

كۆلۈنە سوور

كۆلۋانە سوور

چواردە چىرۆك بۇ مېردمنداآن

چەند نووسەرىك

پېشەكى و گۆرپىنى لە فارسييهوه

حەمە كەرىم عارف

خانه‌ی موکریانی بۆ چاپ و بلاؤکردنه‌وه

● کۆلوانه سوور (چوارده چیرۆک بۆ میڤرد مندالان)

● چهند نووسه‌ریک

● پیتشه‌کی و گۆڤینی له فارسییه‌وه: همه‌که‌ریم عارف

● نه‌خشه‌سازی ناره‌وه: گۆران جه‌مال رواندزی

● به‌رگ: مه‌زه‌هر محمه‌د

● تایپ: رزگار هه‌ساری

● نرخ: (۲۵۰۰) دینار

● چاپی یه‌که‌م: ۲۰۱۳

● تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

● چاپخانه: چاپخانه‌ی موکریانی (هه‌ولێر)

● ژماره‌ی سپاردن: له به‌ری‌توبه‌رایه‌تی گشتی کتیبخانه گشتییه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۱۶۵) سالی

(۲۰۱۳) ی پیتی دراوه.

زنجیره‌ی کتیب (۷۲۲)

هه‌موو مافیکی بۆ خانه‌ی موکریانی پارێزراوه

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

پېرست

۷	پېشه‌کی... حەمە کەریم عارف
۲۱	۱- سەندریلا
۲۹	۲- سئ بیتچووه بەراز
۳۳	۳- سپی به‌فرین و سۆر گۆل
۴۱	۴- بولبول
۵۳	۵- جاک و لاسکه لۆییا
۶۵	۶- پشیلە ی چه‌کمه‌پۆش
۷۱	۷- پالتۆ سوور
۷۵	۸- چه‌خماخ
۸۴	۹- بیچووه مراوییه ناشیرینه‌که
۹۷	۱۰- پاپۆنزەل
۱۰۳	۱۱- شازاده خانم و دهنکه نۆک
۱۰۵	۱۲- سەربازی قه‌لایی
۱۱۱	۱۳- رۆژه‌لاتی خۆر و رۆژناوای مانگ
۱۲۳	۱۴- سپی به‌فرین و حەوت کورتیله
۱۳۵	فەرهنگۆک
۱۴۶	ژبانه‌نامە ی وه‌رگیتیر

پيشه‌کي

حه‌مه که ريم عارف

"۸"

هه‌لّه‌ته حيكايه‌ت و نه‌قل و نه‌زيله پيشينه‌يه‌کي يه‌جگار دوور و دريژي هه‌يه و له‌وه‌تاي به‌شهر په‌يدابووه و ژياني خيژاني پيکه‌وه ناوه‌و، له‌ کۆمه‌لگه‌دا گيرساوه‌ته‌وه، حيكايه‌ت و نه‌قلان هه‌بووه و کۆري مه‌جليسي به‌شهراني گهرم‌کردوه.. به‌شهر که يه‌کيان ناسيووه هه‌لسوکه‌وتيان ده‌گه‌ل يه‌کدا و ده‌گه‌ل ديارده‌و رووداوه‌کاني ناو سروش‌ت و گهر دووندا کردوه، ته‌مه ته‌زموون و ته‌جره‌به‌ي لا په‌يدا کردوون. ئيدي بۆ پاراستني شه‌و ته‌زموونانه‌و گيژانه‌وه‌و گويزانه‌وه‌يان بۆ وه‌چه و نه‌وه‌کاني دواي خويان، په‌نايان وه‌به‌ر نه‌قل و نه‌زيله و حيكايه‌تان بردووه، چونکه پينان وابووه له‌و ريگه‌يه‌وه شه‌زمووناني به‌شهری، له‌ فهوتان و بيرچوونه‌وه رزگارده‌بيت و ده‌پاريژي. ته‌مه‌ش زاده‌و به‌ره‌نجامي جوړه‌که‌لکه‌له‌و خوليايه‌کي نه‌مريي و جاويداني بووه له‌ لاي تيره‌ي به‌شهر. چونکه مروّف به‌ غه‌ربي له‌ دايك ده‌بيت و به‌ غه‌ربي ده‌ژي و به‌ غه‌ربي مالاوايي له‌ ژيان ده‌کات. غوربه‌ت ده‌کاته سه‌رچاوه‌ي نيگه‌راني و، تاقه‌ ريگه‌ي په‌واندنه‌وه‌ي نيگه‌رانيش خه‌ون و هيووا ئوميدده‌وارييه، ته‌گه‌ر هيووا ئوميد نه‌بوايه‌ن ژيان ده‌بوو به‌ دۆزه‌خيکي ته‌حه‌موول ناپه‌زيژ. ئيدي خه‌ون و خه‌يال و ئوميد تانوپۆي ژيان پيکديت، با شه‌و خه‌ون و ئاواتانه هه‌مووشي نه‌يه‌نه‌دي، که بيگومان نايه‌نه‌دي. چونکه ته‌مه‌ن له‌وه کورتره‌ که گشت شه‌و ئاواتانه له‌ مه‌وداي ته‌مه‌ني يه‌که وه‌چه‌دا بيته‌دي.. ته‌مه جگه له‌وه‌ي که خه‌ون و خه‌يال و ئوميدان له‌ وه‌چه‌يه‌که‌وه بۆ وه‌چه‌يه‌کي دي ده‌گوږيت. واته خه‌ون و خه‌يال هه‌رگيز له‌ کوټايي نايه‌ت ، بۆيه وه‌کو خوژيا به‌ خه‌ون و خه‌يالان، واته به‌ حيكايه‌ت و نه‌قلان سپيڊراون، حيكايه‌تخوان و

نەقلئېژان لە مەجلیسی گوی ناگردانان ، لە کۆری کارو رێو رەسمانی ھەمەجۆردا
 کە لە پوورو کەلتووری زارەکی و فۆلکلۆریان، لە رینگای حیکایەتەنەوہ پاراستووە و لە
 ھەچەییە کەوہ بۆ ھەچەییەکی تریان گواستووەتەوہ.. بەلام دەگەڵ گۆرانی ژیان و
 پیشکەوتنی کۆمەڵگەیی بەشەری و پەیدا بوونی کەنالیین ھەمەجۆری راگەباندنەوانی و
 کەلتووریدا، دەگەڵ پیشکەوتنی تەکنۆلۆژیدا، کەلتووری فۆلکلۆری و زارەکی بە گشتی
 و حیکایەت و نەقلان بە تاییەتی، کەوتە بەر ھەر ھەشەیی فەوتان و لەبەرچوونەوہ، بۆیە
 رۆشنبیران و منەوہران و ئەھلی قەلەم، بە تاییەتی لە ولاتە پێشەسازییە
 پیشکەوتووەکاندا، ترسی فەوتان و لە دەستچوونی ئەم کەلەپوورە بە نرخ و پڕ بەھایی
 مرۆقیان لێنیشت و، قۆلی ھیممەتیان لێ ھەلمائی و بەپەلە کەوتنە کۆکردنەوہ
 دارشتنەوہی نەقل و حیکایەتە فۆلکلۆرییەکانی میللەتی خۆیان.. و تۆمارکردن و
 نووسین و نووسینەوہی حیکایەت و نەقلان، زیاتر لە سەدەیی ھەقەدەییە مەوہ دەستی
 پیکرد و برەوی سەند، تا ئەوہ بوو لە سەدەیی نۆزدەھەمدا برایانی گریم، واتە جاکۆب و
 ویلھلم گریم، ھاتن و بە میتۆدیکی زانستیانە کەوتنە تۆمارکردن و کۆکردنەوہی
 چیرۆکی فۆلکلۆری ئەلمانی و بناغەیی قوتابخانەییەکی چیرۆکناسی ئەوتۆیان دامەزراند،
 کە زۆری پێنەچوو بوو بە سەر مەشقی گەلیک لە زانایان و توێژەرەن و خەمخۆرانی دنیای
 کەلەپوری فۆلکلۆری لە سەرانسەری جیھاندا و ھەزاران نەقل و حیکایەت لە فەوتان
 رزگارکران، کە ئەمە خۆی لە خۆیدا خزمەتیکی ھەرە گەورە بوو بە کەلەپوور و
 کەلتووری مرۆقاییەتی و، بە راستی ریبوارانی ئەم رینگاییە شایەنی ستایش و
 دەستخۆشین.

جا خۆنەری ھێژا، ئەم کتیبەیی کە لە بەر دەستتدایە، نمونەییەکی بچوو کە لەم
 ھیممەت و ھەولە جیھانییە و چوار دە چیرۆکی زۆر جوان و ھەلبژاردەیی لە خۆگرتووە،
 کە ھەر یەکیکیان لە وینەییەکی قەشەنگ و جواندا بە شیکیی گچکۆکە لە ئەزمون و
 شارستانیەت و کەلتوور و کەلەپوور ئەدەبی فۆلکلۆری میللەتانی جیاواز نیشاندەدەن

من پېنموايه هه موو تيرەى بەشەر، چ راسته وخۆ و چ ناراسته وخۆ، بەشپوهى رېژېيى له بەرهه مهېناني ميژوو و شارستانىيهت و ژيارى مرؤفايهتى بەشدارن، بە تايهتى له مهيدانى نهقل و حيكايه تاندا، ئىدى هەر ميلله تىك ئەم حيكايهت و نهقلانى له قالبى هزرو هزرين و خهياىلى خۆيداو بە گوڤرهى داب و نهرىتى باوى خۆى و باكرآوند و زه مينهى فيكرىي خۆى دەسكارى كردوهو مۆرك و شهقلى خۆمالي پيوه ناوه بووه بە بەشيك له كهله پوورى ناچهيى به ناسنامهى جيهانييهوه. ئىدى ئەم حيكايهت و نهقل و ئەفسانانه، بە دريژايى رۆژگار، دەماودەمى كردوهو قالب و شيوهى سادهى وهرگرتوه، بەلام له رووى نيوه رۆكهوه زندوويهتى و دهوله مهنديى خۆيان پاراستوه. ههلبهته له سه رهتاوه نهقل و حيكايه تان، چيرۆكى جن و پهرييان، حيكايهتى ديو و درنجان، بۆ كهوره و بچووكان بووه. تا له دواييداو به دريژايى رۆژگار، دهگهله گۆرانكارىيه كاني ژياندا، پتر ئاراستهى مندالان و نؤلاوان كراوه. دنياى سهيرو خهبالئهنگيتر و پر رازو نهيتنى حيكايهت و نهقلان، باله به سه ره خهيال و ويناي مندالاندا دهكيشيت و له جيهان و دنياى كهوره سالان هيوهتر دهروات، به كورتى و كرمانجى له چيرۆك و حيكايهتى ديو و درنجاندا، له نهقلى جن و پهريياندا، هه موو شتيك له گينه و هيچ شتيك مه حال نيه. ئەو حيكايه تانه پرن له جن و پهري، له ديوى بى رەزاو رەزاگران و ترسناك، جادووبازانى فريبۆك و خاينۆك، كورته بالايانى زيرهك و هۆشن، نسه جيمزاده و شازاده خانمانى زۆر جوان و له بار. له حيكايهت و ئەفساناندا، دارو درهخت، گيانله بهران دهورى يه جگار گرينگيان ههيه، به زمانى به شهراى قسان دهكهن، به شهه لىيان دهگات. به شهه دهگۆرپيت، دهپيت به گيانله بهرى وهك: پشيله، ورچ، ماسى و... هتد. له حيكايهت و ئەفساناندا، موستيله ههن، كه به زهبرى سيحر و جادوو، له چاوتروكانىكدا ئاوات و ئاره زووه كاني مرؤفاىان ههندي له قاره مانانى حيكايهته كه بهدى ديتن. پيلاوى بالدار ههن، له چاوتروكانىكدا دوورترين ريگا دهپرن،

موو هه لکوروزاندن هه یه، هه ندی خواردن هه ن هه ر که سیک بیانخوات هیزو توانای ناسایی په ییاده کات.

دنیای حیکایهت و نه فسانان، نه قل و نه زیلان، جن و په ربیان، دنیای عه داله ته، یانی چاک چاکه ی دپته ری و پاداشت و هره ده گریت، خراب خرابه ی دپته ری و سزا ده دریت. له م حیکایه تانه دا دا کوکی و به ره قانی له هه ژارو بیته و او مه زلوومان ده کریت، زور جار خه لکی زور لی کراو ده گه نه ده سه لات. حیکایهت و نه قل، خوینه ر بیتاقهت ناکات، به لکو به پیچه وانه وه، که مه ندکیشی ده کات، هانی ده دات، دلخوشی ده داته وه و خه یال دانی به وینا و سه رگوزشته ی ناسایی بارگای ده کات و خه یالی په روه رده و ده وه مه ندده کات.

۱۳۱

مروځ، نه گه ر ژیان به شیوه یه کی رو تینی و سه رقه سه رقه و لامسه رلابی و له کو ل خوکړنه وه و هره نه گریت و بیه وی به ته و او هتی له بوونی خو ی و، دهری راسته قینه ی خو ی له ژیان بگات، له سه ری تی مانایه ک بو ژیان خوی بدو ژیته وه، ماقولیبهت به ژیان بیه خشی ت. هه لبه ته به زوری شو که سانه له ژیان ده تو ری ن و ژیان یان له به رچا و ده کویت که ژیان یان له بی ماناییدا، له بی نامنجیدا ده گوزهری و نه شقی ژیان له دل و دهر وون و رو ح و نه قلیاندا ده کو ژیته وه. هه لبه ته ده ر ککړدی مانای ژیان شه خسی وه کو قارچک له خوړاو کتوپر هه لئنا تو قیت. یان له ته مه نیکی دیاریکراودا په ییادا نابیت، به لکو به پیچه وانه وه شو شته ی که مانای ژیان ی پیده گو تری ت، زاده و به ره نجامی خه ملین و پوخته بوونی دهر وونی و په ره سه ندنی دوورود ری ژو به رده وامه، اته مانای ژیان، له ناو ژیان و به ده م خودی ژیان و کارلیکه کانی ژیان وه که لاله ده بیت و ره وتی خو ی و هره ده گریت و له هه ر قوناغیکي ژیاندا به گویره ی گه شه کړدن و په ره سه ندنی دهر وونی و توانای تیگه یشتنی خو مان، سه روساخت ده گه ل ژیاندا په ییاده که یین. واتا له م پر سه ی مانادا وژییه بو ژیان،

پرۆسه يه كى بهر بهر وه ههنگاو به ههنگاوه. بۆيه گه وره ترين هه له نه وه يه كه گه ليك له داىكان و باوكان ده يانه وى كه نه قلى مندا له كانيان وه كو نه قلى خويان كار بكات!! دياره نه مه داوايه كى ناواقيعى و مه حاله، چونكه تىگه ييشتنى مرؤقه له خوى، له جيهانى ده ور بهرى، له ناسينى خوى، له ته سه وراتى به رانه ر به ماناي ژيان، پيويسته وه كو رۆح و جهسته ي مرؤقه كه، بهر بهر وه ههنگاو به ههنگاو گه شه بكات و بجه مليت و پوخته ببيت. بۆيه نهركى هه ره گرینگ و هه ستيارى فيركردن و په روه رده نه مه يه كه يارمه تى مندا له بدات، ده ستى بگريت و زه مينه ي بۆ خۆش بكات تا مانايه ك بۆ ژين و ژيان بدۆز يتته وه، نه مه ش نه زموونى كى فره ي ده وى، مندا له ده بى به دم گه شه كردن و نه شو فواده، له ناوجه رگه ي خودى ژيانه وه، فيرى نه وه بيت، سا له به سا له پتر و قوولتر خوى بنا سىت و له خوى بگات، كه خوى ناسى، له خوى گه يى، ئيدى تواناي نه وه په يدا ده كات كه خه لكيش بنا سىت و له بهر رۆشنايى نه م خۆناسين و خه لك ناسينه دا، په يوه ندى نه ريئى و كارى گه ر و نه كتيف له گه له خه لكيدا، واته له گه له كومه لكه دا بهر قه رار ده كات. جا مرؤقه به گشتى و مندا له به تايه تى بۆ نه وه ي مانايه كى قوولتر له ژيان و بۆ ژيان بدۆز يتته وه، له سه ريئى سنووره ته سه كه كانى خۆ ته وه رى و خۆ په سنى به زيئى و ته نيا خوى و هزر وه زيئى خوى به هق و به راست نه زانيت، چونكه به مه له هه ر جوړه خۆ په رستى و خۆ ويستيبه ك دوور ده كه ويته وه كه نه مه زۆر پيويسته تا نه و كه سه، يان نه و مندا له له خوى و له و كارى كه له ژياندا ده يكات رازى بيت، هه ست به جوړه ناسووده يى و دلنياييه ك بكات، ژيانى خۆش بويت، به نه شقه وه بۆى، نه ك هه م ژيان ببيت به بار به سه ر نه وه وه، هه م نه و ببيت به بار به سه ر ژيانه وه. له م حاله ته دا مه حه به ت و خۆ شه ويستى ده بيت به هه وين و ئاميانى ژيان. گوڙان و گوڙين، هه لبه ته به بارى نه ريئيدا، ده بيت به ياسا و ريئى ساى ژين و ژيان، كه نه مه هاته دى، ئيدى سه ر چاره ي توانا ساى كۆلۆژى و ده روونيبه كان ده ته قنه وه و خه يال و تىگه ييشتنان به سه ر يه كتر دا ده كر ينه وه، يه كانگير ده بن و هه ستى كى نه ريئى نه و تو مان لا دروست ده بيت كه پتر له خۆ مان بگه ين، زياتر خۆ مان

بناسين وھيواو ئومىدئىكى ئەوتۇمان بە نايندە لەلا دروست بېت كە بتوانين خۇمان لەبەر ھەر كېشەو ئارېشەو گرت و ەيشوومەيەك بگرين كە لە ژياندا دېتە رېمان و بە شېۋەيەكى واقىعيانە مامەلەى لە تەكدا بگەين، چونكە ژيانى ھىچ كەسئىك لە ھەراز و نشېوان، لە كېشەو سەريەشان بەدەر نېيە و چارېش تەنيا كۆلنەدان و ئومىدەوارىيە.. بۇيە ئەگەر بلېين ئومىدەوارى و نايندە خوازى داينەمۇى بەردەواماندى ژيانە، ھىچ نابېتە زىدەرۇيى.. كەواتە مانا و ماقولىيەت بەخشين بە ژيان، ئەركى ھەرە سەرەكى مرۇق و كۆمەلگەى مرۇقاىەتییە. بۇيە ئەگەر مندا، ھەر لە مندا لىيەو، بەوہ پەرورەدە بكرېت كە ژيانيان لەلاشېرىن بكرېت، ژيانيان لەلا خۇشەويست بكرېت، مانا و ماقولىيەت بە ژيانيان بېەخشرى و بخرېنە سەر راستە رېنگاى ژياندۇستى و مرۇق و دنيا دۇستى و نايندەرۋانى، ھەنگى ئاساىى تر و ئاسانتر و ئەقلا تېتر مامەلە دەگەل دياردەو رووداۋەكانى ژيان و دەرھاويشتە ھەمەجۇرەكانى ژياندا دەكات.. جا ئەمجۇرە پەرورەدە كردنە، بە پلەى يەكەم وەستاۋەتە سەر داىك و باوك و ھەموو پەرورەدەكارو چاودېرەكانى دىكەى مندا، ھىچ ژىنگەيەك بە ئەندازەى ژىنگەى خىزان كارىگەرىى و باندۇرى بەسەر مندا لىيەو نېيە. ھەلئەتە دا بونەرېت و كەلەپوورو كولتورى بارى كۆمەلگەش رۇلى گرېنگى ھەيەو تا كەلەپوورئىكى گەشېبىنانەى پېشكەوتووخواز بېت و لە رۇج و كەلكەلەى مرۇقەو نىزىكتر بېت، بە شېۋەو مېتۇدئىكى زانستيانە بۇ مندا بگوازېتەو، باندۇر و كارىگەرىيەكەى ئەرېتېتر دەبېت، ديارە ئەدەبىيات بۇ مندا لان و نەولاوان يەكئىكە لەو كەنالا تەى كە ئەم رۇل و ئەركە بە باشتىن شېۋە دەبىنېت و دەگېرېت.. ھەلئەتە لېرەدا مەبەست لە ئەدەبىيات، ئەدەبىياتكە لە رووى مانا و نېۋەرۇكەوہ بەمانا و جددى بېت و دەگەل بارى دەررونى و ساىكۇلۇژى مندا لدا بسازېت و بە گوېرەى قۇناعى تەمەن دەگەل ژيانى رۇزانەيدا بگوئجېت و گەشە بە رۇحى بېەخشېت و مانايەكى قوولتر بە ژيانى بېەخشېت. جا بۇ ئەوہى حېكايەت و نەقلان، چېرۇكى جن و پەرىيان، چېرۇكى دىو و درنجان، سەرنجى مندا رابكېشېت، پىويستە ھەم سەرگەرمكەر بېت و ھەم خەيالئەنگېز بېت. بەلام بۇ

دەۋلەتمەندىكى ئىشلىرى، پىئوسىتە خەيالى مىندال بە جۆرىك بىدارىكتەۋە كە بىسەۋى
 تىۋان ئەقلى ۋە زەينىيە كانى بىخاتە كار ۋە ھەست ۋە نەست ۋە سۆزۈ گودازى خۇى
 بە كارىنىت ۋە بنوئىت. يانى چىرۆك پىئوسىتە دەگەل كەلگەلەۋ ئارەزۈۋ خولىۋاۋ خەۋن
 ۋە خەيال ۋە ترس ۋە خەمە كانى مىندالدا بىگۇنجىت، چۆنىيەتى چارەسەرى كىشەۋ گىرو
 گىرغە كانى بىخاتە بەردەست، بە كورتى ۋە كىرمانجى چىرۆك پىئوسىتە بە يۈەندى تەۋاۋى بە
 ھەموۋ لايەنە كانى كەسايەتى مىندالەۋە ھەبىت ۋە، گىت پىئوسىتە سايكۆلۆژىيە كانى
 مىندال، بە ھەموۋ دژۋارىيە كانىيەۋە بە ھەند ۋە بەرگىت ۋە، كارىك بىكات مىندال
 مەتمەنى تەۋاۋ بە خۇى ۋە بە ئايندە پەيدا بىكات، كە ھەموۋ ئەم لايەنەنە لە زۆرەۋى
 ھەرە زۆرى خىكايەتى فۆلكلورى مىللەتەنى دىئادا بەدى دەكرىن. ھەلبەتە دەبى
 ئامازە بۇ ئەۋەش بەكەن كە ئەۋ خىكايەت ۋە چىرۆكە پەندۈ ئامۆزگارى ئامىزانە،
 كەمتر خۇيان لە قەرەۋى پەيۈەندىيە كانى ئىشلىرى نۆۋ لە كۆمەلگەۋ تازەدا داۋە، چۈنكە
 بەرلەۋەۋى ئەم كۆمەلگە تازانە سەرھەلبدەن، ئەۋ خىكايەتەنە دروستىۋون ۋە ھەبوۋن.
 بەلام سەربارى ئەۋەش ئادەمىزاد دەتۋانى لە ھەر كۆمەلگەۋ كەدا بىت، بۇ رىكخستىنى
 مەسەلە دەروۋنىيە كانى ۋە بۇ دۆزىنەۋەۋى چارەسەرى لەبار بۇ كىشەۋ كانى، زىاتەر سوۋد
 لە خىكايەتەن فۆلكلورى ۋە بەرگىت ۋە ئەزمون ۋە تەجرەبەۋان لى ھەلپىنجى ۋە لە قالبى
 چىرۆكى تازەدا بۇ مىندالانى ئەمرۆۋى دابرىۋىتەۋە. ھەلبەتە ئىشان بۇ مىندال ۋە لەلەۋى
 مىندال، تارادەۋەك ئالۆزۈ گۆنگ ۋە بە تەمتومان دىتە بەرچاۋ، بۇيە دەبى رىگەۋى
 بەدىت لە نىۋ ئەم دىئا ئالۆزەدا خۇى بىناسىت ۋە مانايەك بۇ ھەستە گۆنگ ۋە
 ئالۆزە كانى بەدۆزىتەۋە ۋە ھەستە دەروۋنىيە كانى ۋە ئىشانى خۇى رىكبىخات. ھەلبەتە
 گومان لەۋەدا نىيە كە مىندال لەسەردەمى خۇيدا، پىئوسىتى بە پەروەردەۋەكى ئەخلاقى
 مۆدرىنە، تا بە شىۋەۋەكى ناراستەۋخۇۋ بەكردەۋە ئەنجام ۋە ئاكامى رەفتارىكى
 ئەخلاقى دروستى پى نىشان بەدىت، تا بە چاۋى خۇى باشى ۋە دروستى ئەۋ رەفتارۋ
 ئاكارە بىنى ۋە لە بايەخ ۋە سوۋدەكەۋى بىگات ۋە لە لاي بىت بە ئەزمون. مىندال ئەم
 مانايە لە چىرۆكدا دەدۆزىتەۋە. رەنگە ئەۋ مانايەۋى لە چىرۆكەۋە ھەلبەتەۋە ھىنجىت ۋە

كەشفي دەكات، ھەندىجار قوولتۇر و دەولەمەندتر بېت لەو مانايەى كە لە حەقىقەتى
 ژيانەووە لە ناو ژياندا فېرى دەبېت و كەشفي دەكات.. ديارە باندۆر و كارىگەرىبى
 حىكايەت و نەقلان لەو دەدايە كە منداڵ لە رووى ئەنتۆلۆجىيەى دەروونىيەووە خۆى تىدا
 دەبىننېتەووە. لەو چىرۆك و حىكايەتەنەدا سۆزو گودازە دەروونىيەكانى منداڵ بە جۆرئ
 نىشان دەدرېن كە منداڵ خۆ بە خۆ تىيان دەكات و بۆ خۆى چەمك و ماناى تازە لە
 چىرۆكان دەدۆزىتەووە و مەرج نىبە دەقاو دەق وەكو خۆيان وەريان بگريت، يان كە
 وەرىشيان بگريت رەنگە بە گوپەرى رۆژ دەسكارىيان بكات و گۆرانىيان تىادا بكات و
 چىرۆكەكان تەنيا وەكو سەرمەشق تەمەشا بكات. رەنگە ھەندىجار بىنە سەرمەشق و
 نمونە بۆ چارەسەرى ھەندئ لە كىشەو گرتەكانىان..

" ۴ "

چىرۆك و حىكايەت، منداڵ سەرگەرم دەكات، بە بارى دەروونى خۆبى ئاشنا
 دەكات و دەبېتە مايەى نەشوما و گەشەكردنى كەسايەتى منداڵ، ئەوەى بە چىرۆك، لە
 ئاستى ھەمەجۆردا، نىشان دەدرئ و ژيانى منداڵ دەخەملىتت و ئاستى بىر كەرنەووە
 تىگەبىشتنى پوختە دەكات، رەنگە بە ھىچ بابەت و كىتیبىكى تر نە كرىت يان بەو
 رادەيە نە كرىت.. جا سىحر و ئەفسوونى خۆبىندەووەى چىرۆك يا گوپگرتن لىتى، لە
 بايەخە سايكۆلۆجىيە كەيدا نىبە، بەلكو لە چلۇنايە تىبە ئەدەبى و ھونەرىيە كەيدا، لە
 ئەدەبىيەتى چىرۆكدايە وەك يەكەيەكى يە كپارچەى ھونەرى. چونكە ئەگەر چىرۆك،
 پىش ھەر شتىك كارىكى ھونەرى نەبېت، ھىچ باندۆر و كارىگەرىيەكى دەروونى و
 سايكۆلۆژى ئىجابى لەسەر منداڵ نابېت. ديارە لە ھەلبژدانى چىرۆكدا بۆ منداڵ ،
 دەبېت تەمەن و ئاستى خەملىن و پوختەبى دەروونى منداڵ رەچا و بكرىت.. چونكە
 چىرۆك بە پىچەوانەى ژانرە ئەدەبىيەكانى ترەو، رىئامايى منداڵ دەكات كە ناسنامەو
 ماناى ژيانى خۆى بناسىت و كەشف بكات، چىرۆك منداڵ فېر دەكات كە چ
 ئەزمونىك بۆ بەردەواماندنى خەملىنى كەسايەتى تاك پىويستە، دلئىاي دەكات

ئەگەر خۆى بىھوئى، بەسەر ھەموو كۆسپ و تەگەرەيەكدا زال دەيىت و ژيان بە
 ناراستەيەكى ئەرتىنى سوودبەخشدا دەبات، ژيانىكى سوودمەند بەرھەمدىيىت، بەلام
 ئەگەر بترسىت و گىانى بەرخودان و خەبتىن و تىكۆشان لە دەست بدات و لە ھەنبەر
 بچووكترىن كۆسپدا كۆلبدات، ھەرگىز ھەكو پىويست خۆى نانسىت و نابىت بە خاۋەنى
 خۆى. چىرۆك، مندال فىرى ئەو دەكات كە ئەگەر ئازاۋ بويرىيت و مومارەسە و
 تازە كرنەو ھەمەھىننى ژيان بە مافى رەۋاى خۆى بزانيت و لەو مەيداندا ھىچ
 درىغىيەك نەكات، ئەوا يىنگومان خىرخوازو چاكەكارانىش بە ھانايەو دەين و
 سەركەوتنى مسۆگەر دەيىت، ديارە پىچەوانەش پىچەوانەيە.. بۆيە پىويستە چىرۆك
 خەيالى مندال بوروۋژىيىت و ھەستى خەيالپەرورەرى لەلا جۆش بدات و ۋەلامى زۆربەى
 ھەرە زۆرى پرسىيارە زەرورورى و گرىنگەكانى مندال بداتەو، تا بىيت بە فاكترەرتىكى
 كاراۋ كارىگەر و گرىنگ لە پەرورەدە كرنى كۆمەلايەتى مندالدا.. بەلام ئەمە بەو
 مانايە نىيە كە چىرۆك بىيت بە ۋەغزو مرۆقە فىرى ئەو بەكات چۆن لەم دنيايەدا
 رەفتار بەكات، چ رىگەو رىبازىنك بگرىت، نەخىر. ئەمە ئەركى چىرۆك نىيە، چونكە
 ئايىن و ئەفسانەكان پرن لەم ۋەغزخوانى و بابەتە ئەقلاڭيانە. ئەركى چىرۆك ئەو نىيە
 دنيا ۋەكو خۆى، ۋەكو چۆن ھەيە ۋەسەف بەكات، بگىرپىتەو، ئەركى چىرۆك ئەمە نىيە
 مرۆقە ئامۆزگارى بەكات كە چۆن رەفتار بەكات، چ ھەلوئىستىك ۋەربگرىت. چىرۆك
 پەيۋەندىيەكى ئەوتۆى بە دنياى دەرۋە نىيە، بەلكو سەروكارى راستەوخۆى دەگەل ئەو
 مەسەلە و پرسە دەرۋونى و سايكولوژىيە ھەستىيارانەو ھەيە كە زۆر ئاسى و دژوارو
 دوورە چارەسەر دىنە بەرچاۋ، واتە مەبەست و ئامانجى چىرۆك ئەو نىيە زانىارى بە
 سوود دەربارەى دنياى دەرۋە بدات بە مندال، بەلكو ئەو ھەيە كە دياردەو رووداۋە
 دەرۋونىيەكانى مرۆقە، ھونەريانە، ئەدەبىيانە، بەرجەستە بەكات و نىشانبدات...

لە كۆتايىدا ھەزەدەكەم ئەو بلىم كە بەندە لەبەر ھەموو ئەو ھۆيانەى سەرى و بە
 مەبەستى خزمەتى مندال و ئۆلاۋى كورد، ئەم چەپكە چىرۆكەم لە چىرۆكستانى
 جىھانىيەو ھەلبۇزاردوورەو كوردومىن بە كوردى تا لە دەرۋەتتىكدا بىكەم بە ديارىيەكى

بچووك بۆ مندالان و نۆلوانى كورد. هەلبەتە بە ئانقەست ئەو چیرۆكانەم هەلبەتاردوو هە كە زیاتر سەرۆكاریان دەگەن مەسەلە سایكۆلۆژییە هەستیاریەكاندا هەبەتە تا لە گەن دنیای دەرەو. هەلبەتە چەند نووسەرێك، هەر یەكەیان بە چیرۆكێك یان زیاتر لەم گۆلئۆژیەدا بەشدارن. بۆیە بە پێویستەم زانی لێرەدا و بە مەبەستی ئاشناكردنی رۆڵەكانمان بە نووسەرانی ئەم كۆبەرەمە، كورتەبەكێ ژبانی هەر یەكێکیان بۆمە خزمەتی خوینەرەن، كە بریتین لە:

۱- هانس کریستین ئاندرسن (۱۸۰۵-۱۸۷۵)

ئاندرسن، لە ساڵی ۱۸۰۵دا لە شاری ئودینسە ی دانیمارک هاتووێتە دنیاوە. كۆری كەبەرەكی پێنەدۆز بوو. لە تەمەنی چوار دە ساڵیدا داک و بابی بە جێهێشت بەرەو كۆبهاگن خۆی دایە دەم چارەنوسەو. دواى ماوەیەك كاری قورس و سەخت، رووی كرده هونەر و ئەدەبیات و بوو مایەى سەرنجی خەلكانىكى دەسەلاتدار و دەستپۆ كە بە كێك لەوانە پاشای دانیمارک بوو، لە ساوپەنای ئەوانەو درێژەى بە خویندنی خۆی داو دەستی بە كاری نووسین كرد.

ئاندرسن، شیعی دەگوت، چیرۆكى دەنووسی، شانۆنامەى ئامادە دەكرد، بەلام حیاكایەتەكانى كە لە نەقلی میللى و چیرۆكێن فۆلكلۆرییەو هەلبەتە هینجان، بە كەلهپووریكى زۆر گەورە فرە دەولەمەندى تیرەى بەشەر دیتە ژماردن و لەلایەن گەلێك لە گەورە نووسەرانی ناودارەو ستایش كراون، لەوانە : هنرى وادسورت لونغ فلۆ، ئیلەزابت بارت براونینگ، والت وایتمان، ئۆسكار وایلد و چارلز دیکنزهو. جارێك دیکنز لە نامەبە كیدا پێی دەلێت: " هەر كاریك دەكەیت، واز لە نووسین مەهینە، چونكە ئیمە پێویستمان بە بېرو بۆچوونەكانى تۆ هەبە. چیرۆكەكانت زۆر سادە و جوانن و، نایبەت هەر لە قەفەزى مێشكى تۆدا بەند بێن"

ئاندرسن، چ لە ولاتى خۆى و چ لە ولاتانى دیکەى جیهان ناو وشۆرەتێكى فرەى پەیدا كرد. لە ساڵى ۱۸۶۷دا بە هەشت ساڵ بەر لە مردنى، كلیلى شاری ئودینسەیان

پېشكەش كړدو له كېنه‌فائېكې رېز لېناند، وه‌كو ناودارترين و خۆشه‌ويستترين
هاوولاتې په‌يكه‌رېكې گه‌وره‌يان بۆ دروستكرد..

۲- جاكۆب و ويلهلم گريم:

ئەم جووتە برايه له سالى ۱۸۱۲دا كتيبيكي چكۆله‌يان به بېدەنگي بلاوكردەوه
كه له پاش ئينجيل بوو به يه كيك له پر خوينه‌رترين كتيبي جيهان. ئەم كتيبه ناوي :
"چېرۆكېن گوي ئاگردان بۆ مندالان" بوو. كتيبي ناخبري هەندى چېرۆكي له
خۆگرتبوو، كه بۆ يه كه‌جار له لايەن برايانى گريمه‌وه خرابوونه سەر كاغەز و پيشتر تەنيا
به‌سەر زارى خەلكيه‌وه بوون. برايانى گريم، به هەول و كۆششيكى زۆر ئەم
چېرۆكانە‌يان له زارى ديهاتيان و جووتياران و شوانان و پيره‌ميرد و پيره‌ژنانى
ئەلمانيه‌وه وەرگرتبوو و، داين رشتبووه‌وه.

جاكۆب له سالى ۱۷۸۵دا و ويلهلم له سالى ۱۷۸۰ له دايك بوون. هەردووكيان به‌شى
مافناسيان تەواو كړدووه. به‌لام پاشان روويان كړدووه‌ته داستان و چېرۆك و حيكايه‌تى
مىللى و فۆلكلورى ئەلمانى. هۆى رواج و برهوى ئەم چېرۆكانە‌ى برايانى گريم، له‌لاى
مندالان، دگه‌رېته‌وه بۆ زمانه‌ ساده‌كەيان، بۆ روونى ماناو نيوه‌رۆكيان، بۆ هەبوونى ئاژەل
و گيانله‌به‌رى قسه‌ وىژ، بۆ سەر‌كه‌وتنى خەلكى چه‌وساوه‌ و زۆرلي‌كراو له كۆتايى
چېرۆكه‌كاندا. پاشان ئەم جووتە برايه، بوون به دوو گه‌وره‌ تويزه‌رى مه‌يدانانى كه‌ونارانسى
وزمانناسى و فەرهنگيكى گه‌وره‌ى زمانه‌وانيان له‌پاش خۆ به‌جيهيشت. ويلهلم له سالى
۱۸۵۸ و جاكۆب له سالى ۱۸۶۳دا كۆچى دوايان كړد. به‌لام ناوي برايانى گريم بۆ
هەتاهه‌تايه به‌ زنبويه‌تى چوه ميژووى دنياى چېرۆكى مندالانە‌وه.

۳- پيترگريستين ئاسبجورنس، وجورجن ئينگريرتسن مو:

له‌ ناوه‌راستى سه‌ده‌ى نۆزده‌دا ، ئەوروپا بزووتنه‌وه‌وه بووژانه‌وه‌يه‌كى نه‌ته‌وه‌يى
تازەى به‌ خۆوه‌ بينى و يه‌ك يه‌ك په‌يان به‌ بايه‌خ و گرینگى كه‌له‌پوورى كولتوورى و

رۆشنبیریی خۆیان برد..یه کینک له ده‌هاویشته‌کانی ئەم بووژانه‌وه نەتە‌وه‌ییە ئە‌وه‌بوو
کە ئەم دوو نووسەرە دەستیان دایە کۆکردنە‌وه‌ی حیکایەت و نە‌قلی فۆلکلۆری نە‌رویجی
و کۆبەرە‌مینیکی گرینگیان کۆکردە‌وه.

ئاسبجورنس له سالی ۱۸۱۲ و مو له سالی ۱۸۱۳دا له دایکبوون. ئەم دووانە،
له سەر‌ده‌می نۆ‌لایدا، له قوتابخانە‌ی (نورد‌ه‌و) له با‌کووری ئۆس‌لۆ، له سالی
۱۸۲۶دا یە‌ک‌تر دە‌بینن و عومریک به‌ یە‌ک‌ه‌وه‌ وه‌کو دۆست و هاوکار کاریان کرد
یە‌ک‌ه‌مین کۆ‌چیرۆکی میلی ئاسبجورنس و مو له سالی ۱۸۴۳ و دوو‌ه‌مین
کۆ‌چیرۆکیان له سالی ۱۸۴۴دا بلا‌بوونە‌وه.

مو، له سالی ۱۸۸۲دا کۆچی دوایی کرد و ئاسبجورنس له سالی ۱۸۸۵دا
مالا‌وایی له دنیا کرد.

۴- چارلز پ‌رالت:

پ‌رالت، گە‌وره‌ترین نووسەری فە‌ره‌نسی بوو له مه‌یدانی ئە‌ده‌بیات و چیرۆکی
پە‌رییان و حیکایەت و نە‌قلاندا. له سالی ۱۶۲۸دا له بنە‌ماله‌یه‌کی دیار و ناسراو له
دایک بوو. پ‌رالت، له ده‌رباری پاشایه‌تی فە‌ره‌نسادا کاری ده‌کرد، س‌کرتی‌ری (چین
بابتیست کول‌ب‌رت) ی وه‌زیری دارایی به‌ ده‌سه‌لات و ده‌ست‌پ‌ۆ‌ی شا لویسی شازده‌یه‌م
بوو. که کول‌ب‌رت له سالی ۱۶۸۳دا مرد، پ‌رالت بوو به‌ ئە‌ندامی کارای ئە‌کادیمیای
زانستی فە‌ره‌نسا. ئیدی له‌وه‌ به‌‌دا‌وه‌ خۆی بو ئە‌ده‌بیات ته‌رخان کرد و وتاری ئە‌ده‌بی،
شیع‌ر و بیرە‌وه‌رییه‌کانی خۆی نووسین. پ‌رالت، له سالی ۱۶۹۷دا کۆ‌چیرۆکیکی به
نێ‌وی: (دوو‌چیرۆک یان چیرۆکین ئە‌خلاق‌ی فۆلکلۆری)‌یه‌وه‌ کۆ‌کردە‌وه. ئەم کتێبه‌ دوو
حیکایه‌تی یه‌جگار به‌ نا‌ویانگی له‌ خۆ‌گرت‌بوو، به‌ نا‌و‌نیشانی (پ‌شیلە‌ی چه‌کمه‌ پ‌ۆش،
و سه‌ند‌ریلا).. پ‌رالت له سالی ۱۷۰۳دا کۆچی دوایی کرد..

۵- ئاندرۆلانگ:

ئاندرۆلانگ، باشتىن كۆچىرۈكى جن و پەرييانى بە زمانى ئىنگىلىزى كۆكردوۋەتەۋە. باوكى ئاندرۆلانگ شەرىكى بازىرگانى (سىر والترسكات) بوو. ئاندرۆلانگ لە سالى ۱۸۴۴دا لە شارى سالكېركى سكوئلاندا لە بنەمالەيەكى ئەدەبناس و بە دەسلەت ھاتوۋەتە دىئاۋە. لانگ پاش ئەۋەي زانكۆي ئوكسفوردى تەۋاۋكرد و چەند سالىك مامۇستايەتى كىرد، چوو بۆ ناۋەند و سەنتەرى رۆژنامەۋانى (فلىت ستىت) لە لەندەن، چىل دانە سالى لەۋىندەر، ۋەكو يەكىك لە نوسەرە گەۋرەكانى ئەۋ سەردەم و رۆژگارە بەسەربىرد. لانگ، ھەۋالە گوتار، رەخنى ئەدەبى و شىعر و چىرۈكى زۆرى نووسىۋە.

يەكەمىن كۆچىرۈكى لانگ " كىتەبى پەرييانى شىن" بوو كە لە سالى ۱۸۸۹دا بلاۋ بوۋەۋە. لانگ لە سالى ۱۹۱۲دا كۆچى دۋايى كىرد..

جا خويىنەرى ھىژا، من ئىدى لىرەۋە بە خواتان دەسپىرم، فەرمون ئىۋەۋ چىرۈكەكان. كە ناوم ناۋن (كۆلۋانە سوور) ھىۋادارم بە دلتان بىت..

تیبینی: بژ نووسین و ناماده کردنی ئەم پیشه‌کییه سوود لەم سەرچاوانە
وەرگیراوه:

* - سرزمین افسانها، بهترین قصه‌های پریان جهان/ هانس کریستین اندرسن/ ایرادران
گریم/ اندرولانگ... و دیگران.. ترجمه‌ی سید احمد و کیلیان/ سامرند سلیمی/ ازیتا
عباسیان.

چاپ دوم/ ۱۳۸۵ (هه‌موو چیرۆکه‌کانم لەم سەرچاوه‌یه‌وه پاچقه کردوون)
* - کودکان به قصه نیازدارند/ کاربردهای افسانه و افسون/ برنۆیتلهایم/ ترجمه‌ی
کمال بهروزکیا/ چاپ اول: ۱۳۸۴/ نشر افکار

* - چهل قصه/ گزیده‌ی قصه‌های عامیانه ایرانی/ پژوهش و بازنویسی منوچهر
کریم زاده/ چاپ چهارم: ۱۳۷۹/ انتشارات طرح نو

* - زارۆکستان/ بێنج کتێب له یه‌ک به‌رگدا/ و: هه‌مه‌که‌ریم عارف/ ج ۱/ ۲۰۰۸
به‌رئیه‌به‌رایه‌تی خانی وەرگیران

* - ده‌شید کۆپه‌رفیلد/ چارلز دیکنز، پیشه‌کی و پاچقه‌ی هه‌مه‌که‌ریم عارف/ ج

۲۰۱۰/۱

(۱)

سه ندریلا

رۆژی له رۆژان پیاویکی دهولمه مند دهیویست بۆ جاری دووم ژن بیینی و ئهو هاوسهره ی که ئهو ههلی بژاردبوو، له خۆبایی ترین و لووتبه رزترین ژنی دنیا بوو، ئهو ژنه له میردی پيشووی دوو کیژی ههبوو که ئه داو ئه تواریان دهقاو دهق وه کو دایکیان بوو. پیاوه کهش کیژۆله یه کی له ژنی یه که می ههبوو که له باشیدا کوت و مت چوو بووه وه سه ر دایکی.

دوای زه ماوه ندی ئهو دووه، به ماوه یه کی کهم، باوه ژن سیمای راسته قینه ی خۆی ده رخت. چاوی به رای بی نه ده دا خه سلته به باشه کانی زرکیژه جوانه که ی بدینی، چونکه خه سلته به باشه کانی ئهو، ده بووه مایه ی ئهو که کیژه کانی باوه ژن قیژه ون بیینه به رچا و. ئهو ژنه، هه رچی خزمه تکاریه یه کی ماڤ هه بوو دهیدا به سه ر زرکیژه کهیدا، وه کو قاپ و ئامان شتن، خاوینکردنه وه ی میژو گسکدانی ژووره که ی خۆی و جووته کیژه که ی. ئهم کیژه له په ربوت ترین و خراترین ژووری ژیر جه مه لۆنیکدا له سه ر ته خته شریک دهنوست، که چی زر خوشکه کانی باشترین ژوورو تازه ترین ته خته خهویان هه بوو، و ناوینه ی بالانمای گه وره یان له ژووره کانیاندا هه بوو، و ده یان توانی سه راپای خۆیانی تیندا بدینن.

کیژه ی داماو، به وه پهری سه برو حه وسه لوه هه موو ئهم رهفتارانیه ی ته حه مول ده کردو زاتی نه ده کرد هیه چ شتی که بۆ بابی بگپه یته وه. چونکه بابی له ژیر فه رمانی ژنه کهیدا بوو و کیژه که ی خۆی سه رزه نشت ده کرد. هه موو رۆژی کاتی کیژی له کاره کانی ده بووه وه ده چوو له سووچیکی ژووره که دا، له پاڤ کوانگه و له نیو خۆله میش و خه لۆزه نیوه سووته کاندا داده نیشت، بۆیه به "سه ندره په سپهنده" بانگیان ده کرد. به لām خوشکه بچوو کتره که ی، که

وہ کو خوشکہ گہورہ کہ، گۆساخ و شرنده نہ بوو بہ "سەندریلا"ی بانگ دەکرد. بە ھەر حال، ھەر چەندە سەندریلا، جلکی کۆنی لەبەر دەکرد، بەلام سەدقاتی خوشکہ کانی کہ ھەمیشە گرانبەھاترین جلکیان لەبەر بوو، جوانتر بوو.

بە ریکەوت روژی کوری پاشا ئاھەنگیکی گپراو ھەموو خەلکی ناواری دەفەرە کە ی دەعوەت کرد. جووتە خوشکہ کە ی سەندریلاش کہ ھەمیشە خۆ نوێنیان دەکرد، لە دەعوەت کراوہ کان بوون.

خوشکہ کانی سەندریلا، زۆریان کەیف بەم دەعوەتە ھات، و بە گەرمی کەوتنە ھەلبژاردنی جلکی شەوئ و تەنورە و مۆدیلی قژ. ئەمە زبیدە زەھمەتیکێ تر بوو بوۆ سەندریلا، چونکہ دەبواہی جلکی خوشکہ کانی ئوتو بکات و شال و کۆلوانە کانیان قەد بکات و ئەوانیش تەنیا باسی ھەلبژاردنی جلکیان بوۆ بەشداری لە ئاھەنگی ناو براو، دەکرد. خوشکہ گہورە کہ دەیگوت: "من جلە مەخمەلە سوورە بە ھەریر چەندراوہ کەم لەبەر دەکەم."

خوشکہ بچووکە کہ دەیگوت: "من تەنورە ئاوریشمە کەم لە گەل پالتۆ گول زبیرینە کەم لەبەر دەکەم و ملوانکە ئەلماسە بی وینە کەم لە مل دەکەم."

جووتە خوشک ناریدیان بە دووی باشترین ئارایشکاری ژنانەدا تا قژیان ئارایشت بکات و کلاوہ کانیان میژان بکات، سوواو کەرەستە ی مکیاجی خۆیان، لە باشترین موغازە و فرۆشگەدا بەرادان دا.

لە ھەموو ئەم کارانەدا پرسیان بە سەندریلاش دەکرد، چونکہ زەوقی جوان و خوش سەلیقە بوو و لە ھەلبژاردنی جلە کانیان و ریکخستنی قژیان دا، سوودیان لیوہردەگرت.

لە کاتی کا کہ سەندریلا ئەم کارانە ی ئەنجام دەدا، زب خوشکہ کانی پێیان دەگوت: "سەندریلا، تۆ ھەز نا کە ی بوۆ ئەم ئاھەنگە برۆی؟"

گوتی: "ئەبێن کہ ناتوانن بێم."

گوتیان: "راست دەکە ی، ئەگەر خەلکی بیینن سەندرە پەسپەندە بوۆ ئاھەنگی کوری پاشا ھاتوہ، گالتە ی پێدە کەن."

جووته خوشك، نزيكهي دوو دانه روژ هيجيان نه خواردو له كه يغان له پيستي خو
نه ده هپورين، يه كي چهند قهد پشتيتيان له قهدی خو نالاند تا باريك و قه له می بنويتن و
به رده وام له تاوینه گوره بالانماکه دا ته مه شای خويان ده کرد.

سهره نجام روژی ناههنگه که هات و نهوان به ره و کوشک وهر پیکه وتن و تا له چاو ون بوون
سه ندریلا له دواوه ته مه شای ده کردن و که له چاو ون بوون، نهوسا دهستی به گریان کرد.

لهو کاته دا که فرمیسک له چاوانی سه ندریلا دهاته خواری، فریشته یه که له ناسمانه وه
بینی و لپی پرسى که کيشته چیه و چیت لی قه و ماوه؟

سه ندریلا وه لامي دایه وه: "بریا ده متوانی، کاشکی ده متوانی" به لام گریان نهوکی
(قورگ) ده گرت و قسه که ی پی ته واو نه ده کرا.

فریشته که گوتی: "تو خوژی ده خوازی که بو ناههنگه که چوویای، وانیه؟"

سه ندریلا ناهینکی دوورو درژی هه لکیشاو گوتی: "نه ری".

فریشته که گوتی: "تو کیژیکی باش به، به گویم بکه، منیش کاریکی وها ده که م که
بتوانی بو ناههنگه که بریوت" و نهوجا به سه ندریلا ی گوت: "بچو بو باخه که و کوله که یه کم
بو بینه".

سه ندریلا، هرچی سهری دیناو دهرد نهیده زانی که نه م کوله که یه چوون یارمه تی نهو
دهدات تا بو ناههنگه که پروات، به لام بی چهندو چوون و یه کسه رژی و باشرین کوله که ی
دوژیسه وه بو فریشته که ی هیئا.

فریشته که، کوله که که ی هه لکولی و ته نیا قاوغه که ی مایه وه. به دارعاسا که ی خوژی
یه کینکی به که ول و قاوغی کوله که که دا کیشا، کوله که که له پر گوزاو بوو به گالیسه که.
نهوسا فریشته که، شهش دانه مشکی له ته له مشکینکا پیدا کردو به سه ندریلا ی گوت
که دهرگا چکوله که ی ته له که بکاته وه. فریشته که مشکه کانی وهرگرت و به دارعاسا که ی
یه کیکی پیدا کیشان و ههر مشکینک بوو به نه سپینکی جوان، به مجوره شهش دانه نه سپی
جوانی یال سپی ناماده بوون.

سەندریلا كە بىنى پېيىستىيان بە گالىسكەچىيە كە گوتى: "دەرۆم بزانم لە تەلە
مشكە كەدا جرجىك پەيدا دەبى يان نا؟ بەلكو بىيەكەين بە گالىسكەچى خۇمان!"
فريشته كە گوتى: "باشە برۆ".

سەندریلا تەلە مشكە كەى بو فريشته كە هینا، سى دانە جرجى گەورە لە نىو تەلە كەدا
بوون، فريشته كە كە سەيرى كرد يە كىكيان لەوانى تر گەورە ترە، عاساكەى خۆى پيدا
كىشاو جرجەى كرد بە گالىسكەچىيە كى قوت و قەلەوى، خۆ شەرەفتارى، سىمىل جوانى ئەوتۆ
كە تا ئەو دەمە كەس نەيدىتبوو. ئەوسا فريشته كە بە سەندریلاى گوت: "ديسان برۆ بو
باخە كە، شەش مارمىلۆكى لىيە، هەموويانم بو بىتە".

سەندریلا بەلەز (بەپەلە) مارمىلۆكە كانى هینا و فريشته كە هەر شەشيانى گۆرى بە
شەش پىشخزمەتى جل و بەرگ سەوزى بە زىو چنراو و يە كسەر لە پشتى گالىسكە كەو
جىي خۇيان گرت.

فريشته كە، بە سەندریلاى گوت: "ئىستا گالىسكەيە كى لە بارت هەيە و بو
ئاهەنگە كەت دەبات."

سەندریلا هاواری كرد: "وايە، بەلام هەر بەم جەلە كۆنانەو بەرۆم!"
فريشته كە، بە ئەسپايى عاساكەى بە سەندریلادا كىشاو يە كسەر جەلە كۆنە كانى
گۆران و بوون بە جلى زيويى بە زىرو جەواهيتر چنراو و ئەنجام جووتى سەندەلى (قاپقاپ)
بلوورينى دا بە سەندریلا، كە جوانترين سەندەلى بلوورينى دنيا بوو.

سەندریلا، كە بە تەواوەتى خەملى بوو (رازابووودە) سواری گالىسكە كە بوو و
فريشته كە دوا دوا نامۆژگارى كردو گوتى: نابى لە نيوەشەو بە دواو، لە كۆرو ئاهەنگە كە
وهمىنى، ئەگەر يەك سات دىر بەكەوى گالىسكە كەت دەبىتەو بە كۆلە كەو ئەسپە كان بە
مشك، گالىسكەچىيە كە بە جرج و نۆكەرو پىشخزمەتە كەنت بە مارمىلۆك و جەلە كانىشت
دەبنەو بە هەمان جەلە كۆنە كانى جارن.

سەندریلا بەللىنى بە فريشته كەدا كە بەر لە نيوە شەو ئاهەنگە كە بەجى بىلى. ئەوسا
سەندریلا كە لە كەيفان لە پىستى خۆى نەدەهيورى و لە خۇشيان پىي بە عاردى نەدەكەوت

به گالیسکه که می که و ته پری، کۆشکی پاشا خۆت بگره وا هاتم. خه بهریان به شازاده دا، جوانترین کچ که هیچکه سینک نایناسیت بۆ ئاههنگه که هاتوو. شازاده هاته ده ری تا پیشوازی بکات. له و کاته دا که سه ندریلا له گالیسه که که دابهزی، شازاده دهستی گرت بۆ هۆله که، بۆ ناو میوانه کانی برد.

ئاماده بووان به جۆری مهستی جوانی بی وینهی کچهی نه ناس بوون، که به کسه ر بیدهنگی بالی به سه ر هه موو شوینی کدا کیشا و ئه و میوانه ی که خه ریکی ره قسین و هه لپه رکی بوون، دهستیان به ردا، که مانجه ژه نان دهستیان له ژه نین هه لگرت. له م کاته دا جگه له ورته و سرتهی "که جوانه! ته حا له و جوانیه!" گویت له هیچی تر نه ده بوو.

ته نانه ت خودی پاشاش که پیره پیاویک بوو نه ییده توانی به باشی سه ندریلا بدینی، به نه سپایی وله بن لیوانه وه به شابانۆزی گوت: ده می بوو مه خلوقی وا جوانم نه بینی بوو. هه رچی ژن له وی بوون نقومی ته مه شای جلو به رگو و مۆدیلی قژی سه ندریلا بوون تا به لکو له ئاههنگی رۆژی دواتر دا چاو له هه مان جلو به رگو و مۆدیلی قژی ئه و بکه ن، هه لبه ته ته گه ر بیان توانیبا ئه و قوماشه جوانه په یدا بکه ن و خه یاتیک بدۆزنه وه که بتوانی ئه و مۆدیله جله جوانه بدوریت!

شازاده، سه ندریلا ی بۆ شوینی ئه شرافان رینۆینی کردو دوا ی تۆزیک داوا ی لیکرد که سه مای له گه لدا بکات. سه ندریلا هینده به جوانی سه مای ده کردو ده ره قسی که ئاماده بووان هینده ی دیکه دل به ندی بوون. له دوا ی سه ما، شیویکی یه جگار باش دانرا و خورا، به للام شازاده ی لاو به جۆری نقومی ته مه شای سه ندریلا بوو بوو که هیچی نه خوارد.

سه ندریلا، له لای زر خوشکه کانی خۆیه وه دانیشت، هه ندی له و لیمۆ و پرته قاله ی که شازاده دابویه، دا به وان و ئه و په ری ریزی لینگرتن. ئه م ره فتارو هه لۆیسته ی سه ندریلا، زر خوشکه کانی زۆر سه رسام کرد، چونکه ئه وان نه یانده ناسیه وه.

له و کاته دا که سه ندریلا هه ردوو خوشکه که سه رگه رم کردبوو گوئی له زهنگی سه عات بوو که چاره کی ده ویست بۆ دوانزه. یه کسه رو به و په ری نه زا که ته وه دو عاخوازی له میوانه کان کردو به له ز له کۆشکه که وه ده ره که وت.

کاتی سەندریلا گەییشتەووە مائی، هەولیدا فریشتەکە بدۆزیتەووە، پاش ئەوێ سوپاسی کرد گوتی: "پەر بە دل حەز دەکات کە سبەینیش بۆ ئاھەنگ و دەعوەتەکە بڕوات، چونکە شازادە دەعوەتی کردووە. بەلام مخابن کە ناتوانی بڕوات". ئەوسا سەندریلا، بە تاسەووە، هەر هەموو رووداوێکە ئەو شەوێ بۆ فریشتە گێڕایەووە. لەم کاتەدا زەر خوشکەکانی سەندریلا لە دەرگایان داو سەندریلا چوو دەرگای لێکردنەووە.

سەندریلا، کە وای دەنواند تازە لە خەو هەستاو، چاوەکانی هەلگۆفت و کێشمانیکی خۆی داو گوتی: "زۆر دێر کەوتوون".

یەکیەک لە خوشکەکان بە سەندریلای گوت: "ئەگەر لە ئاھەنگەکە بایت، هەرگیز بێتاقەت نەدەبووی. یەکیەک لە شازادەخانە هەرە جوانەکان لە ناکاو بە شیوێکی چاوەروان نەکراو خۆی بە ئاھەنگەکەدا کرد. بە عەمراتی خۆمان کیژی و جوانان نەدیتووە. زۆر دەگەڵ ئێمەدا میھربان و بە نەزاکەت بوو و لیمۆ پرتەقالیشی داینی."

سەندریلا، بە روالەت، بێ موبالات و خەمسارد بوو، بەلام ناوی ئەو شازادە خانمە لێ پرسین. جووتە خوشک گوتیان کە ناوی نازان. بەلام شازادە ئامادەییە هەموو دنیای لە قەبیل بکات تا بزانی ئەو کیژە کیژە. سەندریلا، بەزەکی بۆ کردو گوتی: "کەواتە دەبێ بەرپرسی زۆر جوان بێ، خەنی لە خۆتان کە خۆشتان لێگوزەراو!" هەنگی لە سەری رۆیی: "باشە من ناتوانم بدینم؟ کارلیت گیان، بێزەحمەت، بە ئەرک نەبێ، تۆ ئەو جلە زەرەدی خۆت کە هەموو رۆژی لە بەری دەکە، بە قەرز بەدە بە من."

کارلیت هاواری کرد: "دڵنیابە کاری و ناکەم. جلەکانی خۆم بە قەرز بەدەمە سەندرە پەسپەند! خۆ کەر نەبووم."

سەندریلا، لە راستیدا چاوەروانی ئەو جۆرە وەلامە دەکرد و بەلایەووە سەیر نەبوو، بە نارازی بوونەکە ئەو خۆشحال بوو، چونکە ئەگەر خوشکەکە داواکەیی ئەو، کە سوعبەتێک بوو و هیچی تر، قەبول کردبا، هەنگی بە نیگەرانی بۆ ئاھەنگەکە دەپۆیی. بۆ سبەینی هەردوو خوشک و سەندریلاش لە ئاھەنگەکە بوون. بەلام جل و بەرگەکە سەندریلا لەوێ دوینیش جوانتر و بە شکۆتر بوو. شازادە بەردەوام دەهاتە لای سەندریلا و

قسەى خۆش و شیرینی بۆ دەکرد. بەلام سەندریلا کە نۆمى شکۆى ناھەنگە کە بوو، لە بیری چوو بوو کە فریشتە کە چ نامۆژگارییە کى کردوو. سەرەنجام سەندریلا دەنگى زەنگى سەعاتە کەى ژماردو کاتى زانى کە چىوای بۆ سەعات دوازده نەماوە، یە کسەر لە جیى خۆى ھەستاو بە خیرایی و چەلەنگى کارمازىك ھەلات، شازادەش دوى سەندریلا کەوت بەلام پینا نەگەى. سەندریلا، لە پەلەپەلى خۆیدا، تاکىک لە سەندەلە بلوورینە کانى لى جیماو کورى پاشا ھەلگرتەو.

سەندریلا، بە جلکە کۆنەکانیەو و بە ھانکە ھانک، بى ئەوى ھىچ زىرو زیویکى پیو مابى جگە لە تاکىکى سەندەلە بلوورینە کەى، گەییە مالمەو.

لە پاسەوانانى دەروازەى کۆشکى پاشایەتیان پرسى کە شازادە خانمىکیان نەدیتوو کە لە کۆشک و دەدرکەوتى. بەلام، نا، پاسەوانەکان ھىچ کەسێکیان نەبینى بوو جگە لە کىزىکى گەنجى شریوش کە زیاتر لە کىزە گەدایە کى بى نەوا چوو تا لە خانمىکى پۆشەو پەرداخ.

کاتى جووتە خوشک لە ناھەنگە کە گەرانەو، سەندریلا لى پرسین کە ئاخۆ خۆشیان لى گوزەراو و ئەو خانمە جوانەى دوى شوو ھاتبوو وە؟ وەلامیان دایەو: "بەلى ھاتبوو، بەلام کاتى کە زەنگى سەعات دوازده لى داو بەلەز رۆیوو ديار نەماوە، ھێندە شپرزە بوو کە تايەک لە سەندەلە بلورینە (شوشەى) ناسکە کەى لى بە جیماو و شازادە ھەلگرتوو تەو. کورى پاشا بە درىزى ماوەى ناھەنگە کە ھەر تەمەشای ئەوى کردوو و ناشقى خاوەنى ئەو سەندەلە بلورینە بوو."

قسەى خوشکە کانى سەندریلا راست بوو. چونکە شازادە دواى چەند رۆژىک فەرمانى دا کە جارچى بە شەپپورەو بەکەونە ناو شارو رای بگەینەن کە شازادە بە نیازە ئەگەر ئەم سەندەلە بەپى ھەر کىزىک بەکات زەماوەندى لەگەلدا بەکات. مامورو کاربەدەستان کەوتنە تاقىکردنەوى سەندەلى نىبراو، ھەو لىجار بەپى شازادە خانمان و ئەو جا ئەشرازدان و پاشان ھەموو کىزانی شاربان گرت. سەندەلە بلورینە کە ھینرایە لای خوشکە کانى سەندریلاش، ھەر یە کەیان ھەولى دا بە تۆزى (بە زۆر) سەندەلە کە بەکاتە پى، بەلام بپھودە. سەندریلا

که سنده‌لّه‌کە‌ی خۆ‌ی دە‌ناسیبی‌ه‌وه، بە‌ده‌م زەر‌ده‌خە‌نە‌وه‌ گوتی: "با منیش تاقی بکە‌م‌ه‌وه بزائم بە‌ پێ‌م دە‌کات؟"

خوشکە‌کانی لە‌ قاقای پێ‌کە‌نینیان داو کە‌وتنە‌ توانج لێ‌دانی سە‌ندری‌لا. بە‌لام ئە‌و پیا‌وه‌ی کە‌ ماموری تاقی‌کردنە‌وه‌ی سە‌ندە‌لّه‌کە‌ بوو، نی‌گایە‌کی وردی سە‌ندری‌لای کردو سە‌یری کرد یە‌جگار جوان و دل‌پێ‌نە‌. ئە‌و پیا‌وه‌ گوتی: "هە‌قی خۆ‌یە‌تی ئە‌و سە‌ندە‌لّه‌ تاقی بکاتە‌وه‌، چونکە‌ فەرمانی شازادە‌یە‌ کە‌ هە‌موو کە‌س بۆ‌ی هە‌یە‌ تاقی بکاتە‌وه‌." ئە‌وسا ماموری نا‌براو دا‌وای لە‌ سە‌ندری‌لا کرد، دانیشی‌ت و سە‌ندە‌لّه‌کە‌ لە‌ پێ‌بکات و زۆری پێ‌ سە‌یر بوو کە‌ سە‌ندە‌لّه‌کە‌ زۆر بە‌ ئاسانی بە‌ پێ‌ی سە‌ندری‌لای کرد، دە‌تگوت لە‌ بی‌لادە‌وه‌ بۆ‌ ئە‌ویان دروست‌کردو‌وه‌.

جووتە‌ خوشک زۆریان پێ‌ سە‌یر بوو، بە‌لام کاتی کە‌ دیتیان سە‌ندری‌لا تاکە‌ سە‌ندە‌لّه‌کە‌ی تری لە‌ گیرفانی خۆ‌ی دە‌ره‌ینا، هێ‌ندە‌ی دی واقیان و‌رما. لە‌م کاتە‌دا فریشتە‌کە‌ش پە‌یدا بوو، دار عاساکە‌ی بە‌ جلە‌کانی سە‌ندری‌لادا داو جلە‌کانی لە‌ هە‌موو کاتیکی تر جوانتر کرد.

خوشکە‌کانی سە‌ندری‌لا، کە‌وتنە‌ سەر دە‌ست و پێ‌ی و دا‌وای بوردن‌یان لێ‌کردو لە‌ تێ‌کرای بە‌دەرە‌فتاری‌یه‌کانی پێ‌شوو‌یان پە‌شیمان بوونە‌وه‌. سە‌ندری‌لا دە‌ستی لە‌ ملی خوشکە‌کانی وە‌ریناو گوتی لە‌ کانگای دل‌ه‌وه‌ بە‌ خشیونی و گە‌ردنی ئازا کردوون، و دا‌وای لێ‌کردن کە‌ هە‌میشە‌ خۆ‌شیان بۆ‌ی.

سە‌ندری‌لا، بۆ‌ کۆشکی شازادە‌ برا، لە‌ هە‌موو جارە‌کانی دی جوانتر هاتە‌ بە‌رچاوی شازادە‌ و دا‌ی چە‌ند رۆژێک زە‌ما‌وه‌ندی دە‌گە‌ڵ کرد. سە‌ندری‌لا چە‌ند جوان و خشک‌کۆک بوو، دوو ئە‌وه‌ندە‌ مێ‌ریقان و دل‌پاق‌زو بە‌ روحم بوو.

لە‌ کۆشکە‌کە‌ی شازادە‌دا، خانوویە‌کی دا بە‌ هە‌ردوو خوشکە‌کە‌ی و زوو بە‌ زوو هە‌ردوو‌کیانی لە‌ دوو ئە‌ش‌رافزادە‌ ماره‌ کرد.

چارلز پیرالت

کۆ‌چیری‌ۆکی ئاندری‌ۆلانگ

(۲)

سى بېچووه بەراز

بەرازىك سى بېچوولەى جوانى خۆشەويست و ئازىزى ھەبوو كە سالانىك بوو بە خۆشى پىكەوھە دەڭيان، تا رۆژى ھات كە بەرازەكە تواناي بەختوكردى بېچووه كانى نەماو لە مال و ھەدەرى نان تا مشورى خۆيان بخۆن و خۆيان بە چارەنوسى خۆ بسپىرن . يەكەمىن كودەلە، تووشى كابرايەك بوو كە گورزەيەك زەل و جەگەنى پى بوو . كودەلەكە بە كابراى گوت: "دەكرى ئەم زەلانە بەدى بە من، تا خانوويەكى بۆ خۆم پى دروست بكەم؟"

كابرا زەلەكانى داىە . كودەلەكەش خانوويەكى پى دروست كرد . زۆرى پىنەچوو كە گورگىك لەلاوھە ھات و لە دەركاى مالى كودەلەكەى داو گوتى: "كودەلە، كودەلە! دەركام لى بكەوھە با بىمە ژورى".

كودەلە ھەلامى داىەوھە: "نا، نا، قەسەم بەو مووانەى لە چەناگەم روواون دەركە ناكەمەوھە."

گورگەكە گوتى: "دەيسا منىش توورە دەمەو بە يەك فوو مالەكەت ويران دەكەم." گورگە، توورە بوو، بە فوويەك مالى كودەلەكەى تەفرو تونا كردو كودەلەكەى خوارد .

كودەلەى دووھەم، تووشى كابرايەك بوو كە بارىك لقو پۆپى درەختى پى بوو . بە كابراى گوت: "بىزەجمەت ئەم لقوپۆپ و ھەزگانە بەدە بە من، با بۆ خۆم خانوويەكى پى دروستبكەم."

کابرا، ههژگ، و لڤو پڙپه کانی دایه و شهویش بۆ خۆی خانوویه کی دروستکرد. گورگه که هه مديس هاته وه گوته: "کوده له، نه های کوده له! ده رگا بکه وه با بيمه وه ژووره وه."

گوته: "نه، قه سه م به م مووانه ی له چه ناگه م روواوه، ده رگات لينا که مه وه." گورگه که گوته: "ده يسا منيش تووره ده بم و به يه ک فو و گه رده لولويک هه لده که م و ماله که ت ته فروتونا ده که م."

گورگه تووره بوو، به فوويه ک مالى کوده له ی دووه ميشی ته فروتونا کرد و شهویشی خوارد.

بيچووه به رازی سييه ميش تووشی کابرايه ک بوو که کۆليک خستى پى بوو. به کابراى گوت: "ده کرى نه م خشتانه بده يت به من تا بۆ خۆم خانوويه کيان پى دروست بکه م؟"

کابرا خسته کانی دایه، شهویش خانوويه کی پى دروست کردن، هه مديس پيره گورگ پهيدا بووه وه، به هه مان شيپه ی جارن، به بيچووه به رازی سييه ميشی گوت: "کوده له، نه های کوده له! (بيچووه به راز) ده رگا بکه وه با بيمه ژووره وه." کوده له وه لامى دايه وه: "قه سه م به مووه کانی سه ر چه ناگه م، ده رگات لينا که مه وه."

گورگه ديسان گوته: "که واته منيش تووره ده بم و به فوويه ک ماله که ت ته فرو تونا ده که م."

نه مجاره يان گورگه گورى به سته وه وه فووی کرد، به لام ماله که ی پى تىک نه درا، گورگه که زانى فو و کردن و هه رو گيف (هه ره شه) دادى نادات و ماله که ی پى ته فرو تونا ناکريت، گوته: "کوده له، من ده زانم، بيستانى شيلم له کوينده ره!" کوده له گوته: "له کوينه؟"

گورگه گوته: "له زهويه کانی ئاغای (اسمیت) دایه. شه گه ر تو سبه ی به يانی ئاماده بيت، من ديم به دووتا و پیکه وه ده رۆين، بۆ شام (شيو) هه ندی شيلم ده هينين."

كوده‌له گوتی: "زۆر چاكه من ناماده ده‌م. ساعات چهند برۆین؟"

گورگه گوتی: "ساعات شه‌شی به‌یانی!"

كوده‌له، به‌یانی ساعات پینج له خه وه‌ستاو بهر له‌وهی گورگه‌كه بیته، رۆیی و له بیستانانی ناوبراو شیلمی هیئا، گورگه‌ش ساعات شه‌ش هات و گوتی: "كوده‌له، ناماده‌یت؟"

كوده‌له گوتی: "ناماده‌ی ناماده! من چووم بۆ ته‌وینده‌رو گه‌رايشمه‌وه و یه‌ك قسپی پر له شیلیم بۆ شیوی ئیواره هیئاوه."

گورگه زۆری له‌بهر گران بوو، به‌لام له دلێ خۆیدا گوتی: "به ههر شیوه‌یه‌ك بووه، سه‌ره‌نجام ته‌م كوده‌له‌یه‌ش به‌گیر دینم، ته‌وسا گوتی: "كوده‌له، من ده‌زانم كه دره‌ختی جوانی سیو له كوی هه‌یه."

كوده‌له گوتی: "له كوی هه‌یه؟"

گورگه گوتی: "له خوار پاركه (باخ) گه‌وره‌كه‌وه، ته‌گه‌ر توۆ فیلم لینه‌كه‌یت و نه‌مخه‌له‌تینی، سه‌به‌ینی ساعات پینج دیم و پیکه‌وه ده‌چین هه‌ندیک سیو دینن."

كوده‌له، به‌یانی ساعات چوار له مال هاته ده‌ری و چوو بۆ شوینی سیوه‌كان و ده‌یویست پیش هاتنی گورگه‌كه بۆ مال بگه‌ریته‌وه. به‌لام ریگه دوور بوو، ناچار بوو ریگه‌یه‌کی زۆر به‌ری تا بگاته دار سیوه‌كه و ده‌بوايه به‌داره‌كه‌دا سه‌ر بکه‌وی، بۆیه ریك له‌و كاته‌دا كه ده‌یویست له دره‌خته‌كه بیته خوار، سه‌یری كرد گورگه‌كه وا خه‌ریكه دیت، وه‌كو چاوه‌روان ده‌كرا، كوده‌له‌كه زۆر ترسا.

كاتی گورگه‌كه گه‌ییبه جی گوتی: "چی! كوده‌له، ته‌وه توۆ پیش من هاتوویت؟ سیوه‌كان به‌تامن؟"

كوده‌له گوتی: "به‌ئێ، زۆر! فه‌رموو و سیویكت بۆ هه‌لده‌ده‌مه خوار" و سیوه‌كه‌ی زۆر دوور هه‌لدا. كاتی گورگه‌كه چوو سیوه‌كه هه‌لگری، كوده‌له خۆی هه‌لدايه خواره‌وه و پیی وه‌غاروه‌ه ناو تاكو مال نه‌وه‌ستایه‌وه.

رۆژی دواتر پیره گورگ جاریکی دی هاتهوه و گوتی: "کوده له، سبهی دوا نیوه رۆ
دیی برۆین بۆ بازارو شت کرین؟"

کوده له گوتی: "نۆ به لێ! ده رۆین، تۆ سهعات چهند ناماده ده بیت؟"
گورگه که گوتی: "سهعات سی"

کوده له، وهکو هه میسه زووتر له قه راره که بیان له مال وه ده رکه وت و گه ییه بازار،
پییکی (به رمیلی بچوک) که ره سازی کړی و له و ده مه دا که به رپوه بوو بۆ مال
بگه رپته وه، سهیری کرد گورگه که به ره و رووی دیت. کوده له که نه یه دزانی چ بکات و چ
بلیت، خۆی به پیپه که دا کردو غلی کرده وه. پیره پیپ به کوده له وه له سه ری را به ره و
خوار غل ده بوه وه، گورگه که که نه مه ی بینی ترسی لینیشت و بازار که ی نه کردو بۆ
مال گه راپه وه. پاشان گورگه چوو بۆ مالی کوده له که و بۆی گێر ایه وه که چۆن شتیکی
گوره ی دیتوه له سه ر گرده که وه به دوا ی ئه ودا غل بوه ته وه و ئه ویش تر ساوه.

کوده له گوتی: "ده زانی ئه وه من بووم تۆم ترساند؟ من چوو بوومه بازارو پیپکی
که ره سازیم بۆ خۆ کړی و که تۆم بین، چوومه ناویه وه و له سه ر گرده که وه خۆم غل کرده وه."
گورگه که به جگار تووره بوو و گوتی که له لوله ی دوو که لکیشه که وه ده چمه
خواری و کوده له که ده خۆم. کاتی کوده له که سهیری کرد گورگه که گه ره کیه تی له
دوو که لکیشه که وه بیته خواری، مه نجه لیککی پر له ئا و کردو ئاگریکی زۆر گه وه ری
له ژیر دوو که لکیشه که دا کرده وه، مه نجه له ئا وه که ی خسته سه ری و سه ری
مه نجه له که شی لادا.

گورگی بی ئاگا له هه موو شتیکی، ریک که وته ناو مه نجه له که وه کوده له خیرا
سه ره که ی نایه وه و کولاندی و بۆ شام خواردی و ئیدی له وه به دوا وه سه ر سووک و دل
ره حه ت ژیا نی گوزه راند.

له فۆلکلۆری کۆنی ئینلیزییه وه

گێڕانه وه ی جۆزیف جاکوینز

(۳)

سپى به فرين و سۆرگول

رۆژگارنى بېۋەژىنىكى دەسكورت له كوخته يه كى چكۆله دا ده ژيا. له بهرانبهر كوخته كهى ئەودا دوو بنجه گولەباخ رووا بوو، يه كىكيان گولنى سوورو ئەويتريان گولنى سپى ده گرت. ئەم بېۋەژنه دوو كىژى هەبوون وەكو ئەو دوو بنجه گولە جوان بوون. ناوى يه كىك له كىژەكان سپى به فرين و ناوى ئەويتريان سۆرگول بوو. ئەم جووتە خۆشەويستتيرين و باشتيرين مندالى دنيا بوون.

ئەم كچانە زۆربەى كات به لىپرەوارو دارستانه كاندا دەسوورانه وە توتپركيان دەچنى و هەرگىز هېچ حەيان و گيانلە بەرىك نازارى نەدەدان، بەلكو گيانلە بەرەكان به كه مالى ناسوودەيى لىيان نزيك دەبوونە وە. كەرويشكى خرپن به دەستى ئەوان پەلكە كەلەرمى دەخوارد، بزىنە كىنوى لەلايانە وە دەلە وەرپا و كەلە كىنوى له دەورەبەرياندا هەلبەز و دابەزى دەكرد و بالندان بەسەر چل و لقى درەختانى نزيكى ئەوانە وە دەياغوىند و ئىدى سپى به فرين و سۆرگول، سەرسوك و دلپەحەت، بى خەم و خەيال، هەميشە دوور بوون له هەر روودا و پىكى ناخۆش. خۆ ئەگەر كاتيان فەرامۆش كەردبا و درەنگ كەوتبان و شەويان بەسەردا هاتبا، له دەشت و دەران لەسەر سەوزەگيان دەنووستن و داىكيان هېچ نارەحەت و نىگەران نەدەبوو، چونكە دەيزانى كه له جىگايەكى ئەمن و ئەمانن. جارىكيان كه سپى به فرين و سۆرگول له لىرەواردا نووستبوون، بەياني كه دەگەل گزىنگى هەتاودا خەبەريان بوو وە، هەستيان كەرد مندالىك به جليكى سپى برىقە دارە وە له نزيكى ئەوان دانىشتوو. مندالە كه به مېهرەبانى تەمەشاي دەكردن، بەلام هېچى نەدەگوت، له پەربەنا و لىرەوارە كه كەوت و

له چا وون بوو. کيڙه کان کاتي سهری دهوروبه ری خوځان کرد، سهیریان کرد که شهوی له سهر هه لډیریکي هه زار به هه زار نوو ستهبون، و نه گهر لهو تاریکیه دا چه ند ههنگاوئیک چوبونه پیشی، له هه لډیره که وه بهر ده بوونه وه.

وه ختی جوته کيڙ بۆ مال گه رانه وه و حالو حیکایه ته که یان بۆ دایکیان گپرایه وه، دایکیان گوتی هه بی و نه بی و نه منداله، فریشته ی نیگابانی (پاسه وان) مندالان بووه. سپی به فرین و سۆرگول، هه میسه به جوړی کوخته که ی دایکیان خاوین ده کرده وه و ریکیان ده خست، که هه که سینک ری بی بکه وتایه تی، دلای ده کرایه وه. له هایندا سۆرگول هه موو رۆژی به یانی زوو پیش نه وه ی دایکی له خه و رابی دوو چله گوئی سپی و سۆری له تهنیشت ته خته خه وه که یه وه داده نا. سۆرگول، نه م گولانه ی له بنجه گولّه باخه که ی به رانه بر کوخته که ده چنی. له زستانیش دا سپی به فرین، ناگری ده کرده وه کتربیه کی برنجی بریقهداری پر له ناوی ده خسته سهر ناگره که تا بکولیت. له شهوانی دریتی زستاندا، کاتي کلو به فران له ئاسمانی را دهاته خوار، دایکیان ده یگوت: "ناده ی سپی به فرین، برۆ هه موو ده رگا په نجره کان دا بجه".

پاشان هه موو له دهوری ناگره که داده نیشتنو دایکیان عینه که که ی له چاوانی ده کردو به دهنگی به رز کتیبی چیرۆکی بۆ ده خویندنه وه. بهر خۆله یه که له تهنیشت نه وانه وه له عاردی راده کشاو کۆتريکی چکۆله ی سپیش له سهر تاقه که ی پشتیان هه وه هه لډه نیشتنو سهری وه بن باله کانی دنا.

شهویک که به و گهرم و گوری و خوشییه له دهوری یه کتر دانیشتبون، دهنگیک هات. دایکیان گوتی: "سۆرگول ده رکه وه که، ییگومان ری بواریکي لیقه و ماوه که له م سهرماو به فره دا بۆ دالده و په ناگه یه که ده گهری." سۆرگول به له ز (په له) رۆبی و ده رکه ی وه کرد. به و نیازه ده رکه ی کرده وه که کابرایه کی هه ژاری بینه و، به و تاریکه شه وه له بهر ده رکه وه ستا بی، به لام که ده رکه ی وه کرد و رچیکی بینی که که له زه لامه قاوه ییه که ی به ده رگا که دا ده کیشیت. سۆرگول، قیژه یه کی کردو له ترساندا به په له گه راپیه وه، بهر خۆله که ش دهستی به باره بار کردو کۆتره که ش باله کانی به یه کدا دان، سپی

به فرین، رایکردو خۆی له پشت تهخته خهوه که ی دایکییه وه وه شیرت (شارده وه). به لام
ورچه که گوتی: "مه ترسن! هیچ نازاریکتان ناگه یه نمی، خهریکه له سه رما رهق ده به وه،
ته نیا گه ره کمه تۆزی خۆم گه رم بکه مه وه."

دایکیان گوتی: "ورچی به له نغاز (ببچاره) وه ره له پال ناگره که پال بکه وه، به لام
ناگات له خۆ بی کولکه کانت (موو) نه سووتیت. "ههنگی دایکه که، سپی به فرین و
سۆرگولی بانگ کرد که له په ناگاکانتان وه نه ده ره، ئەم ورچه هیچ ناسیویکتان (نازار)
پیناگه یه نی، گیانله به ریکی میریقان (میهره بان) و بی وه یه.

سپی به فرین و سۆرگول له په ناگه هاتنه ده ری و به ره به ره بهر خۆله که و کۆتره که ش
لییان نزیک بوونه وه وه هه موو ترسیان ره وییه وه. ورچه که داوی له منداله کان کرد که
به فری سه ره مووه کانی بته کیتن. ئەوانیش هینده یان رنه که به مووه کانی هیئا تا وشک
بووه وه. ئەوسا ورچه که بی خه م و خیا، ناسووده دلو سه ره ره حه ت له پال ناگره که دا
راکشاو که وته پرخه پرخ.

زۆری نه برد، کچه کان خوویان به ورچه که وه گرت و زۆری پی شادبوون و وه کو
سه گیکی گه وه مامه له یان له گه ل ده کرد. کچه کان، ورچه که یان به م دیوو و به و دیودا
تل ده دا و سه ریان ده کرده سه ری، و کاتی که ده ی مراندو ده ی پرخاند، نه که نه ده ترسان،
به لکو پیده که نین، ورچه هه موو شتیکی به رو خۆشی ته حه مول ده کرد، ته نیا کاتی
منداله کان زۆریان ئەزیه ت دابا، هاواری ده کرد:

تاها! بهرۆکم بهردهن

سپی به فرین گیان، سۆرگول گیان

سه ره مه خه نه سه رم، خهریکه ده ده م گیان

سه ره نه جام کاتی خه و هات، هه موو چوونه ناو جیگاوه. دایکیان به ورچه که ی گوت:
"تۆش ده توانی له سه ره قالیچه که ی پال سۆپاکه. بخه وی، ئەوی په ناگه یه کی باشه له
به فرو سه رمای ده ریته ده پارێزی."

ههركه دنيا رووناك بووهوه، مندالئه كان ريگه‌ي ورچه‌كه‌يان دا، كه له مان وه‌ده‌ربكه‌ي... شه‌ويش به‌كاوه‌خۆ به‌نيو به‌فره‌كه‌دا به‌ره‌و ليره‌وار (دارستان) وه‌پريگه‌وت. له‌وشه‌وه به‌دواوه، ورچه هه‌موو شه‌ويك له هه‌مان كات و سه‌عاتدا ده‌هات و له پال سوپا‌كه‌دا راده‌كشاو ريگه‌ي به‌سپي به‌فرين و سوڤرگول ده‌دا تا به‌كه‌يفي دلّي خزيان گه‌مه‌ي (يارى) له‌گه‌ل دا بكهن، به‌ راده‌يه‌ك هۆگرى ورچه بوو بوون كه شه‌وان تا شه‌و كاته‌ي كه شه‌و ده‌هات، ده‌ركه‌يان كليل نه‌ده‌دا.

كه به‌هار هات و دنيا سه‌وز بوو، به‌يانيه‌ك ورچه به‌سپي به‌فريني گوت: "ئيتتر ده‌بى من ئيوه به‌جى بيلم و به‌درتيايى هاوينه‌كه ناگه‌رپيمه‌وه."

سپي به‌فرين پرسى: "ورچى مي‌پريشان بۆ كوئى ده‌رۆي؟"

ورچه گوتى: "ده‌بى برۆم بۆ دارستان و ناگادارى عه‌ماره‌كه‌ي خۆم بكه‌م، تا كورته بالا يانى ناره‌سه‌ن ده‌ستيان نه‌به‌نى" ورچه له‌سه‌رى رۆيى: "له‌ زستاندا كه به‌فر ده‌كه‌وى و زه‌وى ده‌يه‌سته‌ي، كورته بالا يان ده‌چنه ژيڤر عاردى، چونكه ناتوانن به‌ عاردى به‌سته‌له‌كدا سه‌ر بكه‌ون. به‌لام هه‌نووكه كه به‌فر تهاوه‌ته‌وه وه‌ه‌تا و عاردى گه‌رم كردوه، كورته بالا يان دپنه‌ ده‌رى و هه‌ر شتتكيان له‌سه‌ر عاردى ده‌ست بكه‌وى ده‌يدزن و له‌ غارو شكه‌فتاندا ده‌يشارنه‌وه و به‌ ئاسانى نادۆزريته‌وه."

سپي به‌فرين، به‌ رۆييشتنى دۆسته‌كه‌يان زۆر نيگه‌ران و ناره‌حه‌ت بوو. كاتى ده‌رگاي بۆ ورچه‌كه‌ كرده‌وه، له‌ كاتى چوونه‌ ده‌ره‌وه‌دا لايه‌كى پيسته‌ي ورچه‌كه‌ له‌ ده‌سكى ده‌رگاكه‌ گير بوو، و سپي به‌فرين ته‌سه‌ورى كرد كه له‌ ژيڤر پيسته‌ي ورچه‌كه‌وه چاوى به‌ ده‌ره‌وشانه‌وه‌ي زيڤر كه‌وتوه، به‌لام دلنبا نه‌بوو.

ورچه به‌له‌ز دوور كه‌وته‌وه، زۆرى نه‌برد كه له‌ نيو دارو دره‌خته‌كاندا ون بوو. ماوه‌يه‌كه‌ي زۆر به‌سه‌ر رۆييشتنى ورچه‌كه‌دا نه‌رپويى بوو، كه داىكى كچه‌كان، مندالئه‌كانى بۆ ليره‌وار نارد، تا چيلكه‌و دار كوڤكه‌نه‌وه، له‌ دارستانه‌كه‌دا تووشى دارتيك بوون كه پرا بووه‌وه له‌ عاردى كه‌وتبوو، سه‌يريان كرد شتتيك له‌ پال داره‌كه‌دا، له‌ نيو گياو ده‌وه‌ناندا هه‌ر هه‌لبه‌زو دابه‌زيه‌تى، به‌لام بزيان مه‌علوم نه‌بوو كه شه‌و

شته چیبیه. کاتی سپی به فرین و سۆرگول، چوونه پیتشته وه به سه رسامی روانیان که کورته بالاییه کی رهنگو روو سیسه له و چرچه له ی ردین دریتی یه که مهتری له ویتیه و سهری ردینی (ریش) له قلیشی داره که گیر بووه، ئەم پیاوه چکۆله یه، ئەم کورته بالاییه وه کو سه گیک که به قریته به سترا بیته وه هه ره له به زو دابه زی ده کرد و نه دیده زانی چ بکات. چاوه قهزمه (سور) ناگرینه کانی بری بووه کیژه کان و هاواری ده کرد: "بوچی له و دووره وه ستاون؟ وهرن یارمه تیم بدهن!".

سۆرگول پرسی: "پیاوی چکۆله، تۆ لیتره چ ده که ی؟"
 کورته بالا، به رسقی (وه لآمی) دایه وه: "هه ی گه و جی فزولی لاپره سه ن! ده مویست ئەم داره بشکیتم و هه ندی چیلکه و دار بو ناشخانه که م به مه وه، ئیدی پوازیتم خسته درزی داره که، به لآم پوازه که زۆر لووس بوو و له دهستم دهر په بری و ئیدی فریا نه که وتم ردینم له درزو قلیشی داره که دهر بینم و گیرم خواردوه و ناتوانم له جیی خۆ بچوو لیم، ئیستاش ئیوه ئە ی کچانی گه و ج و ده موچا و رچیوی بی تام، ره ق راوه ستاون و ته مه شای من ده که ن و پیم پییده که نن! ته حا که خه لکیکی به دو خراپن!"
 کچه کان، چه ندیان کردو کۆشا، نه بیان توانی ردینی کابرای کورته بالا دهر بینن، چونکه ردینی زۆر خراپ له درزی داره که گیر بوو بوو.

سۆرگول گوتی: "من هه نوکه ده چم نه فه ریکی دی دینم تا یارمه تیمان بدات."
 کورته بالا هاواری کرد: "ناما قولت کرد، گه و جینه، هینانی نه فه ریکی دی چ سوودیکی هه یه؟ ئیوه بو من سه رو زیادن. هه یچ بریکی ترتان به میشکا نایه ت؟"
 سپی به فرین گوتی: "خۆت نیگه ران مه که، من یارمه تیت ده ده م"
 مقه سینکی له به رکی (گیرفان) دهر هینا و سه ری ردینی بری، کورته بالا، هه رکه رزگاری بوو، یه که کیسه ی پر له زیتری که له ناو ره گ و ریشه ی دره خته که دا شاردر ا بووه وه، هه لگرت و به ده م خوته و بۆله وه گوتی: "نه فه رت له م کیژه لاسارانه که ریشه جوانه که میان بری". هه نگی کیسه زیتره که ی له پشتی به ست و بیته وه ی گوی به سپی به فرین و سۆرگول بدات، رۆیی و له چا و ون بوو.

دواى چەند رۆژىكى دى جوتە خوشك رۆيىشتن بۇ شىوى ئىوارى ماسى بگرن.
كاتى گەيىنە نىكى رووبارەكە بوونەوهرىكى وەكو كولۆيەكى گەورە كە بە ھەلبەز
ھەلبەز بەرە رووبارەكە دەرۆيى، سەرنجى راكىشان. بەغار بەرە بوونەوهرى ناوبرا
چوون، سەبىيان كورد، ھەمان كابراى كورته بالايى كۆنە ئاشناى خۆبانەو بە تەمايە
خۆى ھەلدا تە ئاۋەكەوہ.

سۆرگول، لە كورته بالايى پرسى: "ئەوہ چ دەكەى؟ خۆ بە تەما نىت خۆت
ھەلدەيتە ئاۋەكەوہ؟"

كورته بالا بەرسقى دايەوہ: "من ئەوہندە گەوج نىم كە كارى وا بكەم! چما نابىنى
كە ئەو ماسىيە بەدەفەرە گەرەكەيتە رام بكيشىتە ناۋەكەوہ!"

بەلام حال و حيكاتەكە بەم جۆرە بوو، كە ئەم كابرا كورته بالايە لە كەنار رووبارەكە
دانىشتىبوو، و سەرقالى راوہ ماسى بوو بوو. بە رىكەوت بايەك ھەلدەكات و ردىنى لە
قولاپەكە گىر دەيتت و رىك لەو كاتەدا ماسىيەكى گەورە قەپ بە قولاپەكەدا دەكات.
بەلام چونكە ئەم كابرا كورته بالايە دەرەقەت ناييەت ماسىيەكە راكىشىتت و لە
ئاۋەكەى دەرپىنى، ماسىيەكە ئەو بۇ لايى خۆى رادەكيشىتت. كابراى كورته بالايى
بەلەنگازو بىنەواش بە ھەموو ھىزو قوہتى خۆيەوہ ھەر دىك و دال و بنچك و دەوہنىكى
بەر دەستدەكەوئى، توند دەيگرت، بەلام فايەدى نەبابى و ناچار دەبى ماسىيەكە بە ھەر
لايە كدا بچولتى، بەولايەدا بروت و لەزگ بوو (وخت بوو) بكەوئتە ئاۋەكەوہ.

كىژەكان، رىك لە كاتى خۆيدا گەيى بوونە ئەوئىندەرەو كابراى كورته بالايان توند
گرت و ھەرچىەكيان لە دەسەلات و توانادا ھەبوو درىغيان نەكرد بۇ ئەوہى ردىنى لە
قولاپەكە بكەنەوہ. بەلام سوودى نەبوو، چونكە ريشى كابرا پەتەكە زۆر خراب تىك
ئالا بوون، ئىدى بىريان بە ھىچ كوى رانەگەيى، تەنيا ئەو نەبى كە بە مقەست تۆزى
لە ردىنى بىرن. بەمچۆرە كابراى كورته بالا ھەمدىس تۆزىكى ترى لە ريشى لە دەست
دا.

کابرای کورته بالای سپلهو پینه‌زان که بیینی کیژه‌کان تۆزتیکی تریان له ردینی پری، هاواری کرد: "باشه ئیوه گهره‌کتانه بهم کارانه‌تان سیمای من ناشیرین بکه‌ن؟ جاری پیشوو ئه‌وه‌نده‌تان له ردینم پری بهس نه‌بوو، وا ئه‌مجاره‌ش لیم په‌یدا بوونه‌وه‌و باشترین به‌شی ردینمتان هه‌لپاچی. من له ئیستا به‌ دو‌اوه‌ رووم نایه‌ خۆم پیشانی هاوهره‌گه‌زانی خۆم بده‌م. سه‌د بریا ئیوه‌ بو‌ ئیره‌ هه‌ر نه‌هاتبان." ئه‌وسا کابرای کورته‌ بالا‌ به‌ ده‌م خوته‌و بو‌له‌وه‌ کیسه‌یه‌کی پر له‌ مرواری له‌ نیو نه‌یجه‌زاره‌که‌ (قامیشه‌لان) هه‌لگرت‌و به‌ناو دره‌خته‌کان که‌وت‌و له‌ چاو ون بوو.

کیژه‌کان که‌ به‌ سپله‌یی کابرای کورته‌ بالا‌یان ده‌زانی، هیچیان نه‌گوت‌و ملی ریگه‌یان گرت‌و بو‌ شار رو‌یشتنه‌وه‌.

سپی به‌فرین‌و سو‌رگول، له‌ ریگه‌ی گه‌رانه‌وه‌یاندا بو‌ مال، به‌ هه‌مان شویندا تیپه‌رین‌و سه‌ریان کرد کورته‌ بالا‌، بی‌ خه‌م‌و خه‌یا، مرواریه‌کانی له‌و گۆره‌ هه‌لپشتوو‌ه‌ ته‌سه‌وری نه‌ده‌کرد که‌ به‌و ئیواره‌ دره‌نگه‌، هیچ که‌سینک به‌ویدا تیپه‌ریت. تیشکی زه‌رده‌په‌ری رو‌ژاوا له‌ مرواریه‌کانی ده‌داو به‌ جو‌ری ده‌بریقانه‌وه‌و پرشنگیان ده‌دا که‌ کیژه‌کان به‌ ناچاری وه‌ستان‌و مات‌و هه‌یران چاویان بریبه‌ ئه‌و جه‌واهیراته‌.

کابرای کورته‌ بالا‌، که‌ له‌ نیگه‌رانی‌و په‌ریشانی‌دا ده‌موجاوه‌ که‌وه‌یه‌که‌ی، سوور هه‌لگه‌را بوو، هاواری کرد: "ئه‌ری ئه‌نگۆ بو‌چی‌ وا حه‌په‌ساو هه‌یران وه‌ستاو‌ن؟" کابرای کورته‌ بالا‌ هیشتا به‌ ته‌واوه‌تی له‌ قسه‌کانی نه‌بوو بووه‌وه‌ که‌ له‌پر ده‌نگی‌کی گر به‌رز بووه‌وه‌، ئه‌وسا ورچی‌کی قاوه‌یی له‌ دارستانه‌که‌وه‌ هاته‌ ده‌ر. کابرای کورته‌ بالا‌ له‌ ترسا که‌وته‌ هه‌لبه‌زو دابه‌ز، به‌لام فریا نه‌که‌وت‌و خۆی بخزینیته‌ په‌ناگه‌یه‌که‌وه‌، چونکه‌ ورچه‌که‌ ریک‌ گه‌یی بووه‌ دیار سه‌ری. کورته‌ بالا‌ له‌ ترسا هاواری کرد: "ئاغای ورچی‌ ئازیز، بمبوره‌! من هه‌موو گه‌نجی‌کی خۆم ده‌ده‌م به‌ تو. ته‌مه‌شای ئه‌م جه‌واهیرات‌و به‌رده‌ جوانانه‌ بکه‌! بمبوره‌! خواردنی بوونه‌وه‌ری‌کی لاوازو بی‌ تواناو بچووک‌و بی‌نه‌واو به‌له‌نگازی وه‌کو من چ له‌زه‌تی‌کی هه‌یه‌! من گوشت‌م چییه‌و گوشتاوم چیه‌! تو له‌ بیینی ده‌دانه‌کانتا هه‌ر هه‌ستم پیناکه‌یت! له‌ جیاتی من ئه‌و دوو کیژه‌ ناره‌سه‌نه‌ بگه‌ه. ئه‌وانه‌

پارووی چه ورن بۆ تۆ، وه کو پۆریکی قه له وه له جیاتی من بیان خو. " به لام ورچه که گوپی به قسه کانی نه داو به چنگه تیژه کانی چه پۆکیکی وای به و بونه و هره به دفه پرو نارسه نه دا کیشا که جاریکی دی هه لئاسایه وه.

له و کاته دا که کیژه کان پییان وه غاره وه نا، ورچه که گازی کردن و گوتی: " سپی به فرین، سۆرگول مه ترسن، سه برکه ن منیش ده گه لئاندا دیم.

کیژه کان، که دهنگی ورچه که بیان ناسییه وه وه ستان. هه رکه ورچه که له کیژه کان نزیک بو وه، له پر له پیستی ورچایه تی ده رچوو و بوو به کوپکی گه نجی قۆزی که له گه ت و پۆشته و په رداخی جل و به رگ به زیرو زیو چنراو، و گوتی: " من شازاده یه کم که له لایه ن نه و کورته بالا نارسه ن و به دفه ره وه نه فسوون کرا بووم. جا نه ک هه ر گه نجه که می دزی بوو، به لکو گۆری بوومیشی به ورچیکی کیوی، و نه گه ر نه م کوشتبا، ده بوایه به دریتایی ته مه نم ئاواره و ده ره ده ری لیته واران م."

دوای ماوه یه ک سپی به فرین ده گه ل شازاده و سۆرگول ده گه ل براکه ی شازاده دا زه ماوه ندیان کردو هه موو نه و جه و اهیراته بیان، که کابرای کورته بالا له شکه فتان دا (ته شکه وت) شار دبو وه یه وه، له بهینی خو دا دابه ش کرد. دایکه پیره که ی سپی به فرین و سۆرگول-ش تا چه ندین سال به خو شی و شادی ده گه ل منداله کانیا ژیا و نه و دوو بنجه گو له باخه شی ده گه ل خو دا بۆ کۆشک و مائی کچه کانی هیئاو له قه راخ په نجه ره ی ژوو ره کهیدا روواندنی و هه موو سالیئیک جوانترین گوئی سپی و سووریان ده گرت.

جا کوب و ویلهلم گریم

(٤)

بولبول

له ولاتی چیندا که قهراڻو همموو دهرباریان چینین، له روژگارانی زوودا، چیرۆکینک رووی داوه و بو تهوهی له بیر نهچیتتهوه، وا جارێکی دیکه دهی گیرینهوه.

کۆشکی قهراڻی چین، بهشکۆترین کۆشکی جیهان بوو، دیوارهکانی له چینی زۆر گران بهها دروست کرابوو، بهلام تهوهنده ناسکو و شکستهنی بوو، که ههر کهسێک بیویستبا دهستی لیبدایا، دهبوايه زۆر وریا بی. لهو باخهدا که کۆشکهکهی قهراڻی تیدا بوو، تهوهی مایهی سهرنج بوو، تهو گوله ههره جوانانه بوو که به زهنگولهی زیوین درابوونه دم یهکهوه، کاتی کهسێک بهلایاندا دهپۆیی، سهداي زهنگولهکان بهرز دهبووهوه. لهم کۆشک و باخهدا همموو شتیێک هینده وهستاiane ریکخرا بوو که ههر تهماشاقانیکی (بینهه) سهرسام و حایر دهکرد. باخهکه هینده گهوره بوو که تهنانهت باخهوانهکهش نهیدهزانی تهو سهری له کوئییه. له پشت تهم باخهوه لیڤهوارێکی به سام و شکۆی چره درهختانی گهوره و دهرباچانی شینباو ههبوو. تهو لیڤهواره له کهناری دهربایهکی شینباوی سافو گهشدا تهواو دهبوو. گهورهترین کهشتی دهیانتوانی به ژیر درهختهکاندا تیپهڤن. بولبولیک له نیو لکو پۆی تهم درهختانهدا دهژیا، تهم بولبله دهنگو ناوازیکی هینده دلڤین و دلگیری ههبوو که تهنانهت تهو ماسیگره ههژارو بهلهنگازهی که شهوان دههات تا تۆرهکهی له ئاوهکه دهریڤنسی، بهو هههموو سهرقالییهی خۆیهوه، دههستا تا گوێ له ئاوازی بولبلهکه بگریت و دهیگوت: "چهند جوان دهخوینتی!" بهلام ناچار بوو به دووی کارهکانی بکهوئ و بالندهکه بو شهوی داهاتوو بهجی بیلی.

ئەو مېوان و رېيوارو گەشتيارانەى كە لە ولاتانى جياوازهوہ بۆ پايتەختى قەرالى (پاشا، ئيمپراتور) دەهاتن، بە ديتنى ديمەنى ئەو كۆشك و باخە جوانە، حايىر دەمان، بەلام كاتى كە گوپيان لە ئاوازى بولبولە كە دەبوو، ھەموو دەيانگوت: "دەنگ و ئاوازى ئەم بولبولە، لە ھەموو شتىك دلگىرتە. " و كاتى بۆ شارو ولاتى خو دەگەرانەو، باسى ئەو كۆشك و تەلارەيان بۆ خەلگانى تر دەگىرپاىەو. ئەو نووسەرو زانايانەى كە شارەزايان دەبارەى ولاتى چىن ھەبوو، كتيبى زورىان لەبارەى ئەو شارەو باخەكەى نووسى، بەلام ئەوانيش لە كتيبە كانياندا، بولبلە كەيان فراموش نەدە كرد.

لە قەرالنىشىنى چىندا، ئەو بولبلە لە ھەموو شتىك پتر مايەى ستايش بوو، و شاعيران، شيعرى جوانيان بە بولبولە كەو جەنگەل و ليرەوارە كەو دەرياي شىنباوى سافو گەشى كە نار كۆشكە كە ھەلدەدا. ئەم كتيبانە بۆ ھەموو شوپىنىكى دنيا دەنيردان و ھەندىكيان دەگەيىنە دەستى قەرالى چىن. قەرال لەسەر كورسيە زيرپنەكەى دادەنيشت و ئەو كتيبانەى دەخويندەو و دەخويندەو و جار جارئ سەرى دەلەقاندو زۆر خو شحال دەبوو كە لەو كتيبانەدا ئەو ھەموو ستايشەى شارو كۆشك و باخەكەى دەكرا. لە كتيبە كاندا نووسرابوو! " دەنگ و ئاوازى بولبولە كە لە ھەموو شتىك جوانترو عەجيب ترە. "

رۆژئ قەرال گوتى: "باشە بۆچى من ھىچ شتىك لەبارەى ئەم بولبولە نازانم؟ تايا شتى واھى لە ئيمپراتورىەت و باخەكەى مندا ھەيە؟ ئەدى بۆچى من ھەرگىز ھىچم لەبارەى ئەم بولبولە نەبيستوو؟ سەيرە بۆچى دەبى من بۆ يەكەمجار لە كتيبى كەسيكەو كە ھەرگىز ليرە نەزىاو، باسى ئەم بولبولە ببىستم!"

قەرال، سەرەك وەزيرانى دەبارەكەى بانگ كرد. ئەم وەزيرە ھيىندە غەراو لە خوڤايى بوو، كاتى كە ژير دەستەكانى زاتيان دەكرد قسەى دەگەل بكەن، پروى نەدەدانئ و سەرىكى تەكان دەداو دەيگوت "پيف".

قەرال بە سەرەك وەزيرى گوت: "دەلئىن ليرە بالندەيەكى نا ئاسايى بە نيوى بولبلەو ھەيە و دەلئىن ئەم بالندەيە بەشكۆترين شتى ناو ئيمپراتورىەتەكەى منە.

بۆچی تا ئیستا هیچ كەسك باسى ئەم بالئەدەيەى بۆ نە كرووم؟" سەرۆك وەزيران گوتى: "من تا ئیستا هیچم لەبارەى ئەم بولبولەى كە تۆ دەیلیی، نە بیستووه، و بیگومام كە شتى وا هەرگیز لە دەرباردا (بارەگای پاشایەتى) نەبووه! دەبى لە دەرتى دەرباردا بۆى بگەرپین!" بەلام ئەو بولبلە لە كوئى بدۆزنەوه؟ سەرەك وەزيران بە قالدەرمە كاندا هەنگەراو داگەرا، هەموو هۆل و هەيوان و رارەو هەكان گەرا، پرسىيارى لە هەر كەسك دەكرد، هیچى دەبارەى ئەو بولبلە نەدەزانى. سەرەنجام سەرەك وەزيران چوووه بۆ لای قەرال و گوتى لەو هەيه ئەم بولبلە زادەى خەيالى نووسەرانى ئەو كتیبانە بووبى.

ئەوسا سەرەك وەزيران لەسەرى رۆیى: "خاوەنشكۆ! نابى هەر شتىك كە دەنووسریت، ئیوه باوەرى پىبەكەن. هەندى چەرۆكانى ساختەو درۆینە هەن كە هونەرى رەشیان پیدەگوترى.

قەرال گوتى: "بەلام یەكك لەو كتیبانە لەلایەن قەرالى خاوەن دەسلالتى ژاڤۆنەوه بۆ من نێردراوه، بۆیە نابى درۆ بى. دەبى ئەم بولبولە، ئەمشەو بەهێریتتە ئیترە! ئەگەرنا، هەموو دەباریەكان پامال دەكرین (لە ناودەبرین)."

سەرەك وەزيران، ئاهىكى هەنگیشتا و بە قالدەرمە كاندا كەوتە سەر كەوتن و دابەزین. هەموو هۆل و رارەو هەكان گەرا. نیوهى دەباریەكانیشى لەگەل بسون، چونكە نەیان دەویست پامال بكرین و تیا بچن. هەموو دەباریانى قەرال، لە بەینى خۆیاندا پرسىيارى ئەو بولبولە سەیرهیان دەكرد كە نەیان دەناسى. ئەنجام یەكك لە خزمەتچیانى موبەق كە كچۆلەیهكى هەژار و بیئەوا بوو گوتى: "من، ئەم بولبلە باش دەناسم و دەزام چتۆ (چۆن) ئاواز دەخوینى! هەموو شەوى كە تۆزىك لە بەرماوهى شیوى سەر خوانى دەربار، بۆ داىكە نەخۆشەكەم دەبەم، كاتى هیلاك و ماندوو، دلئەنگ و خەمین بەرەو مالى دەبەوه، تاوىك لە بیئەو لێرەوارەكەدا دەهەستم. لەو كاتەدا ئاوازی بولبولەكە دەژنەوم (دەبیستم)، كە گویم لە ئاوازی بولبولەكە دەبى، چاوانم تەژى رۆندك (فرمیسك) دەبن و لەو دەمەدا وا هەستدەكەم كە داىكەم ماچم دەكات."

سەرەك وەزیران گوتی: "بچكۆل گیان، ئەگەر تۆ بمانبەى بۆ ئەو شوپىنەى كە بولبولە كەى لىنە، من ژوورىكى وەكو ژوورى موبەقى دەربارت دەدەمى و ھەموو شەوئى كاتى شىو رىگەت دەدرئى كە قەرالّ بدینى. ئەم بولبولە ئەمشەو دەعوەتى دەربار كراوہ. "ئەوسا ھەمووان، روویان كرده لىرەوارەكە، روویان كرده ئەو شوپىنەى كە بولبولە كەى لى بوو، و لەویندەر دەبجۆیند. لە رىگادا گوپیان لە دەنگى بۆرەى گایەك بوو

یەكێك لە دەرباریبەكان گوتی: "ئەھا، دۆزیمەو! ئەم بوونەوەرە چكۆلەى، چ دەنگىكى قەبەى ھەىە! دلنیام كە پىشتر گویم لە دەنگى بووہ. " كچۆلە كە گوتی: "نا، ئەمە دەنگى بۆرە بۆرى گایە، ھىشتا رىگەىەكى زۆرمان ماوہ. " ئەوسا قورباقەى گۆلان دەستیان بە قیرە قیران كرد.

رۆحانى دەربار گوتی: "چەند بەشكۆیە، ھەبى و نەبى دەنگى بولبولەكەى، لە دوورەو لە دەنگى زەنگى كلنسا دەچیت!" كچۆلە كە گوتی: "نا، نا، ئەمە دەنگى قورباقانە (بۆق)، بەلام پىمواىە، دواى تۆزىكى دى گویمان لە دەنگى دەبیت. "

زۆرى پىنەچوو كە بولبولە كە كەوتە نەغمەخوانى. كىژئى ھاواری كرد: "ئەوەتا لەویندەر ھەلنىشتووہ" و ئەوسا ئامازەى بۆ ئالندەىەكى چكۆلەى كەوہىی كرد كە لەسەر چلى دارىك ھەلنىشتبوو.

سەرەك وەزیران گوتی: "باشە شتى وا دەبیت؟ من ھەرگىز وپنام نەدەكرد كە بولبل بەمچۆرە بى، چەند ئاساىبە! ديارە دەبى لە دىتنى ئەم ھەموو گەورە پىاوو پایەرزانە ترساىت رەنگى پەرى بىت!"

كارەكەرە چكۆلە كە گوتی: "ئەى بولبولى چكۆلەى ئازىز! قەرالى بەخشنەو دلاواى ئىمە، ھەز دەكات تۆ ئاوازی بۆ بچۆینى. " بولبولە كە گوتی: "من زۆر خۆشحال دەم ئاواز بۆ قەرالّ بچۆینم. " ئەوسا ھەلنىكردە نەغمەخوانىەكەى ئەوتۆ، كە ھەر ھەموویان بە بىستنى مەست بوون. سەرەك وەزیران گوتی: "دەنگى ئىژى (دەلئى)

دەنگى زەنگى بلوورينە، تەمەشا گەروى ناسك و بچووكى چۆن دەجولئى! بە راستى
عەجايەبە كە ئىمە ھەرگىز گويمان لە دەنگى نەبوو. ئەم بولبولە بۆ دەربارە كە مان
بەختەوهرى و شادمانىيە كى گەورەيە. "بولبولە كە، كە وايدە زانى قەرال يە كىكە لەو
پىوانەى كە لەو پىدا وەستاو، گوئى: "دەتوانم جار كى دىكەش بۆ قەرال بخوئىم؟"
سەرەك وەزيران گوئى: "ئەى بولبلى بەرپىز، من شانازى دەكەم بەوەى كە ئەمشەو
بۆ دەربار دەعوەتت بەكەم. قەرالى جوامپىرو مېرەبانى ئىمە، ھانىس، بىگومان ئاشقى
ئاوازي دلگىرو دلپىنى تۆ دەيىت."

بولبولە كە گوئى: "دەنگى من لە نيودارو درەختاندا باشتە. "بەلام كاتى بولبول
زانى قەرال دەيوئى لە دەرباردا بىبىنى، بە خۆشحالىوە لە گەلياندا بەرپىكەوت.
لە كۆشكدا ھەموو شتىك بە شىوہيە كى پر شكۆ و جوان ئامادە كرابوو، ديوارە
چىنييەكان و ناو كۆشكە كە بە رووناكى و تيشكى ھەزاران چراو چلچراى زىرين بەوپەرى
شكۆو دەورەشايەو و پىرشنگى دەدا. پارەوەكان بە گول و ئىنجانەى يە جگار جوان
رازابوونەو و گولەكان زەنگولەيان پىوہ كرابوو و زىرنگە زىرنگيان سەعاتە پىيەك
دەپۆيى.

ئىدى جۆش و خۆش و بەزمو رەزمىكى و ھا بەرپايو كە دەرگاكان لىكدا لىكدا
دەكرانەو و دادەخران و گشت زەنگولەكان، بە جارئ دەزىرنگانەو و كە پىاو قسەى
دەكرد، تەننەت دەنگى خۆيشى بە زەھمەت دەژنەوت (دەبىست).
لە ناوہندى ھۆلە گەورەكەدا، لەو شوپىنەى كە قەرال لەسەر تەخت دادەنيشت،
باليقۇكەيە كى زىرينيان بۆ بولبولەكە داناو ھەر ھەموو دەرباريان ئامادەبوون و
كارەكەرە چكۆلەكەى موبەقىش كە ئىستا بوو بو بە يە كىك لە ئاشپەزەكان، رىگە
درايوو كە لەپشت دەرگاكەو دەنيشت. ھەمووان جوانترين جلكيان لەبەر كىديو و
ئەو باندە چكۆلە كەوہىيە كە قەرال بە دلۆقانى و مېرىفانى رەفتارى دەگەل دەكرد،
سەرنجى ھەموويانى بۆ خۆ پراكىشابوو.

بولبوله که، به جۆری که وته نه غمه خوانی که رۆندک (فرمیسک) له چاوانی قهراڻ قهتیس ماو ئەوسا به گۆنایدا هاته خوارئ. ئەوسا بولبوله که ئاوازیکی له وهش جوانتری خۆیندو به دەنگه پر جۆش و خۆشه کهی سوکنایی و ئارامی به دڤ و دەر وونی هه موو دەر بارییه کان به خشی.

قهراڻ هیڤدهی له زهت له دەنگ و ئاوازی بولبوله که بینی بوو که گوتی: "ئەم بولبوله ده بی گەردنبه نده زیره کهی ئەو له مل بکات" لی (به لام) بولبوله که سوپاسی کرد و گوتی: "من پاداشتی خۆم به زیاده وه وەرگرتوه، و فرمیسکه کانی پاشا باشترین پاداشته بۆ من، چونکه فرمیسکی قهراڻ، کاریگه ریی و مانای زۆری هه یه." و به مجۆره بولبوله که چه ند جار یکی دی به و دەنگه ئەفسوناوی و دلگیره ی خۆی که و ته نه غمه خوانی.

خانمانی دەر بار ده یانگوت: "ئەمه خۆشترین دەنگه که تا ئیستا گویمان لیبوه." و هەر هه موویان خۆزیا یان ده خواست، ده نگیکی خۆشی وه کو ده نگی بولبوله که یان هه بوایه، تا به رامبهره که یانی پی بدوینن.

پیشخزمهت و پیشکاران ده یان گوت که ده نگی خانمه کانیا ن له گیان خۆش بووه و ئەم ستایش و تاریفه بۆ خانمه کان سه رکه و تنیکی گه و ره بوو و زۆری دلخۆش ده کردن. به لام ده نگی بولبوله که به به ره یه که راسته قینه ده هاته ژماردن. ئیستا بولبوله که ده بوا له کۆشکدا بژی. قه فه زیکی تاییه تی خۆی هه بوو، بۆی هه بوو به رۆژ دوو جار ان و به شه و جار نیک له قه فه زه کهی بیته ده ری و پیاسه بکات. دو انزه خزمهتکار یان بۆ بولبوله که دانا که هەر یه کیکیان به هه و دایه کی ئاوریشمین، که له یه کیک له لاقه ناسکه کانی بولبوله که به سترابوو، بولبله یان بۆ گه را ن ده برد، پیاسه کردن به و هه و دایه وه بۆ بولبوله که کاریکی ئاسان نه بوو. هه موو خه لکی شار باسی ئەم بالنده خۆشخوانه یان ده کرد، که دوو کهس ده گه یشتنه یه کتر له جیاتی سالاو و ئەحوالپرسی وشه ی بولبولیان به کار ده برد و ئاهیکیان هه لده کیشا و هەر که سه و به رپی خۆیدا

دەرۆیی. یازده مندان، به ناوی بولبوله وه ناو نران، ته گهرچی شتاقیان وه کو بولبوله که دهنگیان خوښ نه بوو، و به تۆزی پیی تهودا نه ده گهیین.

تا رۆژی قهراڤان، به ستهیه کی گه وره ی پیگهیی که له سه ری نووسرا بوو: "بولبول". قهراڤان به خوښیه وه گوتی: "دلنیام ته مه کتییکی تازه یه له باره ی بالنده به ناو بانگه که ی ئیمه." به لام که به سته که ی کرده وه کتیب نه بوو، به لکو گه مه یه که بوو و له پاکه ت نرابوو، یانی بولبولیکی ده ستر کرد بوو و له بولبولی راسته قینه ده چوو، و به ته لماس و یاقوتی پیروزی رازا بووه وه، کاتی که کوکیان ده کرد، دهیتوانی یه کیک له نه غمه و ناوازه کانی بولبوله راسته قینه که بلتیه وه. کلکی بولبوله ده ستر کرده که به رزو نزم ده بووه وه، زیرو زیوی سه ر کلکی بولبوله که ده ره وشایه وه. گه ر دنه ندیکیان له ملی کردبوو که لئی نووسرا بوو: "بولبولی قهراڤالی ژاپۆن، له چاو بولبولی قهراڤالی چین دا هیچ نییه."

هه موو ده یانگوت: "ته گه ر ته م دوو بولبوله به جووته و پیکه وه بخوینن، چ چریکه و ناوازی کمان گوی لیده بیت!"

ته نجام جووته بولبول پیکه وه خویندیان، به لام دهنگیان هاواشه ننگ نه بوو. بولبله راسته قینه که به شیوه ی سروشتی و ئاسایی ده بخویندو بولبوله ده ستر کرده که به سی ریتم ده بخویند.

مامۆستای مۆسیقا ده یگوت: "خه تای بولبوله ده ستر کرده که نییه! بولبولی ده ستر کرد هه میشه، زه من ره چاو ده کات و له هه موو باریکدا به دروستی کار ده کات."

پاشان بولبوله ده ستر کرده که به ته نیا ئاوازی خویندو به رواله ت له بولبله راسته قینه که ریکوپیکتر ده بخویندو هه ندیکیش پیمان وابوو رواله تی ته و جوانتره، چونکه وه کو جه و اهیر ده ره وشایه وه. بولبوله ده ستر کرده که سی و سی که ره ت بی وهستان و بی ته وه ی ماندوو بیت، پارچه شاهه نگیکی خویند. پیاوانی ده ربار ده یانویست جاریکی دیکه ش بخوینی، به لام قهراڤان گوتی: "هه نوو که نو ره ی بولبوله

راسته قینه که یه، با ئەو بۆیان بخوینی". بە لّام بولبوله که کێوه (بۆ کوی) چوو بوو؟ کاتی که ئەو له په‌نجهره کراوه که وه به‌ره‌و لی‌ره‌واره سه‌وزه که ی خۆی فری بوو، هیچ که سێک هه‌ستی پێنه‌کردبوو.

قه‌رال گوتی: "چ بکه‌م؟"

هه‌موو ده‌ربار گازانده‌یان له بولبوله که کردو گوتیان: "ئەو بولبوله زۆر سپله‌و پێنه‌زان ده‌رچوو، بە لّام هه‌ر باشه ئەم بولبوله ده‌ستکرده‌مان هه‌یه که له‌و باشت ده‌خوینی".

ده‌بوايه با‌ئنده ده‌ستکرده‌که هه‌مدیس بخوینی، ئەم که‌رته سی و چوار جاری له‌سه‌ر یه‌ک، هه‌مان ئاوازی دووباره‌کرده‌وه هه‌شتا ئاوازه‌که‌یان له‌به‌ر نه‌کردبوو.

مامۆستای مۆسیقا، ستایشیکی زۆری با‌ئنده‌که‌ی کردو هه‌مووانی د‌ل‌نیا کرد که ئەم با‌ئنده‌یه له بولبوله راسته‌قینه‌که باشت‌ه. نه‌ک هه‌ر له‌به‌ر ئە‌لماس و یاقوته‌کانی سه‌ر با‌ئه‌کانی، به‌لکو له‌به‌ر ئە‌وه‌ش که بولبوله ده‌ستکرده‌که له راستیدا بۆ خۆی ئامیریک بوو که به‌ پێچه‌وانه‌ی بولبوله راسته‌قینه‌که‌وه، هه‌رگیز له‌ نێو نه‌ده‌چوو، و نه‌ده‌فته‌تا.

مامۆستای مۆسیقا گوتی: "خافان، سه‌روه‌ران و خاوه‌نشکو! وه‌کو خۆتان ده‌بینن، هه‌رگیز ناتوانی‌ بزانی که بولبوله راسته‌قینه‌که ده‌یه‌وی چ‌ ئاهه‌نگ و ئاوازی بخوینی، و اتا مه‌علوم نییه ده‌یه‌وی چ‌ ئاوازی بخوینی، به‌ لّام سه‌باره‌ت به‌ با‌ئنده ده‌ستکرده‌که، هه‌موو شتی‌ک پێش‌وه‌خته‌ ری‌ک‌خراوه. ده‌توانی با‌سی چۆنیه‌تی کارکرده‌که‌ی بۆ خه‌لکی بکه‌یت و ئە‌وه نیشان بده‌یت که چۆن لی‌هاتووی و دا‌هینانی مرۆڤ، ئاهه‌نگ و ئاوازی سی‌ ریتمی خست‌وه‌ته‌ ناو سینه‌ی بولبوله ده‌ستکرده‌که‌وه‌ یه‌ک له‌ د‌وای یه‌ک و به‌ شی‌وه‌یه‌کی ری‌ک‌وپێک لێ‌ده‌درین."

هه‌موو گوتیان: "ئێمه‌ش قه‌ناعه‌تمان وایه‌!"

مامۆستای مۆسیقا دا‌وای کرد که ری‌ی بده‌ن روژی یه‌ک شه‌مه‌ی دا‌هاتوو، با‌ئنده‌که به‌ جه‌ما‌وه‌ری خه‌لک نیشان بدات. قه‌رالی‌ش فه‌رمانی دا که هه‌مووان گوی له‌

ئاوازەكەى بگرن. رۆژى يەك شەممە جەماوەرى خەلك گۆييان لە دەنگى بولبولە دەستكردەكە گرت و لەزەتيان لى بىنى. زۆريان پى سەير بوو و بە قامكان ئاماژەيان بۆ دەكرد. لەو بەينەدا ماسىگرىكى هەژار كە گۆيى لە دەنگى بولبولە راستەقینەكە بوو بوو، لە پىر نەغمەكەى ئەوى وەبىر هاتەووە گوتى: "ئەم بولبولە زۆر باش دەخوینى، بەلام لە شتىكى كەمە كە من نازانم ئەو شتە چىيە؟"

بولبولە راستەقینەكە لە قەلەمپەوى قەرال دووركەوتەو، بەلام ئالئندە دەستكردەكە لەلای تەختەكەى قەرالەو بەلىفۆكەيەكى ئاورىشمان بۆ تەرخان كرد، و هەر هەموو ئەو زىرو زومپردو جەواهيترەتيان، كە بە ديارى بۆيان هينا بوو، لە دەورى داناو نازناوى يەكەمىن ئاوازخوانى دەستەچەپى شەوانى قەرالى درايە. قەرال وای بىر كەردبوووە كە دەستەچەپ شايستەترە، چونكە دلش لەلای چەپى سىنەدايە.

مامۆستای مۆسقىقا، بىست و پىنج دانە كتيپى لەبارەى ئالئندە دەستكردەكە نووسى و دەربارىان وپراى ئەوێ كتيپەكان پىر بوون لە پەيفو زاراوێ قورسو گرانى چىنى، دەيانگوت، خویندوياننەتەووە لىيان تىگەيشتون.

سالىك بورى. قەرال و دەربارىان و هەموو خەلكى چىن، دەيانتوانى ئاهەنگ و ئاوازەكانى ئالئندە دەستكردەكە لەبەر بخوینن، بۆيە زۆريان خۆش دەويست و حەزيان لىدەكرد. مندال و توالش لە شەقامەكاندا دەياخویند: "ترا - لا - ترا - لا - لا" و هەندىجار قەرالش لەگەل ئالئندەكەدا ئاوازەكەى دەگوتەووە زۆرى لەزەت لىدەبىنى.

بەلام شەويك، كاتى كە ئالئندە دەستكردەكە باشتىن ئاوازی خۆى دەخویندو قەرال لەسەر تەختەكەى خۆ راکشا بوو گۆيى لىدەگرت، پارچەيەكى ناووەى ئالئندەكە شكاف! ئالئندە دەستكردەكە كەوتە خپە خپ. ئەنجام هەموو پارچەكانى لە كار كەوتن و دەنگى مۆسقىقا ئاوازەكە برا. قەرال لە جىپى خۆى راپەرى و پزىشكە تايبەتيەكەى خۆى گازكرد، بەلام ئەو چى لە دەست دەهات! چى پىدەكرا!.

ئەوسا سەعاتساز هات و دواى پشكنىن و تاقىكردنەو دەيەكى فرە، هەموو توانايەكى خۆى خستەگەرو بە گۆپىرەى تواناى خۆى ئالئندەكەى چاك كەردەو، بەلام گوتى: "دەبى"

ئەو ھەندەي دەكرىت، كەمتر بەكار بەيئىرى، چونكە پارچە كانى سكراب و سىلاك بوون و ناگۆردىن.

ئەمە كارەسات و نىسبەتتىكى گەورە بوو! بالئەدى دەستكرد، بۆي ھەبوو لە سالىڭدا يەك جار ئاواز بھوئى، تەنانت ئەو يەك جارەش بۆ ئەو زىاد بوو! لەو رۆژە گرینگەدا، مامۇستاي مۇسقا، وتارىكى كورتى داو لە وتارە كەيدا كۆمەلئىك وشەي دژوارو قورسى بەكار بردو بەلئىنى دا بالئەكە وەكو جارن بە چاكي بھوئى. پىنج سال بورى، خەم و پەژارەيەكى گەورە بالئى بەسەر خەلكى چىندا كىشا. چىنىيەكان، قەرالەكەي خۇيان خۇشەويست، قەرال نەخۇش كەوتبوو، و دەيانگوت لەو يە بىرئىت.

جا دەبوايە بە زووترىن كات قەرالى تازە ھەلبۇزىردى و خەلكى لە جادەو باندا ھەوالئى قەرالى كۇنيان لە سەرەك وەزىران دەپرسى و ئەويش سەرى بادەداو دەيگوت: "پىف!"

قەرال، لاوازو رەنگزەرد، لەسەر تەختەكەي راکشا بوو. ھەموو دەباريان پىيان وابوو دەمرىت و يەك لە دواي يەك بە جىيان دەھىشت و دەرپىشتن تا سۆز بە قەرالى تازە بدەن. لە ھەموو ھۆل و رارەو كەندا پەردەكان دادرابونەو ھىچ دەنگىك نەدەھات و ھەموو شوئىت كىش و مات بوو.

قەرال، خۇزى دەخواست كە شتىك ئەم بىدەنگى و خامۇشىيە يەكھاي و يەك دەستە مەرگ ناسايە، بشلەقنى، ئەگەر كەستىك پەيدا بوايە قسەي بۆ كىردبا يان سترانى بۆ چرى با، لەو ھەبوو بېرى مژول كىردباو نەخۇشىەكەي پەرى باو ئەفسوونى نەخۇشىەكەي بشكىنى و بە تال بکاتەو. مانگ لە پەنجەرەيەكى كراو ھە دەيدا لە ناو ژوورەكە، بەلام ئەويش بىدەنگى بوو، بىدەنگى بىدەنگ.

سەرەنجام رۆژى قەرال ھاوارى كرد، مۇسقا! مۇسقا. ئەي بالئەدى چكۆلەي زىپىن و گرانقەدرى من بھوئى! بھوئى! من زىرو جەواھىرات و بىدەدەم، بەم دەستانەي خۆم گەردنبەندەو میدالە زىپىنەكەم لە مل دەكەم، بھوئى، بھوئى.

بەلام بەلئندەكە بېدەنگ بوو، چونكە كەس نەبوو كۆكى بكات. ھەموو شتېك كەش و مات بوو، بېدەنگ بوو، بېدەنگىكى ترسناك! لە پر لە پەنجەرەكەو ھاوازيكى خۆش ھاتە گوۋى. ئەمە دەنگى بولبولە چكۆلە راستەقېنەكە بوو، كە لە دەروە لەسەر چلەداریك ھەلئىشتىبوو. بولبولەكە بە ھالى قەرالى زانى بوو و ھاتبوو تا بە زەبرى نەغمەخوانى يارمەتى بدات. كاتى بەلئندەكە ھەلئىكردە چرىكەى گۆرانى، خويىنى بەدەنى قەرالى رەنگ و روو سېسەلەو چرچەلە، ھاتەو جۆش و گيانىكى تازەى وەبەر كەوتەو و بوژايەو.

قەرال گوتى: "سوپاس، مەنتەبارم، ئەى بەلئندەى چكۆلەى ناسمانى، مەن تۆم لە خۆم دوور خستەو، بەلام بەو ھالەشەو تۆ زيانى مەنت كرىيەو، زىانت و یدامەو. نازانم چۆن چاكەت بدەمەو؟". بولبولەكە گوتى: "تۆ پىشتەر پاداشت و چاكەى مەنت داوئەتەو. يەكە مچار كە ئاوازم بۆ تۆ خويىند، رۆندك لە چاوانت ھاتنە خوارى. مەن ھەرگىز ئەو ساتە لە بىر ناكەم. ئەو فرمىسكانە جەواھىراتىكن كە دلى ھەر نەغمەخوانىك، ھەر ئاواخوانىك خۆش دەكات، بەلام ئىستا بخوئەو با جارىكى دىكە لای لايەيەكت بۆ بلىم و بخويىنم."

كە بولبولەكە ھەلئىكردە چرىكەى ئاواز، قەرال نەقىمى خەيىكى قول و ئاسوودە بوو. سېپىدە، كە قەرال، ساغ و سەلامەت، لە خەو رابوو، تىشكى رۆژ لە پەنجەرەكەو لە ناو ژوورەكەى دەدا، ھىچ يەكىك لە خولام و نۆكەران نەگەپابوونەو، چونكە وایاندەزانى كە قەرال مردووە، بەلام بولبولەكە ھىشتا ئاوازی بۆ دەخويىند."

قەرال، بە بولبولەكەى گوت: "تۆ ھەر كاتىك كە نارەزووت لىبوو ئاواز بخويىنە، مەن ئەم بەلئندە دەستكردە دەشكىنم."

بولبولەكە گوتى: "كارى وا نەكەيت، ئەم بەلئندە دەستكردە، ئەركى خۆى، ئەوئەندەى لە توانايدا بوو، ئەنجام داو، وەكو جارى جاران رايىگرە. مەن ناتوانم ھىلانەى خۆم بگوازمەو كۆشك و لىرە بۆيم، بەلام رىگەم بەدەن كە ھەر كاتى نارەزووم كرد بۆ كۆشكەكەتان بىم. مەن دوا نىوەرۋان دىم و لەسەر ئەو چلەى بەر پەنجەرەكە

دەنیشمەووە و ئاواز دەخوینم تا تۆ خۆشحال بکەم. من دەربارەى ئەو شادى، خەم، خرابى و باشیانە دەخوینم کە لە تۆ پەنھان و دیار نین، چونکە من بەلندەییەکی بچووکم، بۆ هەموو شوینی دەرۆم، بۆ مالى ماسیگری هەژار، یان بۆ کوختەى کاربایەکی دێهاتی و بۆ مالى هەموو ئەو کەسانەى کە تۆ دەرباریانتان لیبیانەو دەورن دەفرم دەچم. من دلێ تۆم لە تاجە کەتان خۆشتر دەوی، چونکە دل رووناکییەکی تایبەتى وەکو نوری خودای تیاپە. " و بولبلە کە ئاوازیکی دیکەشى بۆ قەرال خویند. " قەرال، کە جلکی درێژو جوانی پاشایەتى لە بەردا بوو، و شمشیرە زێرنیشانەکی بە قەدیا کردبوو، وەستاو گوتی: "ئەى بولبولی ئازیز هەرچیه کت بوی بە دل و بە گیان بوتى جیبەجی دەکەم. "

بولبولە کە گوتی: "من تەنیا یەك تکاو داوام لە تۆ هەیسە، ئەویش ئەو هیسە کە هەرگیز بە هیچ کەسێک نەلێی کە بەلندەییەکی بچووکت هەیسە و هەموو شتیکت پیدەلێت، وا چاکە کەس بەم رازو نەهێنێیە نەزانى. " ئەوسا بولبولە کە لە شەقەى بالی داو رووی. لەم کاتەدا هەموو نۆکەر و خولامان و خزمەتکاران هاتن تا داو نیگای قەرالی مردوو بکەن، کەچی قەرال گوتی: "رۆژ باش. "

هانس کریستیان ئاندرسن
کۆ چیرۆکی ئاندرولانگ

جاك و لاسكه لۇيا

هەبوو نەبوو، رۆژو رۆژگارى بىۋەژنىكى ھەژارو بەلەنگاز لە كوختەيەكى بچووكدا، دەژيا، ئەم بىۋەژنە تاقە كورپىكى بچووكى ھەبوو، ناوى جاك بوو. جاك كورپىكى ساويلكەى دلساف بوو. بە رىكەوت زستانىكى توش دەستى پىكرد، ژنەى بەلەنگاز سەيرى كرد، بۆ ئەوئەى لە برسا نەمرن، ھىچ چارىكيان نىيە جگە لەوئەى تاقە چىلەكەيان بفرۆشن. بەيانىيەك بە جاكى گوت: "من شنگم لەبەر براوئە ناتوانم برۆم چىلەكە بفرۆشم، تۆ بىبە بۆ بازارو بىفرۆشە".

جاك گوتى: "دايكە خەمت نەبى، خەيالت تەخت بى، من ئەم كارەت بۆ دەكەم." بىۋەژن گوتى: "ئىمە، پىشتەر چىلۆ گامان فرۆشتوون، بەلام تا ئىستا تۆم لەگەل خۆدا نەبردوئە تا ئەم كارە فېر بى، بۆيە ئاگادار بە فرىو نەخۆى."

جاك، پىرە چىلۆ ۋەپىش داو بەرەو بازار رۆيى. لە رىگەدا توشى قەساويك (قەساب) بوو كە چەند دەنكە لۇيايەكى جوانى بە دەستەوئە بوو. جاك بە ديار لۇياكانەوئە ۋەستاو كەوتە تەمەشا كردىيان. قەساوئەكە بە جاكى گوت: "ئەو لۇيايانە يەجگار بە نرخن." ۋ قەناعەتى بە جاك كرد كە چىلەكەى لە جياتى ئەو لۇيايانە پى بفرۆشيت.

كاتى جاك لە جياتى پارە، لۇياكانى داىە داىكى، داىكە زۆر نارەحەت بوو ۋ دەستى بەگرىيان كرد، ۋ كەوتە سەرزەنشتى جاك كە مندايىكى گەوجە. بىۋەژن، لۇياكانى لە جاك ۋەرگرتو بە دەم گرىانەوئە لە ژوورەكە ۋەدەر كەوتو فرىي دانە

باخچه كه وه... نه وسا به نيگه رانی گوتی: "كوره گه و جه كه م ئیدی له برسا ده مرین." جاك-پیش كه تازه بۆی ده ركه وتبوو چ كاریکی گه و جانه ی كردوو، زۆر نيگه ران بوو. نه و شه وه، دایك و كورپ كه دوا هیوا و ئومیدی خۆیان له ده ست دابوو، له حالئیکا كه ده یان زانی بۆ سبه ینی هیچ شتیکیان نییه بۆ خواردن، سه ریان نایه سه ر سه رین و به نيگه رانی خه وتن. به لام جاك له داخ و سوپیاندا خه وی لینه كه وت، سپیده زوو له خه و رابوو و سه ریکی باخچه كه ی دا، به و په ری سه رسامی دیستی لۆبیاكان شه وی روابوو و لاسكه كانی لۆبیا نه ونده به رز بوونه ته وه كه تا ویره كه ی پشت كوخته كه یان به ته واوه تی دا پۆشیه وه. لاسکی لۆبیاكه دوو دوو تیک ئالا بوون و په یژه یه کی قایمان دروست كر دبوو.

جاك بیری كرد وه كه ده توانی به سانایی به لاسکی لۆبیاكه دا هه لزنێ و بچیتته سه ری، بۆیه بی چهن دوو چون. برپاری دا نه م كار ه بكات و ئیدی به لاسكه لۆبیاكه دا هه لگه را، هینده به رز بووه وه كه هه ستی كرد هه موو شتیك له ژیر پیی نه ودا یه، كوخته كه ی خۆیان، گونده كه و ته نانه ت بورجه به رزه كه ی كلیسا كه ش بچوك ده هاتنه به رچاو، به لام هیتتا ترۆپکی لاسكه لۆبیاكه ی لیوه دیار نه بوو، و نه ی ده بیینی. جاك، هه ستی كرد ماندوو بووه، له پر هات به سه ریا كه بگه رپته وه، به لام زۆر به و ره بوو، و ده یزانی كلیلی سه ركه وتن له هه ر كاریكدا، كۆل نه دانه. دوا ی پشوویه کی چهن ده قیقه بی، درێژه ی به سه ركه وتن دا.

جاك هه ر سه ركه وت و سه ركه وت، گه بییه ئاستیك كه ئیدی له ترسی نه وه ی سه ری نه سو رپت، ته مه شای خواره وه ی نه ده كرد. نه نجام جاك گه بییه ترۆپکی لاسكه لۆبیاكه و به و په ری سه رسامی بیینی كه گه بییه ته سه ر زه مینیکی فره جوان. تا چاو بركات چیمه ن و سه وزه زار بوو، په زو مه ر خه ریکی له وه ران بوون. رۆخانه یه کی (رووبار) بچووكی پر ئاوی زوولالا به ناوه راستی سه وزه زاره كه دا تپده په ری، قه لایه کی گه و ره ش له نزیکی چه مهن زاره كه بوو.

لهو کاته‌دا که جاک نقومی ته‌مه‌شای قه‌لاکه‌ بوو، ژنیکی یه‌جگار سه‌یر که کلاویکی سووری قوچه‌کی له‌سه‌ر بوو، و قژه‌که‌ی به‌سه‌ر شان و ملیا رژا بوو، دار عاسایه‌کی به‌ ده‌سته‌وه بوو و له‌ بی‌شه‌و دارستانیکی پشت قه‌لاکه‌وه و ده‌درکه‌وت و به‌ره‌و لای جاک هات.

جاک، به‌وپه‌ری نه‌زاکه‌ته‌وه، که‌وته‌ مینگه‌ مینگه‌ گوتی: "ببووره، ته‌مه‌ مائی تویه؟"

پیره‌ژن گوتی: "نه، گوی بگره‌ با من چیرۆکی ته‌م قه‌لایه‌ت بو بگپمه‌وه، رۆژگاریک، سوارچاکیکی نه‌جیمزاده‌ له‌م قه‌لایه‌دا ده‌ژیا، ته‌م قه‌لایه‌ که‌وتوه‌ته‌ قه‌له‌مه‌روی ولاتی جن و په‌ریانه‌وه. ته‌و نه‌جیمزاده‌یه‌ ژنیکی جوان و چه‌ند منداڵیکی باشی هه‌بوو. دراوسینکانی خه‌لکانی کورته‌ بالا بوون، که‌ زۆر دۆستانه‌ ره‌فتاریان ده‌گه‌ل ده‌کردو دیاری یه‌جگار گرانبه‌هاو به‌نرخیان ده‌دایه‌. هه‌والی ته‌م قه‌لایه‌وه‌ گه‌نجینه‌کانی، له‌ هه‌موو شوینیکدا بلا‌ویوه‌وه، و دیویکی ترسناک که‌ له‌و ده‌روبه‌رانه‌ ده‌ژیا و یه‌جگار به‌دغه‌رو ناجسن و نارپه‌سن بوو، لپه‌را (پریاری دا) که‌ قه‌لای نایه‌راو داگیر بکات و ده‌ست به‌سه‌ر گه‌نجینه‌وه‌ سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌یدا بگری. دیوه‌که‌، به‌رتیلی به‌ خولا‌میکی خیانه‌تکاری نه‌جیمزاده‌ دا، تا ریگه‌ی بدات بجیته‌ ناو قه‌لاکه‌وه‌. کاتی که‌ دیوه‌ چوو ناو قه‌لاکه‌، نه‌جیمزاده‌ له‌ غورابی خه‌ودا بوو، و له‌ شیرینی خه‌ودا کوشتی. ته‌وسا دیوه‌ خۆی به‌ ژووری نووستنی منداڵه‌ بیتاوانه‌کانی نه‌جیمزاده‌دا کردو هه‌ر هه‌موو ته‌و وردیله‌ به‌له‌نگازانه‌شی کوشت.

خۆشبه‌ختانه‌ هاوسه‌ره‌که‌ی نه‌جیمزاده‌ له‌وی نه‌بوو، ده‌گه‌ل کوره‌ ساوا دوو سی مانگانه‌که‌یدا چوو بوو بو دیدنه‌ی دایه‌نه‌ پیره‌که‌ی خۆی که‌ له‌ خوار دۆله‌که‌وه‌ ده‌ژیا. ته‌وشه‌وه، تۆفانیکی یه‌جگار توند هه‌لده‌کات و هاوسه‌ری نه‌جیمزاده‌ ناچار ده‌بیت له‌ مائی دایه‌نه‌که‌ی وه‌مینی.

به‌یانی رۆژی دواپی، هه‌رکه‌ دنیا رووناک بووه‌وه، یه‌کیک له‌ خولا‌مه‌کان که‌ توانی بووی له‌ قه‌لاکه‌ هه‌لی، هایم و سه‌رگه‌ردان خۆی به‌ مائی دایه‌نه‌که‌دا کردو هه‌والی

جهرگبری کوژرانی نه جیمزاده و مندالّه کانی پیدان. ژنه له سه ره تاوه نهیده توانی باوهر به قسه کانی یاروی خولام بکات، به لّام کاتی که دلنیا بوو میرده که و مندالّه کانی کوژراون، خم و په ژاره دایگرت و لپرا یه کسهر بۆ قه لاکه بگه پیتته وه تا شه ویش وه کو نازیزه کانی گیانی خوی به خت بکات. به لّام پیره دایهن، به دهم فرمیسک هه لپشتنه وه، له خانم پاراپیه وه که بۆ قه لاکه نه گه پیتته وه و شه و ی بیر خسته وه که شه و هیشتا مندالیکی دیکه ی هه یه و پیویسته له بهر خاتری شه و بژی. ژنه قاییل بوو که به نهیئی له مالی پیره دایه نه که ی وه میئی، چونکه خولامه که پیی گوت که دیوه که سویندی خواردوه که نه گهر هاوسهرو مندالّه که ی نه جیمزاده ی چنگ بکهون، شه وانیش ده کوژیت.

سالان تیپه رین، پیره دایهن مرد و کوخته که ی بۆ خانی خوی به جیه پیتشت. ژنه ی بیچاره بۆ دایینکردنی ژیان، وه کو گوندییان کاری ده کرد. پارویه کی که می هه بوو، چیلکی (مانگا) کری، به شیری چیلکه و خه ره که که ی خه رچی ژیانی خوی و کوره که ی دایینده کرد. باخیکی چکوله و جوانیش به ته نیشته کوخته که وه بوو که نۆک و لویا و که له رمی تیا ده رواند. جار جاریش بۆ دایینکردنی پیویستیه کانی کوره که ی له ده ریی مالش کاری ده کرد."

ژنه دریزه ی به قسه کانی داو گوتی: "جاک! شه ژنه به له نگاهه، شه دایکه ی تویه. شه قه لایه رژی له رژیان هی دایکت بووه و تۆ له سه رته جاریکی دی وه ده سستی بییتته وه."

جاک به دهم گریانه وه و به سه رسامی هاواری کرد: "توه، دایکی من! م، م، من ده بی چ بکه م، ته گبیرم چیه؟!"

ژنه گوتی: "نه رکی تۆ شه میه که شه قه لایه بۆ دایکت بگه پیتته وه، به لّام شه مه کاریکی گه له ک سه خت و ترسناکه. جاک لایا تۆ زاتی شه نجامدانی شه کارهت هیه؟" جاک بی ترسو دوو دلئی گوتی: "من له هیچ کاریکی دروست و ره و ناترسم."

ژنه گوتی: "تۆ که سیکی ده توانی دیوان بکوژیت. تۆ ده بی خوت به قه لاکه دا بکه ی، مریشکیکی لیه که هیلکه ی زپین ده کات و سازیکی لیه که قسان ده کات،

دەبىي ئەو دووانە بەدەست بېنى، داڭىرىيان بىكەي، چۈنكى نەك ئەو دووانە، بەلكو ھەر ھەموو دارايىي و مولك و مالىي دېئوھەكە ھى تۆيە."

كاتى ئەو ژنە كلاو سوورە لە قسەكانى بوو، لە پىر ديار نەما و جاك يەكسەر تېڭەيى كە ئەو ژنە (پەرى) بوو.

جاك، لېپرا، ھەر ھەموو رېنمايىھەكانى پەرى (فريشتە) ئەنجام بدات. ئىدى چووه بەر دەرگاي كۆشكەكەو لە تەقەي دەرگاي دا. دىيويكى ترسناكى بە سام دەرگەي كرده. جاك، ھەر كە ئەو دىيوي بىنى، گەپرايەو و ويستى ھەلئيت. بەلام دىيوكە گرتى و رايكىشايە ناو قەلاكە.

دىيوكە لە قاقاي پېكەنېنېكى ترسناكى داو گوتى: "ھا، ھا، تۆ چاودېروانى دىتىنى من نەبوويت، وانىھە؟ من نايەلم تۆ بىرۆي، بەراستى بە دەست كار كردهو ھىلاك و ماندووم. نازانم بۆچى منىش وەكو ھەموو خانمان نۆكەرم نەبىت. تۆ دەبىي كىردو چەقۇيان پاك بىكەيتەو، چەكەم و پىلاو بۆياخ بىكەيت، ئاگر بىكەيتەو كە مېردەكەم لە مال نەبىت، يارمەتى من بەدەيت. بەلام كاتى كە مېردەكەم لە مال بىت، دەبىي تۆ بشارمەو، چۈنكى ھەموو نۆكەرەكانى پېشوو مىنى خواردوون. كورە چىكۆل تۆ پاروويەكى بە لەزەت و بەتامى!"

دىيوكە بە دەم ئەم قسانەو، جاكى رايكىشايە ژورەو. كورەي بە لەنگاز زۆر ترسا بوو، بەلام ھەولى دەدا نەترە بەر نەدات و ھەموو كارەكان بە باشى ئەنجام بدات. جاك گوتى: "من نامادەم، چەندى بتوانم، كۆمەكى تۆ بىكەم، يارمەت بەدەم، تاقە تىكام ئەمەيە كە لە مېردەكەم وەشېرە، چۈنكى ھەزناكەم بخورېم."

دەلە دىيوكە لە دلئى خۇيدا گوتى ئەمە كورېكى چاكە و سەرىكى لەقاندو بە جاكى گوت: "وەرە ئېرە، بچۆرە ناو ئەو سەندوقەي مەنەو و خۆت لەو پىندەر وەشېرە. مېردەكەم ھەرگىز بۆي نىيە بىكەتەو، ئەوى بۆ تۆ شوپىنېكى ئەمىنە." ئەوسا دەرگاي سەندوقەكەي كردهو و جاكى خستە ناوى. كونى كىلىلى سەندوقەكە ئەوئەندە گەرە بوو

که به ئەندازەى پێویست هەوا دەچوو زوورەووە جاک دەیتوانى هەر شتێک که لە ژوورەکەدا رووی دەدا ببینى.

زۆرى پى نەچوو، که دەنگى پىیەکی قورس که بە قالدەرمەکاندا سەر دەکەوت، هاتە گوى و پاشان دەنگى هەرهەشە بەرز بوووە: "بۆن دى، بۆنى بىگانان دى، لەم دەورومەکانان دى، بۆنى ئادەمیزاد دى، چ زندوو بى چ مردوو بى، ئىسک و پرووسکی تىک دەشکینم و دەیکەم بە یەک پاروو".

نێرە دىو هاوارى کرد: "ئافەت، ژنەکە! ئادەمیزاد لە قەلاکەدايە، دەمەوى بىخۆم."

دیلە دىو بە دەنگى بەرز هاوارىکرد: "تۆ پىرو خەفاوى ئەمە بۆنى گۆشتى تازەى فیلە، دانیشەو تىشتەکەت (نانى بەیانى) بچۆ. ئەوجا دەلە دىو، بەلەمىکی گەورەى، که هالآورى گۆشتى لى هەلەستا، نایە بەردەم نێرە دىو. نێرە دىو بە دىتنى گۆشتى فیل زۆر خۆشحال بوو، و بىرى بوونى ئادەمیزادى لەسەر دەرچوو.

کاتى که نێرە دىو قاوەلتى (نانى بەیانى) خوارد، بۆ پىاسە لە قەلاکە و دەدرکەوت، دەلە دىو، جاکى لە سەندوقەکە هینانە دەرئى و خواردنێکی باشى دایە جاک و ئىوارئى دووبارە جاکى خستەو نەو سەندوقەکە.

شەوى نێرە دىو بۆ خواردنى شىو هاتەو بە بۆ قەلاکە. ئىسکی مریشکى شکاندەووە و نىوہى مریشکەکەى کرد بە یەک پاروو و جاک لە کونى سەندوقەکەو بەسەرسامى تەمەشای دەکرد. کاتى نێرە دىو شىوہکەى (خواردنى ئىوارە) خوارد داواى لە ژنەکەى کرد ئەو مریشکەى، که هیلکەى زىر دەکات، بۆ ببینى. دىوہ گوتى: "ئەم مریشکە وەکو ئەو رۆژگارەى که هى ئەو نەجیمزادە خوێپىە بوو، هیلکە دەکات، پىم وایە هیلکەکانى لە جارانىش گەورەترن."

دەلە دىو، یەکسەر بە مریشکى قاوہى بچکۆلەو هاتەووە لەسەر مێزىک، لەبەردەم مێردەکەیدا دایناو گوتى: "ئەگەر کارت بە من نىیە، دەچمە دەرئى پىاسە بەک دەکەم."

نیره دتو گوتی: "برۆ، منیش هزم لییه سه رخوائی بشکیتیم." ئەوسا مریشکه قاوهییەکی هەلگرت و گوتی: "هیلکه بکه." مریشکه که لەپر هیلکهیەکی زێری کرد. نیره دتو دووبارە گوتی: "هیلکه بکه" و مریشکه که هیلکهیەکی تری کرد و بەمۆرە نیره دتو بۆ جاری سییم داوای لە مریشکه کرد هیلکه بکات، و مریشکهش سییمین هیلکهی زێرینی کرد.

ئیدی جاک دلتیا بوو که ئەمە هەمان ئەو مریشکهیە که پەرییە که (فریشتە) باسی کرد. دتو مریشکهکی لە عاردی داناو خەو بردییەو و داوی ماوہیەکی کەم پرخ و هۆری، وەکو هەرۆه تریشقە، بەرز بوووە.

کاتی جاک، بینی که نیره دتو لە غورابی خەودایە، دەرگای سەندووقەکی پال ناو هاتە دەرئ و هیدی هیدی هاتە ناوەندی ژوورە کە و مریشکهکی هەلگرت و بەلەز (بەپەلە) لە دەرگای ئاشخانە کەو (موبەق) بەرەو لاسکە لۆییاکە هەلھات و بەپەلە بەلاسکی لۆییاکە دا چوو خوارئ.

کاتی دایکی جاک، جاک بینی، لە خۆشیا دەستی بە گریان کرد، چونکە لەو ترسابوو که نەبادا جن و پەری جاکیان بۆ شوینیکی دوور بردی و دتوێ ناوەسەن و بەدەر گرتبیتی. هەمیشە ترسی ئەو دتوێ لە دلدا بوو. جاک مریشکه قاوهییەکی لە بەردەم دایکیدا داناو بۆی گێراوە چۆن چووەتە ناو قەلاکە و هەرچیەکی بەسەر هاتبوو، لە سیری تا پیازی بۆ دایکی گێرایەو. دایکی جاک، بە دیتنی مریشکه که زۆر خۆشحال بوو دلتیا بوو که ئەو مریشکه دەوڵەمەندیان دەکات.

رۆژی که دایکی جاک بۆ بازار چوو بوو، جاک جاریکی دی بە لاسکە لۆییاکە دا هەلگەراو خۆی بە قەلاکە دا کرد، بەلام سەرەتا قژی خۆی بۆیە کرد و شتوێ خۆی گۆزی، ئەو جا چوو ناو قەلاکە.

دەلە دتو، جاک نەناسییەو و وەکو جاری پێشوو دەرگای قەلاکە بۆ کردەو، تا لە کاری مالدا یارمەتی بدات. دەلە دتو هەرکە گوتی لە دەنگی پێی میدرەکی بوو، جاک لە سەندووقە کە دا شارەو و نەیزانی که ئەمە هەمان ئەو کورەییە که

مريشكه كەى دزى بوو. دەلە ديوو به جاكى گوت: "له نيوو سەندووقە كەدا خۆت مەلا س بەدە، فزە نە كەى، ورتەت ليوو نە يەت، چونكە ئە گەر مېردە كەم بتدۆزىتتە وە، دەتخوا." " نېرە ديوو خۆى به ژوروا كردو گوتى: "بۆن دى، بۆنى بىنگانان دى، لەم دەورومە كانان دى، بۆنى ئادەمىزاد دى، چە مردوو بى و چە زندوو، دەيگرم و ئيسك و پروسكى تىك دەشكىنم و دەيكەم به يەك پاروو." دەلە ديوو گوتى: "قسەى بە لاش مە كە، چەلئە چەلت! ئە مە بۆنى گوشتى برژاوى گايە كە بۆ شيوو ئامادەم كردوو. دانيشە تا بۆنى بىنم."

نېرە ديوو دانىشت، دەلە ديوو يەكسەر گوشتە برژاوه كەى نايە سەرقايتكى گەورە و هيتاى و به دوو قۆلى كەوتنە خواردى. جاك كە دەيبىنى ئيسكى گايە كە يان وە كوو بالندە يە كى بچووك، دە كرۆشت و دە خوارد، بە تەواوتى چە پەسا بوو. كە لە خواردن بوونە وە، دەلە ديوو هەستا و بە مېردە كەى گوت: "گيانە كەم من دەچمە ژورره كەى سەرە وە تا ئە و چىرۆكەى كە دەم خویندە وە، تەواو بكەم، ئە گەر ئيشيكت بە من هەبوو، گازم (بانگم) بكە!"

نېرە ديوو گوتى: "جارى كيسە پارە كانم بۆ بىنە، با بەر لە وەى بخەوم پارە كانم بۆميرم." " دەلە ديوو، يەكسەر دوو كيسەى گەورەى، كە نابوونىە سەرشانى، هيتاى لە لای مېردە كە يە وە دايناو گوتى: "ئە مە هەموو ئە و پارە يە يە كە لە مېراتى نە جىمزادە كە و تودە، ئە گەر ئە مانەش خەرج بكەى، ئەوا دەبى بچى قەلاى كە سىتكى ديكە داگير بكەيت!" " جاك لە دللى خۆيدا گوتى: "هەلبەتە من نايەلم كارى وا بكات." " نېرە ديوو، كاتى كە ژنە كەى رۆبى، پارە كانى هەلپشت و ژماردى. ئەوسا هەمووى لەسەر يەك كەلە كە كرد تاماندوو بوو. ئەوسا هەموو سكه و دراوه كانى كۆ كرده وە لە كيسە كانى كرده وە و پشتى دا بە كورسىە كە يە وە و زۆر زوو خەو برديبە وە، بە جۆرى دەى پرخاندا، پياو جگە لە پرخەى ئە و هېچى ترى گوى لىنە دەبوو.

جاك، بە ئەسپايى لە سەندووقە كە هاتە دەرى و ئە و كيسە پارانەى كە نېرە ديوو لە بابى ئەوى دزى بوو، هەلگرت و قووچانى. پاش ئە وەى جاك بە زەحمەت يىكى زۆر بە لاسكى

لۇيياكەدا داگەراۋ چۈە خۋازى، چۈە بۇ لاي دايكى و كيسه پاره كانى، لەسەر ميژىك، لە بەردەم دايكى دانا. دايكى جاك تازه لە شار هاتبوو ەو ەو چونكە جاك لە مالىە ە نەبوو، دەگريا.

جاك گوتى: "دايكە، ئەو پارانەم، كە باوكم لە دەستى دابوون، بۇ هيئاويتە ە. دايكى گوتى: "ئۇ، جاك تۇ كورپىكى زۇر باشى، بەلام من ەزناكەم تۇ گيانى خۇت بخەيتە مەترسييە ەو بۇ قەلاى ديوە برۇيت! تۇ پيىم بلئى برازم تۇ چۇن دووبارە بۇ ئەويندەر چوويت؟"

جاك، ەموو شتەكەى، لە سىرى تا پيازى، بۇ دايكى گيپايە ە، دايكى جاك زۇر خۇشحال بوو كە دووبارە پاره كانى ە دەست هيئا بوو ەو. بەلام ەزى نەدە كرد كە جاك لەبەر خاترى ئەو خۇى بخاتە تالوكە ە (خەتەر، مەترسى).

داوى ماو ەيك، جاك ديسان ليپرا كە بۇ قەلاى ديوەكە بروات. ەكو جارە كانى پيشوو، ەمديس بە لاسكە لۇيياكەدا سەر كەوت و لە دەرگاي قەلاى ديوەكەى دا. دەلە ديو، دەرگاي كرد ەو، بەلام ئەو دەلە ديوە هيئدە گەوج بوو كە ئە بچارەش جاكى نەناسيە ە، تەنيا پيش ئە ەى جاك بەرئتە ناو قەلاكە، كە ميئك لە فكران راچوو كە نەبا ئەمەش دزىكى ديكە بيت، بەلام سيماي تازهى جاك هيئدە بيئگەردو پاك دەهاتە بەرچاو كە دەلە ديو داواى ليكرد ە ژورور بكەوئ و ديسان لە سەندووقەكەى ناو شاردييە ە.

نيړە ديو، زوو بۇ مال گەرايە ە، ەركە لە دەرگاي قەلاكە ە ژورور كەوت، ھاوارى كرد: "بۇن دئ، بۇنى بيگانان دئ، لەم دەور مە كانان دئ، بۇنى ئادەميزاد دئ، چ زندوو بئ و چ مردوو، ئيسك و پروسكى دەھارم بەسەر يە كاو دەيكەم بە يەك پاروو."

ھاوسەرەكەى گوتى: "ئەى ديوى گەوج! بۇنى چى و ئادەميزادى چى! ئەمە بۇنى ئەو مەريە كە بۇ شام (شيو) بۇم برژاندوويت."

نيړە ديو دانىشت و ژنەكەى مەريكى بيلتونى (تەواو) بۇ هيئا، كە ەموو مەريەكەى خوارد، بەژنەكەى گوت: "دەى ئيستا چەنگەكەم بۇ بيئە تا تۇ پياسەكەت دەكەى، منيش كە ميئك گوئ لە مۇسيقا دەگرم."

دهلّه ديو رۆبى و به چهنگىكى يه جگار جوانه وه گهرايه وه. چهنگه كه به شه لئاس و يا قووتى ره خشان و پرشنگدار رازنر ايوه وه و ژييه كانيشى هه مووى له زير بوو. نيره ديو گوتى: "ئه مه جوانترين شته كه من له و نه جييزا دهيم سه ندوه. زورم هه له موسيقايه و فره دلّم بهم چهنگه خوشه!"

ئه وسا نيره ديو، چهنگه كه ي برده لاي خويه وه و گوتى: "ليده!"

چهنگه كه ش ئاوازيكى نهرم و خه مناكى ليذا.

نيره ديو هاوارى كرد: "ئيسستا ئاههنگى لاي لايهه بؤ ليبيده" و چهنگه كه ش ئاههنگىكى دلّه وازى بؤ ليذا و ديوه به دهم ئه و نه و ئاوازه وه خوى ليكه وت.

كاتى نيره ديو، به ته و اههتى خه وت، جاك به ئه سپايى له سه ندووقه كه هاته ده رى و چوو بؤ موبهقه كه تا بزائى كه ئاخؤ دهلّه ديوه چوه ته ده رى يان نا. كه جاك بينسى هه چ كه سيك له و ناوه نييه، به ئه سپايى ده ركهى ماله كه ي كرده وه، پاشان خوئى به ژوره كه ي نيره ديوردا كرد، چهنگه كه ي هه لگرت و هه لات. به لام له و كاته دا كه جاك به ره و ده رگا هه لات، چهنگه كه به دهنگى به رز هاوارى كرد: "سه روه رم، سه روه رم!" ديوه كه خه به رى بوه وه، به دهم نه ربه كه ي ترسناكه وه له جيئى خوئى راپه رى و به دوو شه قاوران (ههنگاو) گه بيه بهر ده رگاي چوونه ده روه. به لام جاك زور چالاك بوو وه كو بروسكه به خوئى چهنگه كه ي ده ستيه وه هه لات. جاك كه وته گفتوگؤ ده گه ل چهنگه كه دا، چونكه بوئى ده ركه وت كه ئه و چهنگه په ريبه (فريشته). جاك، به چهنگه كه ي گوت كه من كورپى خاوهنى پيشووى توّم، يانى كورپى هه مان سوار چاكى نه جييزا ده م. ديوه كه هه ينده به له ز غارى دا كه به ته و اههتى له جاكى به له نگاهز نزيك بوه وه وه ده سته زه لامه كه ي (گه وره) دريؤ كرد تا بيگرئيت، به لام خوشبه ختانه ريك له م ده مه دا پيئى نايه سه ر به رديكى له قو به وه هه يكه له زه لامه يه وه ته ختى سه ر عاردى بوو.

جاك ده رفه تى هه ينا كه خوئى هه لبداته سه ر لاسكى لؤبياكه و به په له پييدا داگه رپت. كاتى جاك گه يشته وه باخچه كه ي مالى خوئيان، سه يرى كرد ديوه كه به دوويدا ديت. جاك هاوارى كرد:

"دایکه، دایکه! خیرا تهوره که بیته."

دایکه، تهور به دهست بهره و لای جاک غاری دا و جاک به زهبری تهور، هه موو لاسکه کانی لوییاکه ی بری و به دایکی گوت لاکه ویتته لاره.

رئیک له م دهمه دا، له کاتیکا نیره دیو خوی به دوا لاسکی لوییاکه وه گرتبوو، جاک به پهله شه ویشی بری و نیره دیو شلپ که وته سهر عاردی و حیاتتی له بهر برا.

جاک و دایکی زور ترسا بوون، به لام له م دهمه دا، خانمیککی جوان، هاته بهرده میان و گوتی: "جاک! تو وه کو کوری سوار چاکیککی دلیرو مهرد رهفتارت کرد و هه قتی خوته میراتی بابت به تو بری. دهی نیستا عاردی هه لکه نه و نیره دیو له چال بنه و برؤ ژنه که شی بکوژه."

جاک گوتی: "من دهستم ناچیتته خویینی کهس، ناتوانم کهس بکوژم، مه گهر شه یرم پی بفرؤشیت. من ناتوانم شمشیر کهم له ژنیک هه لکیشم. ژنی دیوه که به هه موو ناشیرینییه کیه وه زورم ده گهل میریقان و دلوفان بوو."

په ریه که، به ده م جاکه وه پیکه نی و گوتی: "من زور خوشحالم که تو دلئیکی به خشندهت هه یه، به هه حال بو قه لاکه بگه ریوه و هه کاریک که پیویسته شه غامی بده." چونکه لاسکی لوییاکه برا بوو، جاک داوای له پهری کرد تا ریگهی قه لاکه ی پی نیشان بدات. پهری گوتی که به گالیسکه که ی خوی که تاوسان دهیهاژون، بو شه ویندهر ده بات. جاک سوپاسی پهری کرد و ده گهل شه ودا سواری گالیسکه که بوو.

هه ر پویشتن و رپویشتن تا گه بیته گوندیککی بناری گردیک. کومه لئیک خه لکی بیچاره و بیته و له ویندهر خریو بوونه وه. پهری، گالیسکه که ی راگرت و روو له و خه لکه گوتی: "دؤستان! شه دیوه سته مکاره ی که غه دری له شه کرد بوو میگه له مالاته کانی خوارد بوون، مرد. پیویسته سوپاسی شه م کوره گه غه بکه ن که دیوه که ی کوشت و له کولی کردنه وه. شه مه کوری سوار چاکي نه جیمزاده، یانی هه مان سهر گه وره ی پیشووی شه یه." خه لکه که، به و قسانه ی پهری، زور خوشحال بوون و گوتیان: "وه کو چون راستگو یانه خزمه تی بابی شه م گه غه بیان کردوه، به و ناوایه خزمه تی شه ویش ده کن." شه وسای پهری

داواى لىكردن كه جاك بۆ قەلەكە بەن. كاتى گەيىنە قەلەكە، جاك لە تەقەى دەرگای داو
 ويستی وەژورور بکەوى. بەلام ھاوسەرە پىرەكەى نىرە دىو، كه لەسەر قوللەى دىدەوانىيەكەو
 ەشاماتەكەى بيىنى بوو، زۆر ترسا بوو و يەكسەر دلى خەبەرى دا كه شتىك بەسەر
 مېردەكەى ھاوو. ئەو دەلە دىو كاتى بە پەلە لە قالدەرمەكان دەھاتە خواری، پىيى لە
 جەكانى خۆى گېر بوو لە قالدەرمەكانەو سەرنگون بوو. كاتى خەلكەكە سەيريان كرد،
 دەرگای قەلەكە ناكىتەو، بە زەبرى لۆسەو بارىيە دەروازەكەيان كردهو و رووبەرووى
 جەستەى بى گىيانى دەلە دىو بەدەفەر و بەدخواكە بوونەو كه لەسەر قالدەرمەكانەو
 كەوتبوو خواریو.

لەو بەدواو جاك، بەقەلەو مالىەكەى بابى شاد بوو و پەرى، چوو دايكى جاك و
 چەنگەكە و مريشكە قاوييەكى بۆ هيىنان بۆ قەلەكە. جاك ژنى دىو كەشى لە چال ناو
 يارمەتى ھەر ھەموو ئەو كەسانەشى دا كه دىو كە مال و سامانى بە تالان برد بوون.
 پەرى بەر لەو ەى بۆ مەملەكەت و قەلمەرەوى پەريان بگەرپتەو، بۆ جاكى گېرايەو كه
 ئەو، ئەو قەساو ەى بەو لۆيانەو ەيىنابوو سەر رىي جاك تا تاقي بكاتەو و بزانى چتۆ
 (چۆن) كورپكە.

پەرى گوتى: "ئەگەر تۆ بى ئەقلانە تەمەشای ئەو لاسكە لۆيا زۆر گەورەيەت كردبا،
 من ئىدى كارم بە كارتەو نەدەبوو، بە دەردى خۆتەو بە تەنيا جىم دەھيشتى و تەنيا
 چىلكەم بۆ دايكت دەگېرايەو. بۆيە تۆ شايستەى سەرفرازيت و كاتى كه بە لاسكى
 لۆياكەدا سەردەكەوتى، لە راستيدا بە پەيژەى بەختەو ريدا سەردەكەوتيت."
 ئەنجام، پەرى، جاك و دايكى بە جيھيشت و بۆ مەملەكەت و ولاتى خۆى گەرايەو.

حىكايەتى فولكلورى ئىنگليستان
 كۆ چىرۆكى ئاندرولانگ.

(۶)

پشیلەى چەكمە پۆش

هەبوو نەبوو ئاشەوانىك هەبوو، ئەم ئاشەوانە سىڭ كورپى هەبوو. كە مرد لە داراى دنيادا تەنيا ئاشىك و كەرىك و پشیلەيەكى بۆ كورپەكانى لە پاش بەجى مابوو. كورپەكان، ئەم ميرات و كەلە پورە ناچيزەيان خيتر لە بەينى خۆياندا دابەش كردو چاوەروانيان نەكردو كە پاريزەرىك بيت و يارمەتيان بدات و ئەو ميراتەيان لى بەش بكات.

كورپى گەورە ئاشەكەى هەلگرت، كورپى دووهم كەرەكەو لە ئەنجامدا هيچ شتىك بۆ كورپە چكۆلەكە نەمايەو تەنيا پشیلەكە نەبيت، كە بەم بەشە ناچيزە قاييل نەبوو. كورپى بچوك لە دلئى خۆيدا گوتى: "براىەكەم دەتوانن بە يارمەتى يەكتر ژيانى خۆ بەرپۆه بەرن، بەلام من كاتى كە پشیلەكەم خواردوو كەولەكەيم كرد بە دەستكيش، ئيدى لە برسا دەمرم!"

پشیلەكە، كە واى دەنواند گوتى لە قسەكانى ئەو نيبە، هەر هەموو ئەو قسانەى ژنەوت (بيست) و بە هۆشمەندى و جددى گوتى: "ئاغا، پيويست ناكات بە هيچ جورى بە بەشە ميراتەكەى خۆت نارازى بيت، يەك زەرە خەمت نەبى. تۆ تەنيا ئەو بەكە كە خورجينيك و جووتى چەكمە بۆ من پەيدا بكەيت تا بتوانم بە ئاسانى بە بيشەو جەنگەلاندا ريبكەم ئيدى هەقت نەبى."

ئەم پشیلەيە پيشترىش سەلماندبووى كە لە فيل و دەھۆياندا يەجگار زيرەك و بە توانايە. بۆ نمونە كاتى دەيويست كەرويشكىك يان مشكىك راو بكات، خۆى لە نيو گياو رووكاندا مەلاس دەداو بە جورى لاقەكانى بەرز دەكردەو، لە تۆ واىە مردوو.

کورە، متمانەى بە زیرەکی پشیلەکەى پەیدا کردو هەموو ئەو شتانەى کە داواى کرد بوون، بۆ پەیدا کرد.

پشیلەکە، بە خۆشحالیەوه چەکمەکانى لە پیکردو خورجەکەى لە مل کردو چوو بۆ شوینی راگرتن و بە خێوکردنى کەرویشکان. پشیلەکە، هەندیک کەپەك و گێزەرى کردە خورجینەکەى خۆیەوه و بە جۆری لە عاردی راکشا کە وا بیته بەرچاو مردووه. نەخشە و پلانیەکەى ئەمە بوو کە چاوەروان بکات تا کەرویشکیکی چکۆلەى کەم ئەزموون بیته بۆ مل و موش خۆی بەناو خورجینەکەى ئەودا بکات.

داواى تۆزیک، تەگبیرەکەى پشیلەى ناوبراو سەرى گرت. کەرویشکیکی چکۆلەى نەزان خۆی بە خورجەکەدا کردو ناغای پشیلەش خیرا دەرکی خورجینەکەى (تورەکە) بەست و لە چاوئرووکانییکا کەرویشکەکەى کوشت.

پشیلەکە کە لە راوو شکارەکەى خۆی رازی بوو، بەرەو کۆشکی پاشا وەرپیکەوت و داواى دیتنى پاشای کرد. پشیلەیان بە قالدەرمەکاندا سەرخست. خۆی بە ژوورى پاشادا کردو ئیکلامیکی کردو گوتی: "سەرورەم من لە لایەن ئاغامەوه، لەلایەن کارابسی ی نەجیمزادەوه - پشیلە ئەو ناوەى لە ئاغای خۆی نابوو - کەرویشکیکم بە دیاری بۆ هیناوی."

شا وەلامى دایەوه: "بە ئاغات بلێ من سوپاسی لوتف و کەرەمى ئەو دەکەم." رۆژنیکی دیکە پشیلەکە، خۆی لە نیو تەبارە گەنمیکدا حەشارداو سەرى خورجینەکەى بە تەواوتى کردەوه. ئەمجارەیان دوو کەوى قوت و قەلەو خۆیان بە خورجینەکەدا (تورەکە) کردو پشیلەکە خیرا دەمى خورجینەکەى بەست و هەردووکیانی گرت. دووبارە و بەهەمان شیوەى کە کەرویشکەکەى بە دیاری بۆ شا بردبوو، بەو ئاوايە رۆبى و کەوهکانیشی پشیکەش بە پاشا کرد. شا کە زۆر دلای بەو جووتەکەوه خۆش بوو بوو، دیارییەکی بە پشیلەکەدا.

پشیلەکە، بەمچۆرە تا دوو سێ مانگی دیکەش، هەر ماوه نا ماویەك، جاریک دەچوو دیدەنى شاو بە ناوی ئاغایەوه دیارییەکی بۆ دەبرد. ئەم دیاریانە بریتى بوون

لهو گیانله بهرانهی ئەو راوی دەکردن. رۆژی پشیلە زانی که شا دەخوازیت کێژەکهی خۆی، که جوانترین شازاده خانی دنیا بوو، به نیازی پیاسه و گه‌ران، بۆ به‌ستینی (که‌نار، رۆخ) رووبار ببات. پشیلەکه، به ئاغا و خاوه‌نه‌کهی خۆی گوت: "تۆ ته‌گه‌ر به گویی من بکه‌یت و ئەوه‌ی من پیتی ده‌لیم، نه‌نجامده‌ی، چاره‌نووسیکی باشت ده‌بیت، تۆ ته‌نیا ئەوه‌نده‌ت له‌سه‌ره‌ برۆی له‌ فلان شوینی رووباره‌که مه‌له بکه‌یت و ئیدی هه‌موو کاره‌کانی دی به‌ من بسپیره." ئاغای پشیلەکه، که هه‌نوکه به‌ نه‌جییزاده کارابس ناو ده‌برا، نه‌یده‌زانی پشیلەکه چ نه‌خشه‌یه‌کی له‌ سه‌ردایه، به‌لام پشیلەکه هه‌رچه‌کی پینگوت، نه‌نجامی دا.

کاتی که کوره‌ به‌ده‌م مه‌له‌کردنه‌وه له‌ ناوه‌که دا بوو، شا له‌ رووباره‌که نزیک بووه‌وه، پشیلەکه ده‌ستی به‌ هات و هاوار کرد: "عه‌شهرت هاواره، فریاکه‌ون، نه‌جییزاده کارابس خه‌ریکه ده‌خنکی." که شا گویی له‌م هاواره بوو، ده‌ستووری دا گالیسکه‌که‌ی رابگرن. شا، پشیلەکه‌ی ناسییه‌وه، فه‌رمانی به‌ ده‌ست و پێوه‌نده‌کانی دا به‌ په‌له‌ برۆن و کۆمه‌کی (یارمه‌تی) ئەو نه‌جییزاده‌یه بکه‌ن و رزگاری بکه‌ن.

کاتی که نه‌جییزاده‌ی نه‌گه‌تیا‌ن له‌ رووباره‌که دینایه‌ ده‌ری، پشیلەکه، له‌ گالیسکه‌که نزیک بووه‌وه و بۆ شای گێپرایه‌وه که کاتی ئاغای خه‌ریکی مه‌له بوو دزان هاتن و جله‌کانیا‌ن دزی و ئەم بۆ ده‌ستگیرکردنی دزه‌کان هاواری کردوه. جا پشیلە‌ی فیل‌باز جله‌کانی ئاغای له‌ ژێر به‌ردی‌کی گه‌وره‌دا شارده‌بووه‌وه. شا یه‌کسه‌ر فه‌رمانی به‌ نۆکه‌رو خولامه‌کانی خۆی دا برۆن ده‌ستیک جلکی باش بۆ ئەم نه‌جییزاده نه‌گه‌ته‌هه‌لبژێرن.

شا به‌رێزو حورمه‌تیکی زۆره‌وه ره‌فتاری ده‌گه‌ڵ نه‌جییزاده‌دا کرد. جا چونکه نه‌جییزاده گه‌نجی‌کی قۆزو له‌بار بوو، هه‌رکه ئەو جلکه باشانه‌ی، که نۆکه‌رانی شا بۆیا‌ن هینابوو، له‌به‌ر کردبوو سه‌رو سیمایه‌کی جوان و دلگێری په‌یدا کرد بوو و کێژی پاشاش زۆری چوه‌ دلّه‌وه. له‌ راستیدا نه‌جییزاده ته‌نیا دوو سی جار نیگای شازاده خانی کرد و ئەویش نیگا کردنی‌کی به‌رێزو نه‌زاکه‌ته‌وه، بۆیه ئەمه‌ کردیه کاریک کێژی

شا به ته‌واوه‌تی حەزی لیبکات و ناشقی ببی. شاش داوای له کورە کرد که ده‌گه‌لیاندا سواری گالیسکه ببی و پیکه‌وه بچنه سه‌فه‌ر.

پشیلە که بینی نه‌خشه‌که‌ی به ته‌واوه‌تی سه‌ری گرتووه، زۆر خۆش‌حال بوو. له پیش گالیسکه‌که‌ی شاوه به ریکه‌وت و سه‌یری کرد ژماره‌یه‌ک جوتیارو دپهاتی له کیلگه‌یه‌کدا خه‌ریکی گیادرون بوون، خۆی گه‌یاندن و گوتی: "دۆستان گوی بگرن، ئە‌گەر به شا نه‌لین که ئە‌م کیلگه‌ و مه‌زرایه‌ هی نه‌جیمزاده کارابسه، هه‌مووتان وه‌کو قیمه‌ ئە‌نجن ئە‌نجن ده‌کات."

شا له کات و ساتی خۆیدا گه‌ییه‌ ئە‌وینده‌ر، له گیا‌که‌ره‌کانی پرسی که ئە‌و کیلگه‌ و مه‌زرایه‌ هی کییه‌؟ هه‌موویان له ترسا به یه‌ک دهن‌گ گوتیان: "ئه‌مه‌ مه‌زرای نه‌جیمزاده کارابسه." شا به کارابسی گوت: "مه‌زرایه‌کی باشت به میرات بو ماوه‌ته‌وه."

نه‌جیمزاده به‌رسقی (وه‌لام) دایه‌وه: "جه‌نابت وه‌کو ده‌بینیت ئە‌م مه‌زرایه، سالانه به‌روبوومیکی زۆر ده‌دات."

پشیلە‌ی فیلباز هه‌مدیس له پیش شاوه که‌وته پڕ و تووشی ژماره‌یه‌ک درۆینه‌وان بوو پپی گوتن: "گویی بگرن دۆستانی تازیز، ئە‌گەر به شا نه‌لین که هه‌موو ئە‌م مه‌زرایانه‌ هی نه‌جیمزاده کارابسه هه‌مووتان ده‌کوژیت." زۆری نه‌برد که شا گه‌ییه‌ ئە‌وینده‌رو پرسی که ئە‌م مه‌زرایانه‌ هی کیین؟

درۆینه‌وانه‌کان گوتیان: "هه‌مووی هی نه‌جیمزاده کارابسه."

شا، هی‌نده‌ی دی نه‌جیمزاده‌ی چووه دل‌ه‌وه. پشیلە، هه‌مدیس له پیش گالیسکه‌که‌وه که‌وته پڕ و هه‌ر که‌سیکی بینی به هه‌مان شیوه‌ ترساندی، شا سه‌ری له‌و هه‌موو سه‌روه‌ت و سامانه‌ زۆره‌ی نه‌جیمزاده سوپ‌مابوو. سه‌ره‌نجام ئاغای پشیلە، گه‌ییه‌ کۆشک و قه‌لایه‌کی گه‌وره‌ که هی دپویک بوو. ئە‌م دپوه، ده‌وله‌مه‌ندترین دپوی دنیا بوو، هه‌ر هه‌موو ئە‌و ده‌قه‌رو ناوچانه‌ی که شا پپیاندا تی پهری بوو، له قه‌له‌مه‌روی قه‌لکه‌ی ئە‌ودا بوو.

پشیلەى گۆرپن كەوتە سۆراغ و سوسەى ئەوہ كە بزانیت ئەم دپوہ كپپە و چ توانایە كى ھەپە؟ داواى كرد كە دپوہ بدینى و گوتى نایەوى بەبى پرسى خاوەنى ئەم قەلایە، لە قەلا كە نزیك ببیتەوہ. دپوہ بەو پەرى ریزو ئەزا كە تەوہ پیشوازی كرد و خولكى كرد كە دابنیشیت.

پشیلە كە گوتى: "من بیستوومە كە گواپە تۆ توانای ئەوہت ھەپە بچیتە پپستی ھەر گیانلە بەرپكەوہ. بۆ غوونە خۆت بگۆرپت و شپوہى شیر یان فیل وەر بگریت. دپوہ گوتى: "ئەمە زۆر راستە، جا بۆ ئەوہى بۆتى بەسەلمپم ئیستا دەچمە پپستی شیرپكەوہ!"

پشیلە كە، كە شیرپكى لە بەردەم خۆیدا بینى، زۆر ترسا و لە ترسا خۆى ھەلداپە بن مپچە كە، دیارە ئەم كارە بۆ ئەو كارپكى ئاسان و بى مەترسى نەبوو، چونكە چە كەمە كانى بۆ ئەو كارە لە بارو گونجاو نەبوون.

پشیلە كە كە بینى دپوہ كە گەراپەوہ دۆخى خۆى، لە شپەرەوہ بووہوہ بە دپو، لە بن مپچە كە ھاتە خوارى و گوتى كە بە راستى ترساوہ. پشیلە كە جارپكى دى گوتى: "من بیستوومە كە گواپە دەتوانى بچیتە پپستی بچووكترین گیانلە بەرپانى وەكو كەرویشك یان مشكەوہ، جا من پپم واپە ئەم كارە مەحالى مەحالە."

دپوہ ھاوارپكرد: "مەحال؟ ئیستا پپتى نیشان دەدەم!" دپوہ، یە كسەر خۆى گۆرپ و چووہ قالبى مشكپكەوہ كە بە ژوورە كەدا غارى دەدا. پشیلە كە، ھەر كە چاوى بە مشكە كە كەوت یە كسەر پرى داپەو خواردى.

زۆرى پپ نەچوو شا لە رپوہ گەپپە ئەویندەر و كە چاوى بە كوشك و قەلا جوانە كەى دپوہ كەوت، وپستى بیپپن و تەمەشای بكات. پشیلە كە، كە گۆپى لە دەنگى تەق و ھۆرى گالیسكە كە بوو، كە بەسەر پرده بزۆزە كەى قەلا كەدا تپدە پەرى، راپكردە ناو ھەوشى قەلا كەو ھاوارپكرد: "خاوەنشكۆ بە خپر ھاتى بۆ كۆشك و قەلای نەجیمزادە كارابس!"

شا هاواریکرد: "نەمە چییە؟ نەجیمزادە ئەم کۆشک و قەلایەش هی تۆیە؟ بە
عەمراتم کۆشک و قەلای و جوان و خۆشم نەدیتوو. بە یارمەتیت دەچینه ناو قەلاکە با
تەمەشایەکی بکەین."

نەجیمزادە، دەستی شازادەخانمی گەنجی گرتبوو، لە دواى شاو بە قالدەرمەکاندا
سەردەکەوتن. کاتی کە چوونە ناو هۆلە گەورەکەى قەلاو، لەویندەر زیافەت و
دەعوەتیکی گەورە ریکخرا بوو، ئەم میوانییە لەلایەن دێوێکەوێک خرا بوو، چونکە
ئەو رۆژە قەرار وا بوو چەند کەسیک لە دۆستەکانی بیئە دیدەنى ئەو. دۆستانى دێو
کاتی دیتیان کە شا لە قەلاکەدا، زاتیان نەکرد بیئە ژوورەو.

ئێستا شاو کیژەکەى هەردووکیان بە تەواوەتى شەیدای رەوشتى بەرزى ئەم
نەجیمزادەى بوو بوون. شا کە چەند پیاڵەیهک شەرابى نۆشى بوو، کە ئەو هەموو
سەرودەت و سامانە مۆلەى نەجیمزادەى بیئى، رووی تیکردو گوتى: "ئەگەر بتهویژ
حەز بکەى ئامادەم بئکەم بە زاوای خۆم، ئیدی بە خۆت سەرشکی."
نەجیمزادە، ئیکلامیکی (کرنۆش بردن) کیشاو ئەو کەرەمەى قەبوول کردو هەر
ئەو رۆژە زەماوەندى دەگەل شازادە خاندا کرد.

پشیلەش بوو بە کەسایەتییهکی سەنگینو بە قەدر و تەنیا بۆ کەیف و خۆشى راو
مشکی دەکرد.

چارلز پرا ئت

(۷)

پالتۆ سوور

هەبوو نەبوو، رۆژگارو سەردەمانىك كچۆلەيه كى قشتيلهى خۆشهويست له گونديكدا دەژيا، هەر كەسيك ئەم كېژەي ناسيباو ديتبا، خۆشى دەويست. بەلام داپېرەي له هەموو كەسيكى خۆشتر دەويست و هەر كارىكى له دەست بهاتبايه بۆي دەکرد. رۆژى دايه گەوره (داپېرە) پالتۆيه كى مەخمەلى سوورى دا به نەوه كەي. ئەم پالتۆيه زۆر له كچۆلە كە دەهات، بۆيه لەوه به دواوه به پالتۆ سوور ناوى دەرکرد و هەموو كەسيك به پالتۆ سوور بانگى دەرکرد. رۆژى دايكى پالتۆ سوور، كېژەكەي گاز (بانگ) كردو گوتى: "وهره ئەم كيك و بوتله شەرابە بۆ داپېرەت ببه. چونكە نەخۆش و بيتناقەتە، بەلكو بەم شتانه تۆزى ببورژيتەوه. تا دنيا گەرمى نەكردووه، خيژا برۆ. له ريگەش لاسارى و ئەملار ئەولا مەكە، غاريش مەدە نەبا بکەويت و بوتله كە بشكى و شەرابە كە له كيس داپېرە بچيت و چاك نەبيتەوه. له بيرت نەچى كە گەييتە مالى داپېرە رۆژ باش و سلاوى ليبكەو سەر بەم كون و بەو كوندا نەكەي." پالتۆ سوور بەليني به دايكى دا كە هەموو فەماريشتەكانى (قسەكانى) به جىدينى و به گوئى دەكات.

داپېرە له بيتشەو دارستانىكا دەژيا كە نيو سەعاتە ريبەك له گوندو ئاوهدانى دوور بوو. كاتى پالتۆ سوور گەيبە بيتشەو دارستانەكە تووشى گورگيك بوو، بەلام نەيدەزانى گورگ، حەيوانىكى نارەسەن و درندەيه، بۆيه هيچ نەترساو بەرهه لاي گورگەكە چوو و گوتى: "رۆژ باش." گورگە وەلامى دايهوه: "رۆژ باش، سوپاس." و ئەوسا پرسى: "پالتۆ سوور، بەم بەياني زووه، بۆ كوئى دەچيت؟" "دەرۆم بۆ مالى داپېرەم."

"ئەدى ئەم زەمىلەيە چى تىدايە؟"

"كىنك و شەراب، بۇ داپىرەمى دەبەم، پىيىستى بەم شتانەيە تا ببورۇتتەوہ."

"پالتو سوور، نەنكت (داپىرە، داىە گەورە) لە كوۋى دەئى؟"

پالتو سوور، وەلامى داىەوہ: "بىرەوہ تا ئەوۋ چارەكە سەعاتىك دەبى. مائەكەى لە دارستانىكدايە، لە ئىز سى دار بەروۋى گەورەدايە و نىكى چەند دار كوۋىتەكە كە بىگومان تو پىي دەزانى."

گورگە لە دللى خۇيدا گوتى: "ئەم كچۆلە قشتىلە دلپاكە پاروويەكى بەتام و لەزەتە! ھەلبەتە زۆر لە داپىرە پىرى بە تام و لەزەت ترە، مەن دەبى فىلىك بىوزمەوہ بە كار بىنم كە كەسىام لە دەس دەرەنچىت."

ئەوسا گورگەكە، كەمىك لەگەل پالتو سووردا رىيى كىردو گوتى: "پالتو سوور تو تەمەشاي ئەو گولە جوانانە بكە، بۇچى تەمەشاي دەروبرەت ناكەى؟ وا تەسەور دەكەم تەنەت گوى لە ئاوازى بالئەدەكانىش نەگىت، رەفتارت ئەوئەندە جىدىيە كە پىموايە نەچوويىتە قوتابخانەش. زۆر شتى جوانى دىكەش لە دارستانەكەدا ھەن كە تو نەت دىتونون."

پالتو سوور روانىيە دەروويەرى خۇي، كە سەيرى كىرد تىشكى ھەتاو بە دەم سەماوہ خۇي بە نىو لوق چلى درەختەكاندا دەكات و دەدا لە گولە گەش و پاراوەكان، لە دللى خۇيدا گوتى: "بۇچى چەكە گولتەكى گەش و تازە بۇ داپىرە نەبەم، بىگومان زۆرى پىي خۇش دەبى. خۇ ھىشتا زوۋە، تازە ھەوئلى رۇژە، فرىا دەكەوم چەپكى گول بەكەم."

پالتو سوور لە رىگاكە لايدا، بە مەبەستى گول چىنن بە ناو چىرە دارستانى بىشەكە كەوت. ھەر گولتەكى دەچنى، گولتەكى دوورتى بەدى دەكردو جوانتر دەھاتە بەرچاۋى. بەمچۆرە بەرەبەرە كەوتە ناو قوۋلايى بىشەكە. گورگەش ئەم دەرفەت و دەلىقەيە قۇستەوہو بە كراست چوو بۇ مائەكەى داپىرە لە دەرگەى دا.

"ئەوہ كىيە لە دەرگا دەدا؟"

"مەنم، پالتو سوور، كىكەك و كەمى شەرابم بۇ ھىناۋى، دەرگا بەكەوہ."

داپىرە گوتى: "بەخۇت دەرگا كە راكىشە، زۆر نەخۇشەم، ناتوانم لە جىي خۇم ھەستەم."

گورگه، دهرگاگه‌ی راکیشا و کردیه‌وهو بیته‌وهی چ قسه‌یه‌ک بکات، یه کسه‌ر به‌ره‌و ته‌خته خه‌وه‌که‌ی داپیره‌ رۆبی و پیره‌ژنی به‌سته‌زمانی خوارد. نه‌وسا جلی خه‌وو کلاره‌که‌ی داپیره‌ی له‌به‌ره‌و له‌سه‌ر کردو خۆی به‌ ناو جیگاگه‌ی داپیره‌دا کردو هه‌موو پیره‌دکانی ده‌وربه‌ری ته‌خته خه‌وه‌که‌ی دادایه‌وه.

پالتۆ سووریش هیشتا هه‌ر خه‌ریکی گولّ چنن بوو و تا توانی گولّی چنی، له‌ پر ته‌وه‌ی بیرکه‌وته‌وه که به‌لینی به‌ دایکی دا بوو، له‌ ریگه‌دا خۆی ماتهلّ نه‌کات. کاتی پالتۆ سوور، گه‌یه‌ کوخته‌که‌ی داپیره‌، سه‌ری له‌وه‌ سوپما که دهرگای کوخته‌که‌ی داپیره‌ کراوته‌وه، که خۆی به‌ ژوررا کرد، هه‌موو شته‌کانی به‌لاوه‌ سه‌یر بوو، هه‌ستی به‌ ترس ده‌کرد، به‌لام نه‌یده‌زانی بۆ.

پالتۆ سوور به‌ ده‌نگی به‌رز بانگی کرد: "رۆژ باش دایه‌ گه‌وره". به‌لام که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه.

پالتۆ سوور، چوو بۆ لای ته‌خته‌ خه‌وه‌که‌ی داپیره‌و پیره‌دکانی لادا. دایه‌ گه‌وره‌ نووسته‌وه، ته‌دی بۆ کلاره‌که‌ی هیناوته‌ سه‌ر چاوی؟ زۆر سه‌یره!

"ئه‌ی دایه‌ گه‌وره‌ ئەم گوێچکه‌ گه‌ورانه‌ چیه‌!"

"ئه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌یه‌ باشتر گویم له‌ ده‌نگت بی‌ گیانه‌که‌م"

"دایه‌ گه‌وره‌ ته‌دی ئەم چاره‌ گه‌ورانه‌ چیه‌!"

"بۆ ئه‌وه‌ی باشتر بتبینم گیانه‌که‌م."

"ده‌سته‌کانت چهند گه‌ورن داپیره‌!"

"بۆ ئه‌وه‌یه‌ باشتر له‌ نامیزت (باوه‌ش) بگرم گیانه‌که‌م."

"ئه‌دی داپیره‌ ده‌م ددانه‌کانت بۆ ئه‌وه‌نده‌ گه‌ورن!"

"بۆ ئه‌وه‌یه‌ باشتر بتخۆم گیانه‌که‌م."

گورگه‌، له‌ گه‌لّ ئه‌و قسه‌یه‌دا یه‌ کسه‌ر له‌سه‌ر ته‌خته‌ خه‌وه‌که‌ راپه‌ری و پری دایه‌ پالتۆ

سوورو چه‌په‌لۆشی کرد.

گورگه که تیر بوو، جاریکی دی خۆی به ناو جینگاکهدا کردو لیتی راکشاو زوو به زوو پرخ و هۆری خەوی بەرز بوووە.

به ریکهوت راوچییهک لهو دەمه‌دا به‌لامی کوخته‌که‌ی داپیره‌دا تیده‌په‌په‌ری، که گوتی له دەنگی پرخ و هۆری گورگه‌که‌ بوو، وایزانی داپیره‌یه، گوتی: "با بچم بزائم داپیره هیچی پیوست نییه."

راوچییه‌که، وه‌ژوور کهوت، چوو بۆ لای ته‌خته‌ خه‌وه‌که، له پر چاری به گورگه‌که‌ کهوت، راوچییه‌که گوتی: "ئهی حیوانی به‌دفعه‌په‌ ناره‌سه‌ن لیتره چی ده‌که‌ی؟ من له میژه‌ له تو ده‌گه‌پیم!"

راوچییه‌که، یه‌کسه‌ر تهنه‌نگه‌که‌ی سوار کرد که گورگه‌که‌ به‌ر گولله‌ بدات، به‌لام له‌پر بیرى کرده‌وه، که نابادا گورگه‌ی ناره‌سه‌ن داپیره‌ی خه‌په‌لوش کردبى. به‌لکو هه‌ولتی بده‌م پیره‌ژن رزگار بکه‌م. تهنه‌نگه‌که‌ی له‌لایه‌که‌وه‌ داناو چه‌قۆیه‌کی هه‌لگرتو که‌وته هه‌ل‌دپینی ورگی گورگه‌ نووستوو‌ه‌که. هیشتا ورگی گورگه‌که‌ی به‌ ته‌واوتی هه‌لنه‌دری بوو، که سه‌ری پالتۆ سوور وه‌دیار کهوت و دواى تۆزێک پالتۆ سوورى به‌سته‌زمان له ورگی گورگه‌که‌وه‌ ده‌رپه‌ری و هاواریکرد: "واى که ترسام، ورگی گورگه‌که‌، تاریکی تاریک بوو." دواى پالتۆ سوور، دایه‌ گه‌وره‌ش که هیشتا زیندوو بوو، به‌ هانکه‌ هانکه‌ هاته‌ ده‌ری.

پالتۆ سوورى عه‌یاریش خیرا رۆبى پر باوه‌شینک به‌ردى هینا و ورگی گورگه‌ی تاینی لی پر کرد. گورگه‌ی ناره‌سه‌ن و به‌دفعه‌په‌ خه‌به‌ری بوو‌ه‌وه‌ ویستی هه‌لیت، به‌لام به‌رده‌کانی ناو سکی هینده‌ قورس بوون که به‌ پشتا کهوت و تۆبى.

هه‌موویان خۆش‌حال بوون، راوچییه‌که‌ پیستی گورگه‌که‌ی گروو بۆ مالتی برده‌وه، دایه‌ گه‌وره‌ ئه‌و کێک و شه‌راهی که پالتۆ سوور بۆی هینا بوو، خواردو چاک بوو‌ه‌وه. و پالتۆ سوور له‌ دلی خۆیدا گوتی: "ئیدی هه‌رگیز به‌ ته‌نی پى نانه‌مه‌ ناو بیتشه‌و جه‌نگه‌لان و به‌ گوتی دایکم ده‌که‌م."

جاکوب و ویلهلم گریم

(۸)

چەخماخ

رۆژى سەربازىك بەسەر جادەيەك دا دەرۋىسى : چەپ، راست! چەپ! راست!
كۆلەپشتىيەكەي دابوو بە شانياو شمشىرەكەي لە قەدى بەستبووو لە بەرەي شەپەرەو بە
مال دەگەرپايەو. سەرباز، لە رىگەدا تووشى بوو بە تووشى ژنىكى جادووبازەو.
پىرەژن زۆر ناشىرىن و رەزا گران بوو، لىوى تا سەر سىنگى شۆر بووبووەو.

پىرەژن، بە سەربازەي گوتى: "ئىوارەت باش سەرباز! چ شمشىرەكۆلەپشتىيەكەي
جوانت ھەيە! بەراستى سەربازىت! تۆ ھەقە لە زىر بگىرئى. لە زىر باربگىرئى"
سەربازەكە گوتى: "سوپاست دەكەم، داپىرە."

جادووبازەكە گوتى: "وەرە ئىشىك بۆ من بگە تا خۆتىش دەولەمەند بىي. ئەو
دەرختە زەلامە دەبىنى؟ ئەو ناو دەكەي بەتالە، كلۆرە، ھەر قالۆرەكەيەتى جا ئىشەكەي
من ئەو ھەيەكە بەو دارەدا سەر بگەوى. لەسەر ترۆپكى دەرختەكەدا كۆنىك ھەيەكە
دەتوانى لىوھى بچىتە خواری. من پەتەك لە ناو قەدەت دەبەستەم تا ھەر كاتى ويستت،
ھەلتكىشمەو سەرى."

سەربازەكە گوتى: "باشە من دەبى لەوى چ كارىك بگەم؟"
جادووبازەكە گوتى: "ئى، دەيسا گوى بگرە! كاتى بە كلۆرى دارەكەدا چووتە
خواری گەيىتە بنى دەرختەكە، ھۆلىكى گەورە دەبىنى، زۆر رووناكە، سى سەد چراي
تىادا دەسووتى، پاشان سى دەرگات دىتە رى، ھەر دەرگايەو كلىلى خۆى لەسەرە،
دەتوانى بەو كلىلانە دەرگاكان بگەيتەو. رىك لە ناو ھەرپاستى ژوورى يەكەمدا
سەندوو قىكى گەورە ھەيەكە سەگىكى لەسەر ھەلتووتاو، ھەر چاوپكى ئەو سەگە بە

ئەندازەى ژۆر پىيالەيەكە، بەلام مەترسە، نىگەران مەبە. من بەركۆشە شىنەكەى خۆمت دەدەمى تا بىدەيت بەسەر سەگەكەدا.

ئەوسا سەندووقەكە بگەووە بە دللى خۆت چەندت پارە ويست دەرى بىنە. سەندووقەكە پرە لە سگەو دراوى مسين. بەلام ئەگەر ويستت زىوت هەبن، دەبى بچى دەرگای ژوورى دووم بگەيتەو، سەگىكى لىيە هەر چاويكى بە قەد چەرخى (تايە) گاليسكەيەكە. بەلام هيچ ترسيكت نەبى، بەركۆشەكەى منى بەسەرا بدە. خۆ ئەگەر حەزت لە زۆر بوو، دەبى دەرگای ژوورى سييم بگەيتەو، كە تا حەز بگەى زىرى تايە. بەلام ئەو سەگەى لەوييەو پاسەوانى سەندووقەكەيە هەر چاويكى بە ئەندازەى بورجە بازەنيەكەى كوپنھاكەو زۆر درو دىندەيە. ئەميش ئەگەر بەر كۆشەكەى پيدا بەدى هەقى بەسەرتەو نايىت. هەنگى دەتوانى چەندت زىر بوى لە سەندووقەكەى دەربىنى.

سەربازەكە گوتى: "زۆر باشە! بەلام پىرەژن بلى بزاتم، من لە هەنبەر ئەمەدا، دەبى چ كارىك بۆ تۆ بگەم؟ چونكە گومانم لەو نىيە كە تۆش چاوپەرەوانى شتىكى لە من، ئەمەم بە خۆرايى لەگەلدا ناكەى."

جادووبازى پىر وەلامى داىەو: "راستە، تۆش دەبى لە جياتى ئەمە، چەخماخيكى قەدىم بۆ بىنى كە داپىرەم دەمى سالى لەويىندەرى داناو."

سەربازەكە گوتى: "باشە، دەيسا وەرە پەتەكە لە ناو قەدم بىستە."

پىرەژن گوتى: "وەرە، ئەمە پەتەكەو ئەمەش بەر كۆشە شىنەكە."

سەربازەكە بە درەختەكەدا هەلزانو لە كونى سەر ترۆپكى درەختەكەو خۆى بە ناو كلۆرەكەدا كرد. كاتى گەيىشتە بنى درەختەكە. وەكو چۆن پىرەژن باسى كردبوو، چاوى بە هۆلىكى گەورە كەوت كە سى سەد چراى تيا دەسووتا.

سەربازەكە، دەرگای ژوورى يەكەمى كردەو سەگىكى بىنى، هەر چاويكى بە ئەندازەى ژۆر پىيالەيەكە بوو. كەوتە مەرابى و خافلاندى سەگەكەو دەيگوت تۆ سەگىكى زۆر ئاقلى، شانت واو بالات وا، لە گەرمەى ئەم قسانەدا بەركۆشەكەى

به سه ريدا دا. نهوسا چوو به لای سه ندووقه كه وهه هم موو گيرفانه كانی له دراوی مسین پر كرد، پاشان دهركی سه ندووقه كهی داخسته وهه سه گه كهی نایه وه سه ری و چوو بو ژووری دووهم. سه گیکي لی بوو، هه ر چاویکی به قه د چه رخی گالیسه كه یهك بوو. سه ربازه كه به سه گه كهی گوت: "بهو جۆره موپه م لی مه كه، دهنا هه ردوو چاوت ده ردینم." و یه كسه ر به ر كۆشه كهی به سه ريدا دا. سه گه كه به كاوه خۆ له سه ر سه ندووقه كه هاته خواره وه، سه ربازه كه دهركی سه ندووقه كهی كرده وه یهك دنیا دراوو سه كهی زیوی بیني. ههنگی هه رچی پاره یه کی مسی له گيرفاندا بوو، هه ر هه مووی هه لپشت و له جیاتی نه وه گيرفانه كانی و كۆله پشتییه كهی پر كرد له دراوی زیو.

پاش نه وه بو ژووری سییه م رۆی. ژوور چی ژوور، پیاو هه تره شی ده چوو! سه گیکي له سه ر سه ندووقه كه بوو، كه هه ر چاویکی به نه ندازه ی بورجه بازنه ییه كهی كۆپنهاگ بوو. سه ربازه كه كه زۆر ترسا بوو، به رپیزو نه زاكه ته وه سلأوی له سه گه كه كردو یه كسه ر به ر كۆشه كهی دا به سه ریاو خۆی گه یانده سه ندووقه پر له زیپه كه. په حا كه زیپری تیا بوو! بهو هه موو زیپه دهیتوانی شه كرۆكه و مژ مژه ی دنیا بكرپیت! سه ربازه كه، هه رچی دراوی زیو، له به رك (گيرفان) و كۆله پشتییه كهیدا بوو، هه لپشت و گيرفانه كانی و كۆله پشتییه كهی پر كردن له دراوی زیپه — به لی، گيرفانه كانی، كۆله پشتییه كهی و ته نانه ت كلاوه كهی و چه كمه كانیشی به جۆری پر كرد له زیپه كه به زه مه ت دهیتوانی ری بكات. نیستا به راستی بوو بهو به سه ربازیکی پاره دار. ئیدی خۆی ماته ل نه كرد، سه گه كهی نایه وه سه ر سه ندووقه كه و ده رگای ژووره كهی داخست و هاواری كرد: "پیره ژن، نیستا هه لم كیشه سه ره وه!"

پیره ژنی جادوو باز پرسى: "چه خماخه كه تیش له گه ل خۆتا هیناوه؟" سه ربازه كه گوتی: "ئا، سهیری ئەم بیربلاوییه ی من! هه ر له بیرم نه ما بوو" و گه رپایه وه و چه خماخه كه شی هینا.

پیرهژن، سهربازه‌که‌ی هه‌لکیشایه‌ سهری. ئیستا سهربازه‌که به گیرفان، کۆله‌پشتی، کلاوو چه‌کمه‌ی پر له زیره‌وه له‌سه‌ر جاده‌که وه‌ستا بوو. سهرباز، له پیره‌ژنی پرسى: "ئه‌ری تو ئه‌م چه‌خماخت بو چیه، چی بیده‌که‌ی؟"

پیره‌ژن گوتى: "ئه‌مه په‌یوه‌ندی به تووه‌ نییه، تو پاره‌ی خۆت وەرگرتووه و منیش چه‌خماخی خۆم وهرده‌گرم."

سهرباز گوتى: "ئىستا پىتتى نیشان دده‌م که ناخۆ په‌یوه‌ندی به منه‌وه هه‌یه بیان نا. ده‌ی خیراکه پىم بلای ئه‌م چه‌خمامه به که‌لکی چیدیت، دنا هه‌ر ئىستا ملت ده‌په‌رینم!"

پیره‌ژن هاواریکرد: "نا، نه‌که‌ی!"

سهربازه‌که، ده‌م ده‌ست سهری پیره‌ژنی په‌راندو هه‌واله‌ی ئه‌و دنیای کرد! پاشان به به‌رکۆشه‌که بو‌خچه‌یه‌کی دروستکردو زیره‌کانی تیکردو بو‌خچه‌که‌ی به کۆلیاداو چه‌خماخه‌که‌شی له به‌رکی ناو به‌ره‌و شار وهریکه‌وت.

شار، شاریکی زۆر جوان بوو! به‌کسه‌ر بو‌باشترین میوانخانه‌ رۆیی و باشترین ژووری به‌کری گرتو به دلای خۆی داوای خواردنی کرد، چونکه هه‌نووکه (ئىستا) پاره‌یه‌کی زۆری هه‌بوو به‌راستی ده‌وله‌مه‌ند بوو.

ئه‌و خزمه‌تکاره‌ی که ئه‌و شه‌وه چه‌کمه‌کانی سهربازه‌که‌ی پاک ده‌کرده‌وه، زۆری پى خه‌یر بوو که ئه‌م پیاوه ده‌وله‌مه‌نده ئه‌و چه‌کمه شپرو کۆنانه له پینه‌کات. به‌لام سهربازه‌که، بو‌سبه‌ینى جووتى چه‌کمه‌ی نو‌ی و ده‌ستى جلکی نایابی کرى. ئیتتر سهربازیکی گومناو نه‌بوو، به‌لکو که‌سیکی ده‌وله‌مه‌ندی دیار بوو. خه‌لکی باسی کاره گرینگه‌کانی شارو پاشاو کیژه‌ جوانه‌که‌ی پاشایان بو‌ده‌کرد.

سهربازه‌که ده‌پرسی: "چۆن ده‌توانی ئه‌م شازاده‌ خانمه‌ بدینى؟" ئه‌وانیش ده‌یانگوت: "که‌س ناتوانى بیدینى. چونکه له کۆشکیکی گه‌وره‌دا ده‌ژى، که هه‌سارو شووره‌و بورج و قولله‌ی به‌رزى هه‌یه! هه‌یج که‌سیک جگه له شاو شازن ناتوانن بچنه

ئەوئىندەر، چونكى پېشېبىنى ئەو كراوھ كە كىژى پاشا شىو بە سەربازىكى ئاسايى دەكات و پاشاش ئەمەى زۆر لەبەر گرانە.

سەربازەكە، لە دلى خۇيدا دەيگوت: "زۆر ھەز دەكەم كىژى پاشا بدىنم" بەلام نەيدەزانى چۆنى بدىنى.

سەربازەكە، ئىستا وەكو پىاو ماقول و ئەشرفان دەژيا، دەچووە تەمەشای شانۆ، لە پاركى پاشايەتيدا سواری گالىسكە دەبوو يارمەتى ھەژارانى دەدا. ئەو رۆژە سەختانەى وەبىردىنايەو كە تاقە پۆلىكى لە بەركدا نەبوو، ئەسپى لە باخەلیدا سەوزەلى خانمى دەگوت، بەلام ئىستا دەلەمەند بوو بوو، جلكى نايابى لەبەر دەكرد و ژيانىكى پىر شكۆى ھەبوو دۆستىكى زۆرى لە دەورخىر بوو بوونەو ھەمىشە ستايشيان دەكرد، بە شان و باياندا ھەلدەداو ئەویش با دەچووە ژىر كەولى و كەيفى بە خۆى دەھات. بەلام چونكە بەردەوام ھەر پارەى خەرج دەكرد و قەت ھەولى نەدەدا شتىك بختە سەر سەرەتەكەى، ئەنجام رۆژىك پارەكەى تەواو بوو تەنيا دوو شلىنگى پى ما. ناچار بوو ژوورە جوانەكەى چۆل بكات و بگوازىتتەو بە ناو كابينەيەكى پەرووتى ژىر جەمەلۆنىك. بە خۆى چەكەكانى خاوپىن دەكردەو بە سوژنو داوان پىنەى دەكرد. دۆستەكانى لىي تەكىنەو نەدەھاتنە دیدەنى، چونكە دەبوايە بە قالدەرمەيەكى بەرزدا، سەر بكەون بۆ لای.

ئىوارەيەكى درەنگ، دنيا زۆر تارىك بوو سەربازەكە تەوانى كىپىنى تاقە چرايەكىشى نەبوو، لە ناكاو چەخماخەكەى وەبىركەوتتەو. چەخماخەكەى دۆزىيەو چەخماخى لىدا. لە پىرىكدا دەرگا كرايەو، ئەو سەگەى كە ھەر چاوىكى بە ئەندازەى ژىر پىالەيەك بوو، ھات و گوتى: "فەرمايشت بە چىيە ئەزبەنى (قوربان)؟" سەربازەكە ھاوارىكرد: "خودايا، ئەمە چىيە، من باوهرم نايەت بەم چەخماخە دەتوانم دووبارە بە ئارەزووكانى دلەم بگەم." ئەوسا بە توندى دەستورى بە سەگەكەدا: "بىرۆ پارەم بۆ بىنە!" سەگەكە رۆيى، خىرا بە تورەكەيەكى گەورەى پىر لە پارەو، كە بە دەمىەو گرتبوو، گەرايەو.

ئىستا سەربازەكە، بۆي دەركەوتتوبۇ كە چ چەنماخىكى بايەخداری ھەيە. ئەگەر يەك جار چەنماخەكەي لىدبا، ئەو سەگەي كە لەسەر سەندووقە پارە مسىنەكە خەوتتوبۇ، دەھات. ئەگەر دووجار لىدبا، سەگى سەر سەندووقە زىوہكە دەھات و ئەگەر سى جار لىدبا سەگى سەر سەندووقە زىرەكە دەھات. بەمجۆرە سەربازەكە جارەكى دى گەرايەوہ سەر ژيانە بەشكۆكەي پىشووې و گەرايەوہ ژوورو مائە جوانەكەي جارانى، جلكى نايابى لەبەر كرد، ديسان دۆستەكانى دەوربان دايەوہ و كەوتنەوہ ستايش و پىدا ھەلدانى.

شەويك، سەربازەكە بە خۆي گوت: "زۆر سەيرە كە ھىچ كەسيك ناتوانى شازادەخانم بدىنى. خەلكى دەلئىن زۆر جوانە، بەلام ئەو ھەموو جوانىيە بە چى دەچىت، كە ئەو نەتوانى تاقە جارئك لەو كۆشكە قائمە بىتە دەرى؟" چەنماخەكەي يەك جار لىدا، يەكسەر ئەو سەگە ھات كە ھەر چاويكى بە ئەندازەي ژىر پيالەيەك بوو.

سەربازەكە گوتى: "دەزانم. ئىستا نيوہ شەوہ، بەلام زۆر ھەز دەكەم، ئەگەر بۆ يەك دەمىش بوو شازادە خانم بدىنم." سەگەكە، و دەركەوت و ھەندەي بلئى يەك و دوو بە شازادە خانمەوہ گەرايەوہ. شازادەخانم لەسەر پىشتى سەگەكە پاكشا بوو، و ھىندە جوان بوو كە ھەر كەسيك دىتباي يەكسەر دەيزانى كە ئەمە شازادەخانمىكى راستەقىنەيە.

سەربازەكە، لە تەمەشاي شازادەخانم تىر نەدەبوو، بەلام سەگەكە دەبوايە بۆ كۆشكەكەي بەرىتەوہ. بەياني زوو كاتى كە شازادەخانم دەگەل شاو شاژندا خەرىكى بەرچايى بوون، بۆي گىرآنەوہ كە شەوي خەويكى سەيرى لەبارەي سەگىك و سەربازىك دىتوہ، و ئەويان بەسواری سەگىك بۆ مائى سەربازەكە بردوہ.

شاژن گوتى: "خەويكى زۆر جوان و عەنتىكەيە." بەلام بۆ شەوي دوايى يەكەك لە كارەكەرەكانى كۆشكى نارد تا بەديار تەختە خەوہكەي شازادە خانمەوہ دانىشىت و ئاگاي لى بى تا بزاني ئەوہي ئەو دىتويەتى بەراستى خەو بووہ و يان رووداويكى راستەقىنە بووہ.

سەربازەكە، خولیاى دووبارە دیتنى شازادە خانى كەوتبۈۋەسەەر. بۆيە، دووبارە سەگەكەى بۆ كۆشك ناردو شازادە خانى لەگەل خۇيدا هینسا. ئەمجارەیان كارەكەرەكە دوویان كەوتو سەیری كرد سەگەكە خۆى بە مالىكى گەورەدا كرد. كارەكەرەكە زۆر بە زیرەكى، بە پارچە تەباشیرىك خەتیکى راستو چەپى بە دەرگای ئەو مالدەا كیشاو دووبارە بۆ كۆشكەكە گەراپەوۋە سەگەكەش شازادە خانى بۆ سەر جیگاكەى خۆى گىپراپەوۋە. بەلام سەگەكە زۆر لە كارەكەرەكە زیرەكتر بوو. كاتى كە بینى خەتى راستو چەپ لە دەرگای مالدەكە داۋە، ئەویش پارچە تەباشیرىكى پەیدا كردو نیشانەى راستو چەپى لە تىكرای دەرگای مالدەكانى شار دا، تا كارەكەرەكە نەتوانى مالى سەربازەكە بدۆزىتەوۋە.

بەیانى زوو شا، شاژن، كارەكەرەكەو ھەر ھەموو دەرباریان رۆیشتن تا بزانن شازادە خانم بۆ كامە مال براوۋە.

پاشا، كاتى كە يەكەمىن نیشانەى راستو چەپى بینى، گوتى: "ئیرەيە، ئەم مالدەيە."

بەلام شاژن، دەرگایەكى دیکەى پى نیشان دا كە ھەمان نیشانەى پىوۋ بوو گوتى: "نە گیانەكەم! ئەم مالدەيە."

كارەكەرەكەو دەرباریەكان گوتیان: "ئەمەش نیشانەيەكى ترە. ئەو ھەش يەككى ترە." و چونكە تىكرای دەرگاكان ھەمان نیشانەیان پىوۋ بوو، ھەموو گىتر بوونو بە ناومىدى گەرانەوۋە.

بەلام شاژن، نافرەتیکى يەجگار ھۆشن (بەھۆش) بوو، لەو شاژنانە نەبوو كە تەنیا فیری ئەو ھېچ لە گالیسكەى پاشايەتیدا دانیشیتو بگەرپى. دەستى داپە مقەستە زپرەكەى و پارچەيەك ئاوریشمى برى و كیسەيەكى چكۆلەى لیدروستكرد. ئەوسا تۆزى گەنى لە كیسەكە كردو كیسەكەى لە ملی شازادە خانم كرد. كونیكى چكۆلەشى لە بنى كیسەكە دروستكرد. بەمۆرە شازادە خانم بۆ ھەر كوئى رۆیشتبا، لە كونی كیسەكەو گەنم دەژراو گەنى لە پاش بەجى دەما.

شەوئى، ديسان سەگەكە ھاتەو ھەلگرت و شازادەخانمى ھەلگرت و دەگەل خۇيدا بۆ لاي سەربازەكەى برد. ئىدى سەربازەكە بەرادەيەك شەيداي شازادەخانم بوو بوو كە ئامادە بوو ھەرچىەكى ھەيە بيدات تا ببى بە شازادەيەك و بتوانى دەگەل شازادەخانمدا زەماوئەند بكات.

سەگەكە، ھەستى بەو ھەكرد كە رىزى دەنكە گەنم رىك لە كۆشكەكەو ھە تا پەنجەرەى ژوورەكە رژاوە.

سەبەينى، شاو شازن بەو پەرى نىگەرانى زانىان كە كچەكەيان لە كوئى بوو ھە سەربازەيان دەستگىر كرو لە زندانىان پەستا.

زىندانەكە زۆر تارىك و ناخۆش بوو. لەگەل ئەمەشدا بە سەربازەكە يان گوتبوو: "سەبەينى لە سىدارە دەدرىي." لە ھەموو ئەمەش خراتر، ئەو ھەبوو كە چەخماخەكەى لە مائەو ھە بىر چوو بوو.

بەيانى رۆژى دواتر، سەربازەكە لە دەلاقە چكۆلەكەى زىندانەو ھە، لە پشت شىش بەندەكانەو ھە، خەلكى بىنى كە بە پەلە بۆ دەرىي شار غارىان دەدا تا تەمەشاي ئىعدام كردنەكەى ئەو بكەن. دەنگى تەپلانى دەژنەوت و سەربازانى دەبىنى كە بەرىز رىيان دەكرد. ھەموو خەلكى لە جم و جوولدا بوون. كورپىژگەيەكى پىنە دۆز، بە بەركۆشەو پىلاوى چەرمەو بە ژىر دەلاقەى زىندانەكەدا تى دەپەرى. ئەو ھەندە بەلەز (خىرا) غارى دەدا كە تاكىك لە پىلاوكانى، رىك لە ژىر دەلاقەكەدا، لەپىي داكەندرا. سەربازەكە گوتى: "ئەھى كورۆ، پەلەى گەبىشتنە ئەو پىندەرت نەبى. دلنيا بە تا من نەيەم، ھىچ شتىك روو نادات، ئەگەر ئىستا بجىت بۆ مائەكەى من و چەخماخەكەم بۆ بىنى، چوار شلىنگت وئىدەدەم. بەلام لە بىرت نەچى دەبى وەكو با برۆيت."

كورپىژگە كە گوتى لە چوار شلىنگ بوو، وەكو با رۆبى و چەخماخەكەى بۆ يارۆى سەرباز ھىنا. سىدارەيەكى گەورەيان، لە دەرىي شاردا، بەرپا كردبوو. سەربازان و ھەشاماتىكى يەجگار زۆر بە چوار دەورىدا ھەستا بوون شاو شازنىش لەسەر تەختىكى گەورە، رىك بەرانبەر بە قازى دانىشتبوون.

کاتی میر غمزه ب (جهلاد) پتی سیداره که ی له ملی سهربازه که کرد، سهربازه که گوتی که همیشه دهرهفت به مه حکومی نه گهت دهریت تا دوا خواستی خوی بلی و گوتی که زور هز ده کات ب دوا جار که میک پایپ بکیشیت.

شا، نهیتوانی خواسته که ی رت بکاته وه... بویه سهربازه که چه خماخه که ی دهرهیناو سی جار له سهر یه که چه خماخی لیدا. له چاوتروو کانی کدا سی سه گ دهر که وتن، یه که میان ههر چاویکی به قه د بنیپاله یه که بوو، دووه میان ههر چاویکی به نه ندازه ی چه رخی گالیسکه یه که بووو سییه میان ههر چاویکی به قه د بورجه باز نه بییه که ی کونینهاگ بووو ههر سیکیان چاوه روانی فرمانی سهره ری خویان بوون.

سهربازه که هاواریکرد: "سه گه کانم! فریام که ون، نه یه لن له سیداره م بدن!"
له ناکاودا، سه گه کان هیرشیان ب قازی و دهرباریان بر دو له قاپی هه ندیکیان و له که پوری (لووت) هه ندیکی تریان نه وین و هه لیاندان به ئاسمانا.

پاشا هاواریکرد: "نه مه شتیکی نه کرده نییه!" لی سه گه گه وره که شاو شازنیشی گرت و هه لیاندان به ئاسمانا. سهربازه کان ترسان و قوچانیان (هه لاتن). خه لکه که به خوشحالییه وه گوتیان سهربازی دلیرو دلاور! تو ده بی بیت به پاشای ئیمه و ده گه ل شازاده خانمی جواندا زه ماوه ند بکه یت!"

خه لکی، سهربازه که یان سواری گالیسکه کرد و له کاتی کدا که شه و سی سه گه له پیش گالیسکه که وه سه میان ده کرد، خه لکه که هاواریان ده کرد: "بژی! با بژی!" کورو کالیش فیکه یان ده کیشاو سهربازانیش سروودیان ده گوت.

شازاده خانمیش له نه نجامدا، له کوشکه که هاته دهری و ههوت شه وو روژ شایی و زه ماوه ندیان گپراو شازاده خانمیش بوو به شازنی تازه.

هانس کریستین ئاندرسن

له کوزچیراکی (ئاندرولانگ) هوه

بیچووه مراوییه ناشیرینه‌که

وهرز، وهرزی هاوین بوو، دیمه‌نی گوند یه جگار جوان بوو، گه‌نم زهرد بوو بوو، وینجه‌ی سه‌وز هم‌موو چه‌مه‌نزاره‌کانی داپۆشی بوو، له‌قله‌قیکی لاق دریتی لاق سوور رتی ده‌کرد، به‌ده‌م ریگاوه، به‌زمانیک که له‌دایکییه‌وه فی‌ر بوو بوو، خۆی ده‌دواند. دارستانیکی گه‌وره‌ده‌وری مه‌زراو سه‌وزه‌زاره‌کانی گرتبوو، چه‌ندین ده‌ریاچه‌ی جوانو قوول له‌ناوه‌ندی شه‌م لی‌په‌وارو دارستانه‌دا هه‌بوو. به‌ئی به‌پراستی گوند له‌باوه‌شی شه‌و هاوینه‌دا، یه‌جگار جوانو دل‌قرپین بوو، خانویه‌کی گه‌وره‌ی کۆنو که‌ونارا له‌ناوه‌ندی مه‌زراکه‌دا بوو، که‌سه‌ریانه‌که‌ی له‌ژی‌ر تیشکی زی‌پینی هه‌تاودا ده‌دره‌شایه‌وه. هه‌وزیکی بچووک ده‌ورانده‌وری خانوه‌که‌ی دابوو، له‌بن دیواری خانوه‌که‌وه تا قه‌راخی هه‌وزه‌که‌ی یه‌کیارچه‌ ریواس بوو، ریواسه‌کان هینده‌ به‌رز بوون که‌ مندا‌لانی بچووک ده‌یان توانی خۆیانی له‌په‌نادا وه‌شپین، هه‌موو گیاو رووه‌که‌کان وه‌کو خودی لی‌په‌واره‌که‌ کیوی بوون. مراوییه‌ک، له‌نیو شه‌و گیاو رووه‌کانه‌دا ده‌ژیا، شه‌م مراوییه‌ له‌هیلا‌نه‌که‌ی خۆیدا، له‌سه‌ر هیلکه‌کانی هه‌ل‌نیشتیوو و چاوه‌روانی شه‌وه‌ بوو. هیلکه‌کانی بتروو‌کینی و بیچووه‌کانی بی‌نه‌ دنیاوه. ئیدی خه‌ریک بوو به‌ره‌ به‌ره‌ له‌م هه‌موو چاوه‌روانیه‌ بیزار ده‌بوو، چونکه‌ کرکه‌وتن له‌سه‌ر هیلکان، به‌پراستی کارپکی زه‌جمه‌ت بوو، هه‌ندی له‌مراوییه‌کان رۆژانه‌ ده‌هاتنه‌ دیدنه‌ی، به‌لام هه‌ندیکی تریان هه‌زیان ده‌کرد، هه‌ر له‌هه‌وزه‌که‌دا مه‌له‌ بکه‌ن، نه‌ک خۆ بگه‌یه‌ننه‌ ژیر ریواسه‌ کیویله‌کانو ده‌گه‌ل خامراویدا سه‌رگه‌رمی قسان بن.

ته نجام، هیلکه کان یه که له دواى یه که ترووکان: "جیک، جیک" هه موو زهر دینه هیلکه کان، بوو بوون به جوجه له و سه ریان له قاوغان هینا بووه دهر.

خامراوی گوتی: "قاق، قاق" بیچووه مراوییه کان که قوشقی بوو بوون، ناوری ته ملاو شه ولایان ده دایه وه، خنه خن بهم لاو به ولادا رایانده کرد، له ژیر گه لا ریواسه کاندایه هر چه کیان ده بینی به سه رسامی ته مه شایان ده کردو دایکیان ریی ده دان به که یفی دلّی خویمان ته مه شای ده ورو به ری خویمان و ته و سه و زه زاره پان و به ریینه بکه ن، چونکه رهنگی که سک (سهوز) بو چاو باشه.

بیچووه مراوییه کان گوتیان: "نهم دنیا به چه ند گه وره به، چه ند جوانه!" هه لبه ته شوینه که ی نیستایان له چاو ته وسای که له ناو هیلکه کاندایه بوون، زور جیسا و زتر بوو، خو شتر بوو.

دایکه که یان گوتی: "وردیله کانم چما ئیوه پیتان وایه ته مه هه موو دنیا به، دنیا هه ره شه و نده به؟ دنیا زور له م باخو دارستانه گه وره تره و تا ته و په ری مه زراکانی که شیشی گونده که ش دهرات! من تا نیستا نه گه بیوه مه ته شه و پنده رو نه مدیتوه. ده ی نیستا ژماره تان ته و او بوو."

هه نگی خامراوی له جیی خو هیستا، ته مه شایه کی جوجه له کانی کردو گوتی: "راوه ستن، راهه ستن! هیشتا به کیکتان نه هاتوه ته دنیا، هیشتا گه وره ترین هیلکه ماوه بتروو کی. خودایا چه بکه م، چه ندی تری دهوی تا بتروو کی! به راستی له چاوه روانی بیزار بووم. ده لئی به دهنووک به ربه شه هیلکه یه و بیتروو کیتم. سهیره بوچی هیشتا نه تروو کاوه." و دووباره له سه ره هیلکه که هه لنیشته وه.

پیره مراوییه که هه تبه و ده دیدنه خا مراوی، پرسی: "ئی، حال و شه حوالت چونه، له چیدایت؟"

خامراوی گوتی: "باشم، به لام دوا هیلکه هیشتا نه تروو کاوه، له وه ده چی کاتیکی زورتری پی بیجت. به لام و ره به فخره کانی دیکه مت پیشانده م. به جگار جوانن، به

عهمراتی خۆم جوجه‌له‌ی وا جوانم نه‌دیتون! ههر هه‌موویان له‌ بابیان ده‌چن، شه‌و بی
وێژدانه‌ی که تا ئیستا سه‌رێکی من و بێچوه‌کانی نه‌داوه.

پیره‌ مراری گوتی: "ئاده‌ی با ته‌مه‌شایه‌کی هیلکه‌ نه‌ترووکاوه‌که‌ت بکه‌م. دیاره
ده‌بی هیلکه‌ قه‌له‌موون بیت. جارێکیان منیش گه‌وج بووم و زه‌حه‌تێکی زۆرم ده‌گه‌ڵ
چهند بێچوه‌ قه‌لێکدا کێشا. له‌ ئاو ده‌ترسان، ههر چیم کردو کۆشا نه‌متوانی فێره
مه‌له‌یان بکه‌م. چهنده‌م بۆله‌بۆل به‌سه‌ردا ده‌کردن، فایده‌ی نه‌بوو نه‌بوو. ئاده‌ی با
ته‌مه‌شایه‌کی بکه‌م! ئا خۆیه‌تی، ته‌مه‌ هیلکه‌ قه‌له‌موونه. وازی لێبێنه‌و برۆ به‌لای
جوجه‌له‌کانی ترته‌وه‌و فێره‌ مه‌له‌یان بکه‌م."

خامراوی گوتی: "نا، نا، من تا ئیستا زه‌حه‌تێکی زۆرم کێشاهه‌، ماوه‌یه‌کی زۆر
چاوه‌روانم کردوه‌، با که‌میکی تریش سه‌بر بکه‌م و له‌سه‌ری هه‌لێشم."

پیره‌ مراری گوتی: "به‌ که‌یفی دلێ خۆت بکه‌، چی به‌ باش ده‌زانی شه‌وه‌ بکه‌." و
چونکه‌ خامراوی به‌ گوتی نه‌کرد، زیز بوو و هه‌ستا و رژی.

سه‌ره‌نجام هیلکه‌ گه‌وره‌که‌ ترووکا. جوجه‌له‌که‌ به‌ جوکه‌ جوک ده‌بویست له‌ قاپۆره
هیلکه‌که‌ بێته‌ ده‌رێ. زۆر گه‌وره‌و ناشیرین بوو. خامراوی ماوه‌یه‌ک لێی ورد بووه‌وه: "
چهند جوجه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌و ناشیرینه‌، به‌ هیچ شێوه‌یه‌ک له‌وانی دی ناچیت، تۆ بێتی
بێچوه‌ قه‌له‌موون بی؟! ده‌ی گوتی مه‌ده‌یه‌، زوو به‌ زوو ده‌رده‌که‌وی. ناچار ده‌بیت خۆی
به‌ ئاودا بکات و مه‌له‌ بکات، ته‌گه‌ر رازی نه‌بی به‌ تۆبزی و به‌ شاپان ده‌بخه‌مه‌ ئاوه‌وه."

سبه‌ینی که‌ له‌ خه‌و پابوون، رۆژه‌که‌ی رۆژێکی زۆر خۆش بوو، خامراوی و
بێچوه‌کانی چوون بۆ هه‌وزه‌که‌. خامراوی له‌ پێش هه‌موویانه‌وه‌ خۆی هه‌لدايه
ئاوه‌که‌وه: "قاق، قاق." جوجه‌له‌کانیش یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک خۆیان هه‌لدايه‌ ئاوه‌که‌وه،
خه‌ریک بوو له‌ ئاوه‌که‌دا نقوم بن، به‌لام یه‌کسه‌ر هاتنه‌ سه‌ر ئاوه‌که‌و که‌وتنه‌ مه‌له‌. ههر
هه‌موو جوجه‌له‌کان له‌ ناو ئاوه‌که‌دا بوون، ته‌نانه‌ت بوونه‌وره‌ ناشیرینه‌ بۆره‌ قنه‌که‌ش
ده‌گه‌ڵ شه‌وانی دیدا مه‌له‌ی ده‌کرد: خامراوی گوتی: "نا، نه‌خێر قه‌له‌موون نییه‌. تۆ
ته‌مه‌شا چهند به‌ باشی بێی له‌ ژێر ئاوه‌که‌دا دێنی و ده‌بات و خۆی قیت له‌سه‌ر ئاوه‌که‌

پادەگریت. نا بیچووی ھەلالی خۆمە، لە گۆشت و خوینی خۆمە، ئەوی پاستی بی زۆر لێی وردبیتەو ئەو ناشیرنەش نییە! قاق، قاق، دەی وردیلە جوانەکانم دووم بکەون با دنیاتان پێ نیشان بدەم، با بۆ مەلەبەندی مراویانتان بەم، با ئەوانیش بتان بینن. لە من دوور مەکەونەو، تا خێراتر بپۆن باشترە. ئاگاتان لە پشیلە بیت!" خامراوی و جوجەلەکانی گەیشتنە مەلەبەند واری مراویان. چ ھەراو ھەرتەنەیکە بوو. دوو بنەمالە می مراویان لەسەر مارماسیەک لێیان بوو بوو بە قەرەشەو دەمەقالی. ئەنجام لەو بەینەدا پشیلەیکە ھات بەسەر او مارماسیەکی بۆ خۆی ڕفاند.

خامراوی گوتی: "وردیلەکانم، خۆ بە چاوی خۆتان بینیتان. ئەمە یاسای دنیایە." ناو زایبە دەمی، چونکە ئەویش لە دلی خۆیدا خۆی بۆ خواردنی سەری مارماسیەکە نامادە کرد بوو! دەی ئیستا پێ ھەلگرن، خێراکەن، کپنۆش بۆ پیرە مراوی بەرن، ئەمە زانترین مراوی گوندەکەیکە و زۆریش بوێرو دلیرە، ئەسل و نەژادی ئەسپانیاییە. ئەو پەتە سوورەکی بە لاقیەوہیە دەبینن؟ ئەمە بەرزترین میدال و نیشانەکی ریزە کە بە مراویەک بەخشری و نیشانەکی ئەوہیە کە خاوەنەکی بە کەسیکی تری نادات و بۆ خۆی رادەگریت. گشت خەلک و گیانلەبەرانی گوند ریزی دەگرن. دەی خێرا پێ ھەلگرن با بپۆین، لاقتان وامەییەننەوہ یەک، لاقتان بلاو بگرن. ئەوہ بزانتن کە ھەر بیچووە مراویەکی بە ئەدەب، ھەمیشە وەکو باب و دایکی لاقی بلاو دەگریت." بیچووە مراویەکان بە گوپی دایکیان کرد. مراویەکانی دی کە بە سەرسامی سەیریان دەکردن، بە قاق قاق گوتیان: "تەمەشا، وا یەک فەوجی ترمان بۆ ھات، ھەر لە ماغان کەم بوو، یانی دەبێ ئەم ھەمووہ دەگەل ئیمەدا بپۆین؟ خۆ خواردنی دنیا بەشمان ناکات. ناھ! تەمەشای ئەو یەکەیان بکە، چەند رەزا قورسە. ئیمە حەزناکەین ئەمە لەگەل ئیمەدا بپۆ. " یەکسەر یەکیک لە مراویەکان خۆی گەیانندە بیچووە ناشیرینەکە و دەنوویکی لە ملی دا. دایکی بیچووە ناشیرینەکە ھاواریکرد: "وازی لێینە، بۆچی لێدەدە؟ بیوہیە و کاری بە کاری کەسەوہ نییە."

ئەو مراویيەى كە لە بێچووە ناشیرینەكەى دابوو، گوتى: "دەزانم، بەلام زۆر ناشیرین و كۆمیدیيە، دەبى تەنگەتاوى بكەين، بۆ ئەوەى بروات!"

پیرە مراویيە پەت لە پێنەكە گوتى: "كچەكەم، بێچووەكانت هەموو جوان و روح سووكن، بەلام ئەو یەكەیان، بە باشى لاقي بلاو ناگرئ، وانییە؟"

خامراوى گوتى: "جەنابى مراوى! راستە جوان نییە، رەزا سووك نییە، بەلام وەكو هەموو بێچووەكانى ترم بە باشى مەلە دەكات. دەتوانم بڵێم لەوانى دیکە باشتريش مەلە دەكات. ئەگەر هەندى تەژوە ناقتۆلا (گەرەى ناشیرین) دیارە، هى ئەوێهە كە ئەو هیلەكەى ئەوى لیبوو زۆر گەرە بوو. "هەنگى دانەوییەو و ژبیر گەردنى بێچووەكەى ماچ كەرد و ئەوازشتى كەرد و لەسەرى رۆبى: "جا چونكە نێرە، ئەگەر جوانیش نەبى زۆر گرینگ نییە."

بەلئى بێچووە مراوى بەسەزمان، زۆر ناشیرین بوو و هەموو پەلەوهر و مریشك و مراویەكانى دى بەر دەنووكیان دەدا و گالتهیان پێدەكەرد و دەیانگوت: "تەحە، كە ناقتۆلاى. "نێرە قەلپكە كە پەنجەیهكى تیژى سوژن ئاسا لە پشت هەر لاقتیکەو بوو، خۆى بە گەرە و سەرورەرو پاشای هەموو قەلەموونانى دنیا دەزانى، كە بێچووە مراوى تاینى بىنى وەكو چارۆكەى كەشتیانى چارۆكەدار خۆى پیر با كەرد و ئەوئەندەى قیراندو شیراند كە پۆنەكەى ژبیر ملی شین و مۆر بووئەو.

بێچووە مراوى نەگبەت نەیدەزانى كێو بروات. چونكە زۆر ناحەز (ناشیرین) بوو و هەمووان گالتهیان پێدەكەرد، هەستى بە بەدبەختى دەكەرد. رۆژ بەرۆژ وەزعى خراتر دەبوو. هەموو هەر دەیان بوغزاند، تەنانت خوشك و براكانى خۆیشى لەگەلیدا توندو رەق بوون و هەمیشە پێیان دەگوت: "بریا پشیلەیهك دەبیردیت و لە كۆلمانى دەكردیتەو." تەنانت داىكیشى دەگوت: "خۆزگەم بەوئەى ناتبیین. بریا لەبەر چاوم گوم دەبووت." مراویەكان بەر دەنووكیان دەدا و مریشكان پەلاماریان دەدا. ئەو كێژەش كە دانى دەدانئ، هەمیشە بە نووكە شەق دوورى دەخستەو.

سەرەنجام، رۆژتېك ھەر چۆنى بوو، ھەلقىيە سەر پەرژىنى مەزراكە، ھەموو چۆلەكەكانى ئەو ناوھە كە ئەو يان بىنى، ترسان و فرېن و لەو ناوھە دور كەوتنەوھە. بېچوھە مراوييەكە لە دلئى خۇيدا گوتى: "چونكە ناشىرىنم، بۇيە ئەمانە ھەلدېن و لېم دور دەكەونەوھە." بېچوھە مراوى گۆرېن (ناوبرا) ھەر رۆيى، ھەر رۆيى تا شەوئىكى درەنگ گەيىە گوتى قۆيى و ئاويىكى گەورە، كە پر بوو لە سۆنە و مراوييە كۆيى. ئەوئەندە شەكەت و ماندوو و ھىلاك بوو ھەر لەوئەندەرو لە قەراغ قۆيى و زەلكاوەكەدا خەو بردييەوھە.

كە رۆژ بووھە، مراوييە كۆيىيەكان، يەك يەك لە خەو رابوون و بە سەرسامى پوانيانە ئەم غەوارىيە و لىيان پرسى: "ئەرى تۆچ جۆرە بالئەدەيەكى؟ بېچوھە مراوييەكەى ھاوړېمان سەرى بە ھەموو لايەكدا وەردەسووراندو رۆژ باش و سلاوى لە يەك بە يەكيان دەكرد. مراوييە كۆيىيەكان گوتيان: "تۆ زۆر ناشىرىنى، بەلام دەتوانى لاي ئىمە بىنئىتەوھە، بە مەرجى كە بىر لەوھە نەكەيتەوھە ژن لە خىلئى ئىمە بىنى."

بېچوھە مراوى نەگبەت و داماو، ئەوھى بىرى لىنە دەكردەوھە ژن ھىنان و زەماوئەند بوو. ھەموو ئاوتىيىكى ئەوھە بوو كە بتوانى، بە ئاسانى و بى سەرىيەشەو بى ئەوھى كەس گەرى پى بكات، لەو زەلكاوەدا بژى و بە كەيفى خۆى ئا و بجاتەوھە. تازە دوو رۆژ بوو بېچوھە مراوييەكە گەيى بوو ئەوئەندە كە دوو نېرە قازى كۆيى لى ھاتنە پىشى. ئەم قازانە ھىشتا بار (بېچوھە مەلى بەھارە) بوون، بۇيە زۆر گورج و گۆل و زىتەل و بزيو بوون. بە تەشەرەوھە (تەعلیق) پىيان گوت: "ھاوړې جاحىل، تۆ ئەوئەندە ناشىرىنى كە چووئەتە دلمانەوھە و خۆشمان دەوتى. دەتەوئى دەگەل ئىمەدا بىت و بى بە بالئەدەيەكى كۆچەرى؟ لە زەلكاويىكى دىكەى ئەم دەوربەرەدا، كۆمەلئىك قازە مېيە دەژىن كە ھەر ھەموويان كىژى رندو جوانن. ھەر كە چاويان بەم سەرو فەسالە ناشىرىنەى تۆ بكەوئى، نەك بە دلئى، بە سەد دل ئاشق و شەيدات دەبن!"

لە پر دەنگى تەقېنى دوو فېشەك لە ئاسماندا "تريق، تريق" دەنگى دايەوھە. ھەردوو بارە قازەكە پەلە خوار بوونەوھە، كەوتنە ناو زەلكاوەكە، ئاوەكەى ژىرىان لە

خوینی نهواندا سوور بوو. دیسان دهنگی تهقه بهرز بووه، قازه کیویسهکانی ناو نهیجهزارهکه (قامیشهلان) ههلقپین. ئیدی راو بوو ئەما راو. راوچیان له دهوروبهری قۆبی و زهلاکاوکهدا خۆیان بۆ له بۆسه دابوون و ههندیکیانیش لهسهه دارهکان خۆیان ههشاردا بوو. دووکهئیکی شینبای چر بهسهه درهختهکان و ئاوکهوه وهستا بوو. توله و تازیان به نیو قامیشهلان و دهوهنهچارهکهدا، به نیو قور و چلپاووه، بهدهم مل و موش و بۆنکردنهوه دههاتنه پیشی. بیچووه مراوی نهگهت، له ترسا زراوی تۆقی بوو و سههری وهبن بالی نابوو. له پر تازییهکی لیی نزیك بووهوه. زمانی بستیک له زاری هاتبووهری و توورپیی له چاوانی دهباری. دهمی کردهوه و دانسهکانی چپر کردهوه. ئەوسا بهلای بیچووه مراوییهکهدا روئی و شلپ خۆی به ئاوکهکهدا دا.

بیچووه مراوییهکه گوتی: "سوپاس بۆ خودا! ئەوهنده ناشیرینم که تهنانهت تازییش پیم قاییل نییه که بۆ خۆی بمخوات."

به درێژایی ئەو ماوهیهی که راوچیان تهقهیان دهکردو فیشهکان به نیو قامیشهلانکهکهدا به گیزو هور تێ دهپهپین، بیچووه مراوییهکهی هاوڕێمان له جیی خۆی نهبزووت. که خۆر ئاوابوو، راوچییهکان رویشتن و کپی و ئارامی بالی بهسهه ههموو شوینیکیدا کیشا. تا ئەو دهمه بیچووه مراوی بیچاره له ترسا له جیی خۆی نهجوولا. ئەوسا سههری ههلقپ، نیگایهکی دهوروبهری کرد، وهکو تیسکهی تفهنگ بۆی دهرجوو له قۆبی و زهلاکاوکه دوور کهوتهوه. بایهکی توندی دههات و بیچووه مراوی داماو، به ههزار زهجمهت له مهزراکه دهرجوو.

پاژیکێ (بهش) شهو بوری بوو که بیچووه مراوییهکه گهییبه کۆنه کوختهیهکی چکۆله. کوختهیهکی هینده ویران و داروخا بوو، که له ئان و ساتا بوو به سههیا بروخیت و سههیر بوو که تا ئەو کاته خۆی به پتوه گرتبوو. گش و هورپ باو باهۆز ههترهشی پیای دهبرد. بیچووه مراوی داماو، له پال کوختهکهدا، کلکی له عاردی توند کرد تا بایهکه ههلی نهگریت و به دیواری کوختهکهیدا نهکیشیت. باو باهۆزهکه، سات به سات توندتر بوو، بیچووه مراوییهکه له پر بینی که بایهکه لایهکی له دهرگای

کوخته که دهره پناوه و که له بهری تێ خستوه، بۆیه بیچووه مروییه که دهیتوانی به ناسانی لهو که له بهرهوه خۆی بخزینتته ژورهوه و ههرواشی کرد.

پیره ژنیک، به خۆو پشیله یهک و مریشکێکهوه لهو کوخته یه دا ده ژیا. پشیله که که ناوی (سانی) بوو، زۆر شاره زایانه پشتی کووڕ ده کردهوه و دهی میاواندو مووی خۆی گرژ ده کردو دهی مراندو دهی پرخاند. خۆ ته گهر پیره ژن دهستی به تووکه که یهیدا هینابا، به تایبهتی ته گهر به پێچه وانهوه دهستی پێدا هینابا، پزیسکی لێده بووهوه. مریشکه که دوو لاقی زۆر کورتی هه بوو، ناوی (خرپن) بوو. ئەم مریشکه هیلکه کهه بوو، پیره ژن وه کو مندالێکی خۆی خوشی دهویست. که دنیا رووناک بووهوه، رۆژ هه لات، سهیریان کرد بیچووه مروییه کی غه ریبو غه واره خۆی به گۆشه یه کی کوخته که یاندا کردووه، زۆریان پێ سهیر بوو. پشیله که دهستی به مراندن کرد، مریشکه که کهوته درقه درقو گاره گار. پیره ژن سهری له ههراو ههنگامه ی تهوان سوپما بوو، پرسى: "چی بووه؟" روانییه ده و روبه ری خۆی، به لام چونکه چاوه کانی کز بوو بوون، بیچووه مروییه که ی لێ بوو به مروییه کی خرپن و قه له و که ری ی ون کردووه و به پێی خۆی هاتووته بهر دهستی، گوئی: "به ه به ه! چ دهسکه وتی کی با هاورده یه! ته گهر میچکه بی باشه، هیلکه مان بۆ ده کات. به لام ده بی جار ی سهیر بکه ین تا بزانی نیره یه یان مییه." پیره ژن، سێ ههفته ی ریک، بۆ تاقیکردنه وه بیچووه مروییه که ی له ماله که ی خۆیدا پاگرت، به لام به در یژایی ئەم ماوه یه تاقه هیلکه یه کیشی نه کرد.

ئێستا، پشیله و مریشکه که بوو بوون به ناغاو خانمی مال. هه میشه ده یانگوت: "ئیمه و دنیا"، چونکه خۆیان نهک هه ر به نیوه ی دنیا، به لکو به نیوه باشه که ی دنیا ده زانی. بیچووه مروییه که ی له مه ر خۆمان، با وه ری وابوو که هه موو که سیک هه قی ته وه ی هه یه را بوو چوونی جیا وازو تایبه تی خۆی هه بی و گوزارشتی لیبکه ن. به لام مریشکه که وا بی ری نه ده کرده وه ته مه ی پێ قه بول نه ده کرا. رۆژیک مریشکه که، له بیچووه مروییه که ی پرسى: "تۆ ده توانی هیلکه بکه ی؟"

- نه .

- كهواته ده‌مت لښكېنه و فزه مه‌كه .

پاشان پشيله كه لښې پرسى: "تو ده‌توانى خوت گيښ بكه‌يته‌وه و بمرېنى و پزيسك بهاوى؟"

- نه ء

- كهواته، كه خه‌لكى ئاقل و فاميده كه‌وتنه قسه، تو ده‌مت داخه و له خوت‌ه‌وه قسه مه‌كه .

بيچووه مراوييه‌كه، مات و خه‌مبار له سووچي‌كه‌وه هه‌لكورما . له پر هه‌ستى‌كرد پيويستى به هه‌واى تازه و تيشكى خوره، بويه حه‌زى ده‌كرد كه مي‌ك مه‌له بكات و گري دلى خوى بو مريشكه‌كه كرده‌وه .

مريشكه‌كه به‌رسقى (وه‌لام) دايه‌وه: "من ده‌زام كويت ديشيت؟ چونكه هيج كارىك نازانى و هيجت له‌بارا نيبه، بويه بير له‌م شته قورانه ده‌كه‌يته‌وه . برؤ له جياتى هم گه‌وجه گه‌وجه، هيلكه‌يه‌كه بكه، يا مره مريك بكه، هه‌نگى ده‌بينى چون هه‌موو شتيك به دلى خوت ده‌بى."

بيچووه مراوييه‌كه گوتى: "تو له قسه‌كانى من ناگه‌ى، ليم تيناگه‌ى..."
مريشكه‌كه كه به‌رسقى دايه‌وه: "باشه، نه‌گه‌ر من ليت تينه‌گه‌م نه‌دى كى لیت ده‌گات؟ بيگومان خوت له پيره‌ژن و پشيله‌كه‌ش به ئاقلتر ده‌زانى، وانيبه؟ نه‌وه‌نده‌ش غه‌را مه‌به بچكول . باوه‌ر بكه من خيرو چاكه‌ى توم ده‌وى . پيشينان گوتويانه: دوست نه‌ويه بتگرينى نه‌ك بتخاته پي‌كه‌نين! كاتى خوت به فيرؤ مه‌ده . باشترين شت نه‌ويه به‌زووترين كات بيته هيلكه و فيرى هيلكه كردن ببست، چون بمرېنى، چون به پهره‌كانت پزيسك بهاوى."

بيچووه مراوييه‌كه گوتى: "وا باشتره لي‌ره برؤم و خوم به دنباى به‌ريندا بكه‌م."
مريشكه‌كه گوتى: "كه‌يفى خوته، چيت پي‌خوشه نه‌وه بكه."

بیچووہ مراویبہ کہ لەوی رۆبی، بە زۆر قەلەمەرەدا تێ پەری، و لە زۆر ئاودا مەلە ی کرد، بەلام هەر کە سینکە دەییینی، ئەوەندە ناحەزو ناشیرینە گالتە ی پێدە کرد. وەر ز هاتن و رۆیین، تا وەرزی پایز هات. گەلای دارو درەختان بەرە بەرە زەرد دەبوون، با لێ ی دەدان و دەوهرین. دنیا زۆر سارد بوو بوو. هەوری گەوال گەوال، کە دیار بوو بەفری پێیە، لە زەوی نزیك دەبوونەوہ. قەلەرەشکە یەك لە هیلانە کە ی خۆیدا هەلنیشتبوو و لە سەرما هەلنەلەرز ی دە یقرا ند، ژیان لەو سەرما و تۆفەدا بۆ بیچووہ مرای نەگەت و بیچارە زەحمەت و دژوار بوو. رۆژی، دەمەو ئیوارە یەك، کە تیشکی هەتا و بالی بەسەر هەموو شوینی کدا کیشابوو، پۆلە بالئەدیەکی سپی جوان هاتنە بیشەو مەزراکە. بیچووہ مراویبە کە بە عەمراتی خۆ ی ئەم بالئەدانە ی نەییینی بوو. هەموو مل باریک و درێژ، بالیان گەرە بوو. ئەمانە قوو بوون. دەنگ و ئاوازیان هەموو ئاسمانی پەر کردبوو. ئەم قووہ جوانانە، هەموو سالیك لەم کاتەدا، لە شەقە ی بالیان دەدا و بەرەو ئاران و گەرە سێرو دەریاچە ی گەرەتر کۆچیان دە کرد

ئەمانە، لە ئاسماندا بەرە بەرە بەرزتر دەبوونەوہ و بیچووہ مراویبە کە ی هاو پێ ی خۆمان، نوقمی تەمەشای ئەوان بوو بوو. هەستیکی سەیر دل و دەروونی داگیر کرد بوو. بەسەر ئاوە کەوہ بە هەر چوار دەوری خۆیدا دەسوراپیەوہ و ملی هەلنە پێ ی تا مەلە کان باشتر بدینی لە پەر هاواریکی هیندە بەرزو سەیری کرد کە خۆ ی لە دەنگە کە ی خۆ ی ترسا. نەیدەتوانی ئەو بالئە جوانانە لە بیربکات، کاتێ کە ئەوان لە هەتەری چا و ون بوون، خۆ ی بەژێر ئاوە کەدا کرد. کە هاتەوہ سەر ئاوە کە ئیدی بیچووہ مراویبە کە ی جارن نەبوو، هەستیکی سەیر سەرپای گرتبوو. ناوی ئەو بالئەدانە ی نە دەزانی و تەنانەت نەشیدەزانی کە بۆ کوی کۆچ دەکەن، بەلام هەستی دە کرد کە هەرگیز هیچ کەس و هیچ شتیکی بە ئەندازە ی ئەو بالئەدانە خۆش نەویستبوو. لە ناخی دلێ خۆیدا زەرە یەك بەغیلی پێنە دە بردن. هەرگیز ئەو جوانیە ی بۆ خۆ ی بە ئاوات نەخواستبوو. ئەو تەنیا ئەوە ندە ی بەس بوو کە مراویبە کانی دی لە نینو خۆیاندا قەبو لێ بکەن، دەری نەکەن، داماو خۆت بیچووہ مرای ناحەز (ناشیرین)!

وهرز گؤرا، زستان هات، زستانینکی زۆر سارد. بیچووه مراوی ناچار بوو له ئاوه کهدا مهله بکات تا نه بیهستی، به لّام ئاوه که رۆژ به رۆژ زیاتر ده بیهست و مهوداکه ی که متهر ده بووه، تا وای لیهات هه موو ئاوه که بهستی و بوو به یه کپارچه سه هۆل. بیچووه مراوی له ناو ئاوه کهدا پییه کانی ده جوو لاند تا نه یه لّی ئاوه که ی ده وریه ی بیهستی، به لّام بی سوود بوو هه وّی. سه ره نجام ماندوو بوو، له په لویۆ که وت و سه هۆل چوار ده وری گرت.

به یانی زوو، کابرایه کی جووتیار که به وینده را تیده په پری، مراوییه که ی بینی که له نیو سه هۆل دا گیری خواردوه. به سه نده له کانی (قاپ قاپ، ته قته قیله) سه هۆله که ی شکاندو مراوییه که ی بو ماله وه، بو لای ژنه که ی برده وه. بیچووه مراوی له وّی. له مائی جووتیاره کهدا ناهیکی تی گه راو بو ژایه وه. منداله کانی ده یانیویست گه مه ی ده گه ل بکه ن، به لّام نه و وایزانی که ده یانه وّی نه زیه تی بدن. بو یه شپه زه و ترسا و به هه موو لایه کدا غاری ده دا. له په شو کاویدا خۆی به قاپیک شیردا کرد، شیره که رژییه ناو ژووره که. ژنی جووتیاره که به قیژه قیژ دوا ی که وت، بیچوه مراوییه که نه مجاره یان خۆی به قاپه که ره یه کدا کردو له و یوه هه لّفری و که وته که ندوه ئارده که یانه وه، و پاشان له ویش ده ره ات. نه و جا ژنه که، به و مقاشه ی که به ده ستیه وه بوو، یه کیکی پیدا کیشا. منداله کان به دهم پیکه نین و هه را و هه نگامه وه که وتنه هه وّو ته قه لای نه وه ی که بیگرن. خۆشه ختانه ده رگای ماله که کرا بوه وه و بیچووه مراوییه که به هه ر زه همه تی بوو توانی له ده رگاکه وه وه ده ر بکه وّی و به ره و بیشه و لیپه واران هه لّفری. کاتس گه ییه بیشه زاران، هیلاک و ماندوو، شپه زه و چه په ساو، له سه ر نه و به فره زۆره نیشته وه که تازه که وتبوو.

سه رباری هه موو به دبه ختییه کانی، ناچار بوو سه رمای سه ختی زستانیش ته حه مول

بکات،

رۆژگار تیه پری، وهرزی به هار هات، پرته وی هه تا و بالّی به سه ر هه موو لایه کدا کیشا، ته یروته و که وتنه خۆیندن، ئیدی به هار بوو نه ما به هار! تا حه زکه ی جوان و دلگیر.

له پر بالّی لیک کردنه وه، به ده نگه بالّه کانی تیه گه یی که زۆر به هیژ بوون. بالّه کانی گه وه بوو بوون و ئیستا ده یان توانی هه لّی بگرن و له عاردی به رز بکه نه وه. له شه قه ی

بالیدا، له چاو ترووکا نیکدا خۆی گه یانده باخیکى گه وره. دارسیو، شکوفه یان کرد بوو، بۆنى یاس، دنیای پر کرد بوو. به راستی باخیکى دلگیرو جوان بوو، ههر گۆشه یه کیت ته مه شا ده کرد، تهرو برو پاراوو به هاری بوو. بیچوو مه راوییه که ی هاورپیمان، له قوولایی باخه که وه له دووره وه سی قووی سپی جوانی به دی کرد، که به بهر چاوییه وه به غروره وه بالیان لیک ده دا، له دووره وه ناسینییه وه خه میکی سهیر سه رایای داگرت. له دلی خۆیدا گوتی: "واچا که بچم بۆ لای ئەم بالنده جوانانه، ههر چه نده پییان ناخۆش ده بیته و لیم تۆره ده بن و به دهنوکان تیم به رده بن و ده مکوژن، به لام قهیدی نییه، ئەوان به دهنوک بمکوژن باشتره له وهی مرویان بهر دهنوکم بدن یان مریشکان په لامارم بدن، یان کچۆله ی مه زاردار بهر نوکه شاپانم بدات یان له سه رمای زستاندا رهق بجمه وه."

ههنگی له شهقه ی بالیدا، خۆی به رووباره که دا کردو به مه له بهر وه لای قووه جوانه کان رۆیی. کاتئ قووه کان بینیان له شهقه ی بالیان داو به په له خۆیان گه یاندى. بیچوو مه راوی به سه زمان گوتی: "وهرن بمکوژن!" به دهم چاوه روانی مه رگه وه، سه ری به دیار ناوه که وه شوپ کرده وه. به لام چی بینى؟ وینه ی بالنده یه کی جوانی له ناوه سافو زولاله که دا بینى. ئەمه وینه ی خۆی بوو، به لئ گۆرابوو، ئیدی بیچوو مه راوییه بۆره قنه ناشیرین و ناقۆلاکه ی جاران نه بوو، به لکو قوویه کی ته و او بوو.

گرینگ نییه له مه زراو مه لبه ندی مرویان بیته دنیا، گرینگ ئەوه یه له هیلکه قوو بوو بیت.

قووه گه وره کانی تر، به ده وره به ریدا مه له یان ده کردو به دهنوکان نه وازشتیان ده کرد. چونکه له نه گبه تی و به دبه ختی رزگار بوو بوو، له خۆشیاندا له پیستی خۆی نه ده هیوری. هه نوکه له هه موو کهس زیاتر قه درى ژيانی خۆش و بایه خى جوانی ده گرت و ده زانی. چه ند مندالیک هاتن بۆ باخه که تا ورتکه نان و گه نه شامی بۆ قووه کان بجه نه ناوه که وه. مندالیک که له هه موو ئەوانی دی بچوو کتر بوو، به سه رسامی هاواری کرد: "ته مه شا کهن! ئەمه قوویه کی تازه یه." منداله کانی دیکه ش هه موو به یه که دهنگ گوتیان: "به لئ، قوویه کی

تازه هاتووه. "ئەوجا لە خۆشیاندا کەوتنە چەپڵە لێدان و سوردان و بە غار رویششتن تا داكو بايشيان بيئن.

ئەو خەلکەى کە بۆ باخە کە دەهاتن تا ورتکە نان و گەمە شامى بۆ قووه کان بخرنە ئاوه کەوه، دەیانگوت: "ئەم قووه تازه يه له هه موو ئەوانى تر جوانتره. تازه بارو جوانه." قووه پیره کانیش، بە نیگای پر میهرو ستایشه وه سهريان ده کرد.

بيچووه مراوييه كەى له مەر خۆمان کە ئەو هه موو میهرو پێزهى ده بينى، دەپه شوکا و له شهرما سهرى وه بن بالى دەدا. ههستى شادمانى، سهراپای قووه باره كەى داگرتسوو، بەلام له خۆى بايى نه بوو، چونکه دلى پاك و بيگهره، دلى پر میهرو دلۆقانى، هه رگيز مه غروور ناييت. له خۆى بايى ناييت. ئەو کاتانهى وه بير دینايه وه کە هه مووان نازاريان دەدا، ته شقه له يان پى ده کردو گالته يان پیده کردو له گەل ئیستادا به راوردى ده کرد کە هه مووان ده يانگوت جوانترين بالنده يه.

بنه ياسى وه نه وشه يى سهرى چلانی دانه واند بووه وه به ئاسته م خۆى له ئاوه کە ده سوو، هه تاو گه رم و ئارام ده دره وشايه وه. ئەويش باله کانی پیکدادان و گه رنده جوانه كەى قوت کرده وه له کانگای دلّه وه، به وپه رى شادى هاواری کرد: "گاتى كە بيچووه مراوييه كى ناحه ز بووم، له پر خه ي خه وى خه ياليشدا ئەوهم به بيردا نه ده هات كە روژى له روژان، ئەوه نده خو شحال بيم."

هانس کریستین تاندرسن

۱۸۴۴

(۱۰)

راپونزهل

هه‌بوو نه‌بوو، روژگارتيك ژنو ميژديك پينكه‌وه ده‌ژيان. ئەم ژنو ميژده مندااليان نه‌بوو، بزيه زور خه‌مين و نارپه‌حەت بوون. سەرەنجام خواوهند ئاواتي ژنو ميژده‌ي هينايه دي، ژنه سكي پر بوو. په‌نجهره‌يه‌كي بچوك له ماله‌كه‌ي ئەم ژنو ميژده ميه‌ره‌بانه‌دا هه‌بوو، ئەم په‌نجهره‌يه ده‌يروانيه سەر باخيكي يه‌جگار جواني پر له گول و گولزاري جوان.

شوره‌يه‌كي (ديوار) زور به‌رز به ده‌وري ئەم باخه‌دا كي‌شرا بوو، و كەس زاتي نه‌ده‌کرد بچي‌ته باخه‌كه‌وه، چونكه خواه‌ني باخه‌كه ژنيكي جادوو‌بازي به ده‌سه‌لات بوو كه هه‌موو خه‌لكي دنيا لبي ده‌ترسان.

روژتيك، ژنه له‌بەر په‌نجهره‌كه وه‌ستا بوو، و نقومي ته‌مه‌شاي باخه‌كه بوو، كه له پر چاوي به ته‌ختي‌ك كه‌وت كه زه‌لته‌يه‌كي زوري گولي راپونزه‌لي به‌سه‌ره‌وه بوو. گه‌لاي راپونزه‌له‌كه هينده ته‌رو ئاودارو تازه بوو كه ژنه حەزي چووه خواردني زه‌لته‌ي راپونزه‌ل. تاسه‌ي خواردني زه‌لته‌ي راپونزه‌ل روژ به روژ له‌لاي ژنه‌ي تاي‌ن كه بي‌زو و مه‌گيراني ده‌کرد، زياتر ده‌بوو، و ژنه دلنيا بوو كه شه‌گەر له‌و گيايه نه‌خوات كام ده‌كات و نه‌وسي ده‌تكي و نه‌خوش ده‌كه‌وي و لاواز و رهنگ زه‌رد ده‌ب. چەند روژتيك به‌م حاله‌وه بوري، تا روژتيك ميژده هه‌ستي به نيگه‌راني و په‌شيوي هاوسه‌ره‌كه‌ي كردو گوتي: "گيانه‌كه‌م بچي نه‌وه‌نده لاواز بوويت؟ ژنه وه‌لامي دايه‌وه: "شه‌گەر، توژتيك راپونزه‌ل، كه له باخه‌كه‌ي پشت ماله‌كه‌مانه‌وه هه‌يه، نه‌خۆم، دلنيام كه ده‌م‌رم."

پیاوه که، که ژنه که ی زۆر خوښده ویست، له دلێ خۆیدا گوتی: "تا ژنه که م نهمردوو به فیریا بکهوم، و به ههر نرخێ بووه، هه ندێ راپونزه لێ بۆ بچنم."

که رۆژ ئاوا بوو، دنیا تاریک بوو، پیاوه به سه ر دیوارو هه ساره که کهوت، خۆی به باخی ژنه جادوو بازه که دا کردو به په له باوه شیک راپونزه لێ چنی و بۆ ژنه که بی هیئا. ژنه، به راپونزه له که، زه لاتیه که کی هیئده به تام و له زه تی دروست کردو خوارد که له عه مراتی شتی وا خۆشی نه خوارد بوو. رۆژی دواتریش، ژنه دیسان هه زی چوو خواردنی زه لاتیه راپونزه لێ و میرده که ی ناچار کرد هه مدیس بۆ باخه که بچیت و هه ندێ راپونزه لێ بۆ بیئێ.

ئێواره وه ختیکی درهنگ، پیاوه بۆ جاری دووه م به سه ر هه ساری باخه که کهوت، به لام هه رکه پێی نایه ناو باخه که، چاوی به ژنه ی جادوو باز کهوت و ترس له سه راپای نیشت. ژنه ی جادوو باز، به نیگیه که ی زۆر تو ره وه هاواری کرد: "چۆن ویرات وه کو دزان به هه ساره که دا سه ر بکهوی و بیته ناو باخه که م و گو له راپونزه له کام بدزیت؟ تو ده بی له سه ر ته م رووقامی و سه رپنجیه ت سزا بدریت تا بی به په ندو عیبه رت بۆ کهسانی تر." کابرا گوتی: "تکایه مبه ره، چونکه من له ناچاریدا ته م کاره م کردوو. ژنه که م حامیله یه، بیژگه وانه، له په نجه ره که مانه وه گو له راپونزه له کانی تو ی بیسی و به جۆرێ هه زی چوو خواردنی ته و گو له که ته گه ر نه بخواردایه کامی ده کردو ده مرد."

ژنه ی جادوو باز که گو یی له و قسانه بوو گوتی: "ته گه ر راست بکهیت و ابیست، ته نیا به یه ک شت لی ت خو ش ده م. ده بی ته و منداله ی که ده تان بی، بده یته من تا به ده وری دنیا دا بیگی م. دلنیا به که منداله که ت ئاینده یه که ی باشی ده بیست و وه کو دایکی ک ئاگاداری ده که م."

پیاوه، له ترسا، داوا که ی ژنه ی جادوو بازی قه بوو لکرد. زۆری نه برد که منداله هاته دنیا و سه رو که له له ی ژنه ی جادوو باز په ییدا بوو. جادوو بازه که، منداله که ی ده گه ل خو دا بردو ناوی نا "راپونزه ل". ته م ناوه له و ده شه رو مه رزو بووه دا به مانای "گو له ئیستکانی" یان "گو له ره" بوو.

راپونزەل، ھېندە جوان بوو دەتگوت ھەتاوہ. کہ تەمەنی بوو بە دوانزە سالان، ژنەى جادووباز، لە نيو ليرەوارىكى چرە دارو درەختدا، لە بورجىكى بى دەرگاوى بى قالدەرمەو بى پليكانەدا ھەپسى کرد، تەنيا لە سەرى بورجەكەدا دەلاقەيەكى بچووك ھەبوو کہ ھەر کاتى پيرە جادووباز ويستباى راپونزەل بدىنى، لە پايىنى بورجەكەوہ بانگى ليدەکرد:

راپونزەل، راپونزەل

پرچە زيرينه کەت بەریدەوہ

راپونزەل، کہ قۆتىكى زۆر درىژى جوانى وەکو پرستە زيرى ھەبوو، ھەركاتى گوئى لە دەنگى جادووبازەكە دەبوو، قۆە ھۆنراوہكەى، يانى پرچەكەى دەكردەوہو لە دەلاقەكەوہ شوڤرى دەكردەوہو ژنەى جادووباز وەكو پەيژە، پييدا سەردەكەوت بۆ ناو بورجەكە.

چەند سالتيك بەم جۆرە بوى، تا رۆژتيك كورە پاشايەك بەدەم سواريبەوہ گوزەرەو ريبى كەوتە ئەو ليرەوارەو بە تەنیشتى بورجەكەدا رەت بوو. لەو دەمەدا كورە پاشا گوئى لە دەنگىكى يەجگار خۆش و دلرپين بوو، بە دەستى خۆى نەبوو وەستاو ئەفسوونى ئەو دەنگە بوو. ئەمە دەنگى راپونزەل بوو کہ لە تەنياييدا بيتاقەت بوو بوو و ھەوليدەدا بە گۆرانى چرپىن خۆى سەر گەرم بکات. شازادە پريارى دا بە بورجەكەدا سەر بکەوى و خواوہنى ئەو دەنگە بدىنى، بەلام ھەر چەندى کردو كۆشا ھيچ دەرگايەكى نەبينيبەوہو ئەنجام بۆ مال گەرايەوہ. شازادە بە جۆرى شەيداي ئەو دەنگە بوو بوو کہ ھەموو رۆژى بۆ ليرەوارو دارستانەكە دەرۆيسى و گوئى لە دەنگو ئاوازى راپونزەل دەگرت.

رۆژتيك کہ شازادە لە پشت درەختيكەوہ وەستا بوو، لە ناكاو جادووبازە پيرەكەى بينى کہ لە خوار بورجەكەوہ ھاوارى دەکرد:

راپونزەل، راپونزەل

پرچە زيرينه کەت بەریدەوہ

ههنگی سهیری کرد که راپونزەل پرچه که ی شوڤر کرده وەو جادووبازە که پێیدا
سه رکەوت بۆ سەر بورجه که .

شازادە لە دلێ خۆیدا گوتی: "ئەگەر ئەمە پەيژە بێ و بکری پێیدا سەر بکهوی بۆ
سەر بورجه که، وا چاکە منیش بەختی خۆم تاقی بکه مە وەو پێیدا سەر بکهوم."

روژی دوایی، دەمە و روژاوا، شازادە هاتە بن بورجه که و هاواری کرد:

راپونزەل، راپونزەل

پرچی زێرینت بەریدە وە

راپونزەل، هەرکه گوپی لە دەنگی شازادە بوو، پرچه زێرینە که ی شوڤر کرده وەو

شازادە پێیدا سەرکهوت.

سەرەتا راپونزەل زۆر ترسا، چونکه تا ئەو کاتە هیچ پیاویکی نەبینی بوو. بەلام

شازادە زۆر بە نەرم و نیانی قسە ی دەگەل کردو گوتی:

"یەکه مچار که گویم لە دەنگ و ئاوازت بوو، زۆر دل بە نەندت بووم و که وتمە هەولێ

ئەو ی بتینم." راپونزەل یە کسەر ترسی رەوپیە وەو، هەرکه شازادە خوازبینی کرد،

راپونزەل لە دلێ خۆیدا گوتی ئەمە گەنجی قۆزەو سەبارەت بە منیش زۆر لە پیرە

جادووبازە که میرقانترە (میهرەبان). ئیدی راپونزەل دەستی دە نیو دەستی شازادە ناو

گوتی: "من زۆر خوشحال دەم ئەگەر لە گەل تۆدا بم، بەلام نازانم چۆن لەم بورجه بێمە

خوارە وە؟ چارە ئەمە یە که هەر کاتی بۆ دیدە نیم دێی، کلافە یە که ئاوریشم دەگەل خۆدا

بینی، تا پەيژە یە کی پی دروست بکه م، که پەيژە که ئامادە بوو، ههنگی دەتوانم پێیدا

بێمە خواری، و تۆش بە سواری ئەسپە که ت هەلمبگریت و لیڕەم ببە ی."

چونکه پیرەژنە ی جادووباز، بە روژە وە دەهاتە دیدە نی راپونزەل، بۆیە راپونزەل بە

شازادە ی گوت که بە شەو بێتە دیدە نی، هەر کاتی کیش که شازادە دەهات کلافە یە که

ئاوریشمی دەگەل خۆیدا دینا، تا پەيژە که ئامادە بوو.

پیرەژنی جادووباز، هەر هەستی نە کرد که چ شتی که لە دەوربەری رووی داو، تا

روژێک راپونزەل، بێ بیر کردنە وە، رووی کرده جادووبازە که و گوتی: "نازانم دایکه گیان،

بوچی تو زور به زه همت هه لده کیشمه سه ری، که چی شازاده ی گهنج زور به ناسانی و له چاو ترووکاینکدا ده گاته لام."

جادووبازی پیر، له ناکاو هاواریکرد: "ئه وه چیت گوت کچه تیوه ی نارپه سه نی به دفر، من وام خه یالده کرد که تو م له هه موو خه لکی دنیا شار دووه ته وه، که چی وا دیاره منت خاپاندووه (خه له تاندووه)؟"

جادووبازه که، به توورپیی که زییه جوانه کانی راپونزه لی له دوری دهستی پیچاو به دهستی راستی قرچ قرچ مقهستی لیناو بری. ئه وسا به وپه ری دلپه قی راپونزه لی بو بیابانیکی دووره دهستی کاکي به کاکي بردو له وی به ره لای کرد تا به تاقی ته نیاو به وپه ری نه گبه تی دریزه به ژیان بدات.

به لام شهوی هه مان روژ، که جادووبازه که راپونزه لی دامای له بیاباندا به ره لای کرد بوو، که زییه کانی راپونزه لی به ته لبه ندی ده لاقه که وه به ست، و کاتی که شازاده هات و هاواریکرد:

راپونزه ل، راپونزه ل

پرچی زیرینت شو پر بکه وه.

پیره ژنه جادووبازه که، پرچی راپونزه لی شو پر کرده وه و شازاده ی وه کو هه همیشه هه لکیشایه سه ره وه.

به لام شازاده، له جیاتی راپونزه ل، رووبه پرووی پیره ژنه جادووبازه که بووه وه که چاوانی شه رباری تی بری بوو و به ته وسه وه گوتی: "ها، به ته ما بوویت دلداره که ت بدینی، به لام ئه و بالنده جوانه هه لفری و روپی و بو هه همیشه بیده نگ بوو. پشیله گرتی و چاوانی توژ دهر دینی. راپونزه ل ته واو، به یه کجاره کی ون بوو، و جاره کی دی هه رگیز نای بینیتته وه."

شازاده، به و قسانه خه میکی وه ها دایگرت، که بی هیچ بیر کردنه وه یه که له سه ر بورجه که وه خوی هه لڈیرا. ئه گه رچی نه مرد، به لام ئه و چقل و دروانه ی به سه ریاندا که وت، له چای چه قین، هه نگی شازاده کوپرو نابینا، و ئیل و سه رگه ردان به ناو لی ره وارو

جەنگەلەن كەوت، خۆراكى بىنە گىياو دانەوئىلەي كىنۇي بوو، پىشەي تەنيا گريان و زارى و خەمى لە دەستدانى دلدارە نازىزە بى سەرو شوپنەكەي بوو.

شازادە، يەك سالى تەواو، بەدەم خەم و كۆفانەو و ئىل سەرگەردان بوو، تا سەرەنجام گەببە ئەو بىابانەي كە راپونزەل، بەوپەرى كلۆلى تىايدا دەژيا.

شازادە، لە ناكاودا گوئى لە دەنگىك بوو كە زۆر بە گوئى ئاشنا بوو. بەوپەرى تاسەو تامەزرۆيى بەرەو سەمتى دەنگەكە داكشا. كاتى كە بە تەواوەتى لە دەنگەكە نزيك بوو، راپونزەل شازادەي ناسيبەو، دەستەكانى لە مىلى وەرئىناو لە هۆرژنى گرانى دا. دوو دلۆپە فرمىسكى راپونزەل رژانە سەر چاوانى شازادە، كە لە پر چاوانى كرانەو توانى وەكو جارى جارن هەموو شتىك ببىنى.

شازادە، راپونزەلى، بۆ ولاتى خۆي بردو، سالەهاى سال بە خۆشى و شادى پىكەوە ژيان.

جاكوب و ويلهيم گريم.

شازادە خانم و دەنگە نۆك

هەبوو نەبوو، لە رۆژگارانی كۆنى كۆندا، شازادە يەك هەبوو، ئەم شازادە يە دەيوبيست شازادە خانمىك بجاوژى، بەلام شازادە خانمىكى راستەقەينە.

شازادە، بەجددى كەوتە گەران بە دووى شازادە خانمىكى راستەقەينەدا، هەموو دنيا گەرا، بەلام تووشى هەر شازادە خانمىك دەبوو، رووداويك دەهاتە پيشەووە و بۆى دەرەكەوت كە ئەو كيشە شازادە خانمى راستەقەينە نيبە.

زۆر شازادە خانميش هەبوون، كە شازادە بۆى ساغ نەدەبوووە كە ناخۆ شازادە خانمى راستەقەينەن يان نا. سەرەنجام شازادە پاش ئەووى دنياى بە دواى شازادە خانمىكى راستەقەينەدا تەى كردو دەستى نەكەوت، بە نا ئومىدى بۆ مال گەرايەووە. شەويك هەليكرەدە بۆرانو تۆفانىكى توند، هەورە تروشقە دنياى هەلگرتبوو، بارانىكى توندى لافاو ئاسا دەبارى، شەويكى يەجگار ترسناك بوو. لە ناكاو لە جەرگەى ئەو تۆفانەووە دەنگى ليدانى دەرگای كۆشك بەرز بوووە. پاشاى پير بە پەلە هەستاو چوو دەرگای كردهووە. سەيرى كرد كيشيك لەبەر دەرگا وەستاو، زۆرى پى سەير بوو. وەزعى كيشە كە زۆر خراب بوو، باراناو بە سەرپايدا دەهاتە خواريو لە پىلاووە كانيەووە دەرەچوو. كيشە دەيگوت كە گوايە شازادە خانمىكى راستەقەينە يە. كاتى كە پاشا، كيشۆلە كەى هينايە ناو كۆشكە كە، شازنى پير بېرى كردهووە: "چ قەيدى، بە زووى بۆمان دەرەكەوئى كە ئەو كيشە شازادە خانمى راستەقەينە يە يان نا؟"

شازن، كە لەم كارانەدا زۆر شارەزاو كارامە بوو، هيچى بە كەس نەگوت، يەكسەر خوئى بە يەككە لە ژوورى نووستنەكاندا كردو دەنگە نۆكيكى خستە سەر تەختە خەووەكەو پاشان بيست دانه دۆشەكى لەسەر پاختو پاشان بيست ليفەى پەرى قووى

شیکراوهی له سهەر دۆشه که کان راخست. ئیستا ئەم جینگیه ناماده بوو تا شازاده خانم شهوی له سهری بخوای.

بهیانی، شازن له کیژی پرسی: "خهوی دوی شهوت چۆن بوو؟" شازاده خانم وهلامی دایهوه: "زۆر خراب بوو، تا بهیانی چاوم لیک نهناوه، نازانم، لهوه دهچوو شتیکی زۆر رهق له سهەر جینگاکه م بوو بی، ئازای ئەندامم شین و مۆر بووه تهوه. یه جگار ناخۆش بوو." بهو جۆره بۆیان ده رکهوت که کیژی درۆی نه کردوه و شازاده خانمیکی راسته قینهیه، چونکه توانی بوو له ژیر بیست دۆشهک و لیغه وه ههست به دهنکه نۆکه که بکات.

کهس گومانێ لهوه نه بوو، که جگه له شازاده خانمیکی نازدار، کهسی دی نه وهنده ههستیاری ناسک بیت! بۆیه شازاده زه ماوه ندی دهگهڵ ئەو کیژدها کردو دهنکه نۆکه کهیان وه کو یادگار له مۆزه خانه ی پاشایه تیدا دانا! ئەگەر یه کیکی ئەو دهنکه نۆکه ی نه دزیی، ئیستاش ده توانی لهو مۆزه خانه یه دا بیدینی! ئەمه بوو به سه رهاتی شازاده خانمیکی راسته قینه.

هانس کریستین تاندرسن

سەربازى قەلایى

هەبوو نەبوو، لە سەردەم و روژگارانیکی زۆر کۆندا، بیست و پینج سەربازى قەلایى هەبوون کە هەموو براپوون و زورپەتەى یەك کۆنە کەوچكى قەلایى بوون. جلەکانیان سوورو زەرد بوو. هەموو خەبەردار و وریا، تەفەنگ لەسەر شان وەستابوون، و تەنیا تەمەشای پیتشەو هیان دەکرد. کاتێ کە سەرى پاکەتە کەیان لیکرایەو، و چاویان بەم دنیا بەرینەدا کرایەو، یەكەم شت کە بەر گوێیان کەوت هاواری مندالیکی چکۆلە بوو کە بە دەم چەپلە لیدانەو، گوتی: "ئای سەرباز، سەربازى قەلایى!" ئەم سەربازانە دیاریی جەژنی لە دایکبوونی ئەو کورە بچکۆلەیه بوون. ئیدی مندالە کە هەرکە دیارییە کەى وەرگرت سەربازەکانى هەلگرت و یەك یەك لەسەر میژە کە ریزی کردن. ئەم سەربازانە کوت و مەت وەکو یەك و ابوون، بە موو لە یەكتر جیاواز نەبوون، تەنیا یەکیکیان نەبیّت، کە لە دواى هەموویانەو، دروستکرا بوو، کە نۆرە هاتبوو سەر دروستکردنی ئەو، قەلایى کە کەمى هینابوو، بۆیە بە یەك لاقەو، دروستکرا بوو، چونکە قەلایى کە بەشى نەکرد بوو. ئەم سەربازە وەکو ئەوانى دى خەبەردار و وریا، تەفەنگ لەسەر شان وەستا بوو، بەلام لەسەر یەك لاق وەستابوو، پاشان هەر ئەم سەربازە بوو کە لە ناو هەموو ئەوانى دیدا ناوبانگ و شوۆرتى دەرکرد، جا ئەم چیرۆکەى لێرەدا بۆتانی دەگێرەو، سەربوردەو بەسەرھاتى ئەو سەربازەیه:

میژە کە، مەلایى زۆرى لەسەر بوو، بەلام جوانترینیان کۆشک و قەلایە کى مقەوایی بوو، کە دەتوانرا، لە پەنجەرەکانیەو، ناو ژوورەکانى بدینی. ناوینەیه کى قەلایى لە چوار دەورى کۆشک و قەلایە دانرا بوو، ئەم ناوینەیه لە دەریاچەیه کى بچووک دەچوو، کە وینەو دیمەنى درەختانى قەلایى دەنواندەو و وینەى کۆمەلێک قازى مۆمىن

به دهم مهله كردهوه، بهسهر دهريچه كهوه دهبينران. ههموو شتيكي نهو كوشكه جوان بوو، بهلام له ههموويان جوانتر، كچولهيهك بوو كه لهبهر كوشكه كهدا وهستا بوو. نهو كچولهيهش له كارتونو مقهوا دروستكرا بوو، كراسيكي زور تهنكي لهبهردا بوو، و شاليكي شيني له مل بوو كه گولهباخيكي كارتوني گهوره يپوه كرابوو. كچوله كه له حالي سه ما كردندا بوو، ههردوو بالي بلاو كردبونوهوه، لاقتيكي له پشتهوه به رادهيهك بهرز كردبووهوه كه سهريزه قهلايهه كه نهيدهتواني لاقى بديني و پيي و ابوو تهويش وهكو خوي ههر يهك لاقى ههيه! سهريزه قهلايهه كه (قهسدير) له دلي خويدا گوتي: "نهمه بو من باشه، مهگهر ههر يهكيكي وا بخوازم، بهلام نهو شهشرافزادهيه و له كوشكدا دهزي و من له كارتونيكي چكولهدا دهژيم كه بيستو چوار كهسي ديكهشم لهگهلدان. نهم كارتونهي من جيگهي شهشرافزادهيهكي وهكو نهو نييه! بهلام ههر چونتيك بووه دهبي ناشنايهتي دهگهلدا پيدا بكهم."

نهوسا چوو له پشت پاكهته برنوتيهه كهوه وهستا. دهيتواني لهويندهروه تهمهشاي نهو كچوله جوانه بكات، كه بهبي نهوهي بهلانسى خوي له دهست بدات به ههمان دهقهوه لهسهر يهك لاق وهستا بوو. كه شهو هات، ههموو سهريزهكاني دي له پاكهته كهيان نرانهوه وهه لكي كوشكه كه چوونه ناو جيگا و نوستن. نهوسا مهلاعيبهكان دهستيان كرد به گهمه كردن و رهقسين و زرمهزلي و دهستبازي و له يهكتردان. سهريزه قهلايههكان، له نيو پاكهته كهي خويانهوه دهستيان به بوله بول كرد، چونكه نهوانيش حهزيان دهكرد بينه دهري و ياري و گهمان بكهن، بهلام سهري پاكهته كهيان بو ههلنه ده درايهوه. بوندق شكينهكان سي چرته كي ههلدهبهزينهوهوه دهچوون به ناسماندا، ههلماتهكان ياري گورگ و شوانيان دهكردو نيدي ههراو ههنگامهيهك بوو سهگ ساحيبي خوي نهدهناسي. كه ناربيهه كه له دهنگي ههراوزهنا زهناي نهوان خهبري بووهوه، به شيعر داواي ليكردن كه بيدهنگ بن! تهنيا سهريزه يهك لاق و سهماكاره چكوله كه له جيي خويان نهجوولان و مانهوه. كيژوله سهماكاره كه، ههردوو بالي بلاو كردبونوهوه، له سهر نووكي پي وهستا بوو،

سەربازەكەش لەسەر تاقە لاقەكەى، وریاو خەبەردار لە شوینی خۆی وەستابوو و چاری لە سەماكارە چكۆلەكە نەدەگواستەووە. سەعاتی قەد دیوارەكە دوازدە زەنگی لێدا، سەری پاكەتە برنوتیەكە كرایەووە، لە جیاتی برنوتی، جنۆكەییەكی چكۆلەى رهشی لێهاتە دەرەووە.

جنۆكەكە گوتی: "سلاو سەربازی قەلایی! برۆ بەرپی خۆتەووە، ئەم كچۆلە جوانە خۆراكی تۆ نییە."

بەلام سەربازەكە خۆی لە گیلی دا، وای نواند كە گوپی لى نەبوووە و فرامۆشی كرد.

جنۆكەكە بە گرژی و مۆنى گوتی: باشە باش! بە گوپی من مەكە. قەیدی نییە، بەلام ئەگەر سبەى هەرچیەكت بەسەرھات تۆبالت بە ئەستۆى خۆت، گلەیی لە من نەكەى."

كە رۆژ بوووەو مندالەكان لە خەو هەستان، سەربازە قەلاییەكانیان لە قەراغ پەنجەرەكەدا ریز كرد. نازام خەتای بايەكە بوو یان خەتای ئەو جنۆكە رەشەچكۆلەییە بوو كە پەنجەرەكە لە ناكاو كرایەووە و سەربازە یەك لاقەكە لەو سەرەووە، لە قاتی سییەمەووە، بەسەر سەرا كەوتە خوارەووە. بەراستی شتیكى ترسناك و دلتهزین بوو! كاتی سەربازە نەگبەتەكە كەوتە خوارەووە، نووكی كلاوخودەكەى چەقیە نیوان دوو كاشی و لنگەوقوچ، پى بە ناسمانەووە، وەستا.

كارەكەرى مائەكەو مندالەكە بەراکردن دابەزین تا بیدۆزنەووە فریای بكەون، بەلام بۆ نەگبەتى نەیان بىنى و پىیان پىدا ناو تىبەرین. خۆ ئەگەر سەربازەكە قسەى كردباو هاوكاری كرابا: "ئەمەتام! لێرەم." بىگومان دەیاندۆزییەووە. بەلام شەرمى كردبوو بە جلکی فرمی سەربازییەووە، هاوار بكات.

لە پرتەپوتم دەستی پىكرد. بارانەكە بەرە بەرە توندی كردو، بوو بە خورزم و رىژنە، باراناو هەستا. كە بارانەكە خۆشى كردەووە، دوو كورپی چكۆلە لە رىگەووە هاتن،

یہ کیکیان ہاواریکرد: "تہ ماشا! تہ مہ سہریازیکی قہ لایبہ، و رہ سوازی بہ لہ می بکہین."

بہ کاغزی رۆژنامہ بہ لہ میکی گچکۆکھیان دروست کرد، سہریازہ کہیان تیئاو دایانہ دہم جۆگہ ئاویکھوہ. ہہردوو کورہ کہ، بہ غارو بہ خویشی و شادی، چہ پلہ لیڈانہ وہ کہوتنہ شان بہ شانی بہ لہ مہ کہ. بۆ سہریازہ قہ لایبہ کہ، تہ و جۆگایہ، بہ و شہ پۆلہ گہورانہ وہ، و ہکو لافاویکی ترسناک و ابو! بہ لہ مہ کاغہ زینہ کہ، ہہ لڈہ کشا و دادہ کشا، بہ رز دہبووہ وہ و نزم دہبووہ وہ، ہیئدہ توند بہرہ و خوار دہبووہ و بہ دہوری خویدا خولی دہخوارد، کہ سہریازی نہ گبہت لہ ترسا لاتی دہلہ رزی، بہ لام ہہر بہ دہقی خوہوہ رہق راوہستا بوو، و خوئی شیلو نہدہ کرد و تہ نیا تہ ماشای پیئشہوہی دہ کرد.

لہ نا کاو، بہ لہ مہ کہ خوئی بہ مہنہۆلیکدا کرد، کہ و ہکو پاکہ تہ کہی خودی سہریازہ کہ تاریک بوو. سہریازہ کہ لہ دلی خویدا گوتی: "ئیرہ کوئندہرہ؟ من لہ کویم؟" تہوسا بہ خوئی گوت: "ہہ بی و نہ بی، تہ مہ ئوینی تہ و جنۆکہ رہشہ چکۆلہ بیہ. ئا، خوئی کچۆلہ کہم دہ گہ ل بواہ، تہوسا ہیچ باکم بہ تاریکی نہ بوو!" ریک لہ و کاتہ دا جرجیکی لی پەیدا بوو، تہم جرجہ لہ مہنہۆلہ کہ دا دہ ژیا. لہ سہریازہ کہ ہاتہ پیئش و گوتی: "پاسہ پۆرتت پیئہ؟ کوا بزائم، تہ گہر پاسہ پۆرتت نہ بی بۆت نیبہ بیئتہ ئیرہ."

بہ لام سہریازہ کہ و ہلامی دایہوہ، بہ خوؤ تہفہ نگہ کہیہوہ رہق راوہستا بوو. بہ لہ مہ کہ بہ پەلہ بہر بی خویدا رۆیی، جرجہ کہ بہ بۆلہ بۆل و دانہ جیری دوا کیہوت، بہ دہنگیکی ناساز ہاوازی دہ کرد: "بیگرن! بیگرن! کریی ترانزیتی نہ داوہ! قیزی ہاتنہ ژوورہوہی نیہ!"

سات بہ سات گورو گوژمی ئاوہ کہ خیراترو توندتر دہبوو. سہریازہ قہ لایبہ کہ (قہ سدیر) رووناکی رۆژی لہوسہری مہنہۆلہ کہ بہ دی کرد. دہنگیکی یہ جگار ترسناکی لہ دوورہوہ ہاتہ گوی. ئاوہ کہ ریک لہ و سہری مہنہۆلہ کہوہ، دہرژایہ مہنہۆلیکی

گهوره ترهوه که بۆ ئەو سەربازە چکۆلەییە، زۆر ترسناک بوو. رێک وەک ئەو بۆو منو تو له تاقگه و قهڵبەزەییەکی زۆر بەرزەو بەکەوینە خوارەو.

بەلەمە کاغەزینە که له کۆتایی مەنھۆلە که نزیك و نزیكتر دەبوووە. سەربازی داماو توند خۆی گرتبوو، بەلەمە که رێک کهوتە ناو مەنھۆلە کهوە. سێ چوار جار بە دەوری خۆیدا خولایەو پڕ بوو له ئاو. بەلەمە که خەریک بوو نقووم دەبوو! سەربازە که، له جیای خۆی رەق راوێستا بوو، ئاو گەییە بینا قاقای، بەلەمە که سات بە سات زیاتر نقوم دەبوو، و کاغەزە کهی زیاتر دەخوسایەو و ئاو گەییە سەر سەری سەربازە که.

لەم ساتەدا، کچۆلە سەماکارە کهی بیر کهوتەو و خەمی ئەو هی دەخوارد که جاریکی دی هەرگیز دەموچاوە جوانە کهی نابینیو ئەو ئاواتە دەباتە ژێر گلەو. ئەم دهنگه چەندین جار له گوێیدا زرینگایەو و دهنگی دایەو:

بۆ پیشەو، بۆ پیشەو، ئەمی پیاوی ئازا

بەرەو مەرگ، مەرگی شووم و سارد

هەرەپیش ئەمی پیاوی ئازا

ئەنجام بەلەمە که تەفرو تونا بوو، سەربازە که کهوتە ئاو و کەو و نقوم بوو، بەلام رێک لەو دەمەدا ماسییەکی گەرە قووتی دا! سکی ماسیە که لە مەنھۆلە کهش تاریکتر بوو. چەند شوێنیکی تەنگ و تار بۆو! سەربازی داماو بی ئەو هی هێچ هەول و تەقەلایەك بدات، لەو پێندەر، لە ناو سکی ماسییە کهدا راکشا.

لە پڕ ماسییە که کهوتە هەلبەز و دابەزو سورانەو و خولانەو، پاشان لە جوولە کەوت. تیشکیک ناو سکی ماسییە کهی رووناك کردەو، سەربازە که گوێی لە دهنگیك بوو: "خودایا! خۆ ئەو سەربازە چکۆلە کهیە، ئەو چ دەکا لێرە!"

تومەز ماسییە که راوکرابو و لە بازاردا فرۆشرا بوو. پاشان برا بوو موبەق و کەبیانزی ماڵ بە کێردیکی گەرە سکی هەلدری بوو. بە دوو قامکان سەربازە کهی هەلگرتبوو و بردبووی بۆ ژوورە کهی، تا هەمووان ئەم قارەمانە دلێرو دلاوەرە که لە سکی ماسییە کهدا بوو بوو بدین.

لهسەر مېژده که میان دانا. بهراستی رېکهوتی سهیرو عهنتیکه له م دنیایه دا روو ده دن. سهربازه قه لاییه که دووباره گه رابوه وه بو هه مان ژووری پیشوو! هه مان مندالان و هه مان بوو که له و گه مان، هه مان کۆشک و قه لآو، هه مان سه ماکاری چکۆله ی جوانیش له هه مان شوین بوون.

سه ماکاره که هیشتا لهسەر یه ک لاق وه ستا بوو، و لاقه که ی تری له پشته وه و به بهرزییه وه راگرتبوو. کاتی سهربازه که، ته و لاقه ی تری بیینی، له تو وایه دنیا ی به سهردا رووخا و چیوای نه ما بوو فرمیسکی قه لآیی له چاوانی بینه خواری. سهربازه که روانییه کچۆله که، به لآم ته و هیچی نه گوت.

له پر یه کیک له کوره چکۆله کان، سهربازه قه لاییه که ی هه لگرت و له خوت و خۆرایی خستییه سۆپاکه وه. جنۆکه ره شه چکۆله که ش له نیو سۆپاکه دا بوو.

سهربازه که راکشا و ههستی به گه رماییه کی زۆر کرد، نهیده زانی که ته مه گه رمای ناگری سۆپاکه یه یان گه رمای ناگری ته شقه. رهنگی به ته و اه ته ی په ری بوو، ئیدی دیار نه بوو که ناخۆ هی گه رمای سۆپاکه بوو بیان هی ته و سه فهره پر به سه ره اته ی. سهربازه که روانییه خانمی چکۆله و، ته ویش روانییه سهربازه که. سهربازه که ههستی کرد که خهریکه ده تویتته وه، به لآم هیشتا هه ر وریا و خه بهردار وه ستا بوو.

په نجه ره که کرایه وه. بایه ک هه لیکرد، سه ماکاره چکۆله که ی له جیی خۆی هه لکه ندر به ره و لای سهربازه که ی هه لدا، که وته سۆپاکه وه و سووتاو ته و او بوو، ته مه کۆتایی کچۆله که بوو! سهربازه قه لاییه که ش توایه وه و ته نیا کلویه ک قه لآیی بچوو کی له شوین مایه وه. بو به یانی کاتی خزمه تکاری ماله که، خۆله میشی سۆپاکه ی دهردا، چاوی به و کولۆ قه لاییه که وت که شیوه ی دلئیکی وه رگرتبوو. به لآم سه ماکاره چکۆله که هیچی له دوا جی نه ما بوو، ته نیا ته و گولّه باخه نه بی که وه کو زوخال، ره ش هه لگه رابوو.

هانس کریستین ئاندرسن.

رۆژھەلاتی خۆرو رۆژئاوای مانگ

هەبوو نەبوو، رۆژو رۆژگارێک پیاویکی دێهاتی هەژار، دەگەڵ ژنەکەیی و چەند کێژەکیدان لە گوندێکدا دەژیان. کچەکانی ئەم پیاوێ دێهاتی هەموویان جوان بوون، بەلام بچووکەکیان لە هەموویان جوانتر بوو.

رۆژێک لە درەنگە ئیوارەیهکی پاییزیدا، کە مائی کابرای دێهاتی بە خێزانی لە دەوری ئاگر دانیشتبووون و هەریەکەیان بە کاریکەوێ مژول و سەرقال بوون، لە ناکاو سێ تەقە لە شووشەیی پەنجەرەکیان درا، کابرا لە ژوور و دەدرکەوت تا بزانی کێیە، لە پڕ تووشی ورجیکی سپی زۆر گەورە بوو.

ورچە سپی گوتی: "ئێوارە باش."

کابرا بە ترس و لەرزەو گوتی: "ئێوارە باش."

ورچە سپی گوتی: "تۆ ئامادەیت کێژە بچووکەکی خۆتم بدەیت؟ ئەگەر ئەمەم دەگەڵ بکەیت، لەم هەژارییە زگارت دەکەم و بە کەیفیی خۆت دەولەمەندت دەکەم."

هەلبەتە کابرا زۆری حەز دەکرد دەولەمەند ببێ، بەلام بە ورجەیی گوت: "دەبێ پرس بە کێژەکەم بکەم." یە کسەر و ژوورکەوت و بۆ کێژەکانی گێراپاوه کە ورجیکی سپی گەورە لەبەر درگا وەستاوه و دەلیت ئەگەر کێژە چکۆلەکەم بدەیت، دەولەمەندت دەکەم. کچە چکۆلە هەرکە باوکی لە قسەکەیی بووهوه، یە کسەر گوتی: "نا، من حەز ناکەم گویم لە قسەیی واییت."

کابرا دیسان لە ژوور و دەدرکەوت و بە ورجە سپی گوت: "بەرۆ ئێوارەیی پینج شەممەیی ئایندە وەرەوه و وەلامی خۆت وەربرگەر."

كابرا به درېژايي ټو ههفته يه باسي ټو سهروته و سامانه ي ده گه ل کيژه کيډا
کردو پټي گوت ټم سهروته و سامانه بژ ټو ویش باشه. سهره نجام کيژه ي هيتايه ردا
که به گه ل وړچه که بکه ویت و له گه لې پروات. کيژئ جلکه کوننه کاني شت، پينه ي
کردنو به پټي توانا دهستي به خویدا هيتانو خو ي رازانده ووه و چاوه رواني وړچه ي کرد.

ټه نجام سهري ټيواره ي پينج شه مه وړچه سپي هات تا کيژئ ده گه ل خویدا به ري.

کيژئ که جيازيه کي ټو توي نه بوو، به خو و تاقه بوخچه که يه ووه سواري پشتي وړچه
بوو، و له مالي بابي وده درکه وت. دواي ټوه ي ريگه يه کي زوريان بري، وړچه سپي
پرسی: "کيژئ تو ده ترسیت؟"

کيژئ گوتی: "نا، ناترسم."

وړچه گوتی: "دهيسا توند توکه کاني من بگره، تا نه که وي. وړچه و کيژئ هه ر
رويشتن، هه ر رويشتن تا که يينه چيايه کي گه ووه و سپي. وړچه که له ته قه ي
چيايه که ي دا. ده رگايه ک کرايه ووه. به دوو قولي خو يان به کوشکيکدا کرد که ژورويکي
يه جگار زوري تيا بوو. هه ر ژوروه و چندين چلچرا و ټاويژه ي تيا هه لکرا بوو، ديواي
ژوروه کان نقومي زيرو زيوو بوون. له يه کيک له ژوروه کاندا ميژيکي ټه وهنده جوانو
به شکو رازا بووه ووه که بنياده م به ديتني حابر ده ما.

وړچه سپي زه نگی کي دا به کيژئ تا هه ر کاتي شتيکي پيوست بي، له زهنگ
بدات.

دواي شيو، کيژئ خه و دايگرت، هزي ده کرد بچيته ناو جيگه ي خه وتن. يه کسه ر
له زهنگي دا. هيتشتا به ته واهتي دهنگي زهنگه که به رز نه بوو بووه ووه که کيژئ خو ي
له ژورويکي ترداو له سه ر ته خته خه ويک بينيه ووه. باليفي ټاوريشمين له سه ر ته خته که
بوو، په رده ي په نجه ره کان هه ريري خاليسه بوون، په راويژه کانيان به زيپر چندرا بوو.
هه موو که له وپه ل و پيوستيه کاني ژوروه که له زيرو زيوو بوون.

به لام کاتي کيژئ له سه ر ته خته که راکشا و چرا که ي کوژانده ووه، له ناکاو کوريکي
گه نج وه ژورور که وت و له پال ټه ودا راکشا. ټم گه نجه هه مان وړچه سپيه که بوو که

شەوان لەپیتستە حەییوانیەکی دەهاتە دەرەو. بەلام کێژئ هەرگیز دەموچاوی ئەوی نەدەبینی، چونکە هەمیشە کاتی دەهات که چراکە خامۆش بوو، پێش ئەوی دنیا رووناک ببیتەو دەپۆی.

ماوەیهک بە خۆشی تێپەری، بەلام خەم و پەژارە کێژئ ورده ورده دەستی پێکرد. بە درێژایی رۆژ بە تەنیا بوو، زۆرجار خۆزی دەخواست که بۆ مائی بابی بگهراپاوه و جارێکی دی بە دیداری باب و داك و خوشکەکانی شاد و شوکریاوه. شەویک ورجە سپی هۆی پەژارە و نیگەرانی کێژئی پرسی. کێژئ گوتی: "پەژارە من دوروی که سوکارە که مە، نایان بینم." ورجە سپی گوتی: "رەنگە ئەمە چاری هەبیت، بەلام دەبی بەلینم بەدەیتی که هەرگیز بە تەنیا لەگەڵ دایکت دا قسان نەکی، تەنانەت ئەگەر زۆریشت لیبکات. چونکە ئەگەر بە گویم نەکی، هەردوو کمان تووشی نەگهتە و بەدەختیەکی گەورە دەبین. رۆژی یەک شەممەیهک ورجە سپی بە کێژئی گوت: "هەنووکە دەتوانی بچیتە دیدەنی باوک و دایکت." کێژئ سواری ورجە بوو، کهوتنە رێ، پێشەکی زۆریان بری، سەرەنجام گەیینە ماله گوندییهکی سپی و جوان. خوشکەکانی کێژئ بە دەوربەری ماله کەدا غاریان دەدا و گەمەیان دەکرد. کێژئ بە دیتنی ئەو دیمەنە زۆر شاد و خوشحال بوو. ورجە سپی گوتی: "ئێستا دایک و باوکی تۆ لەم شوینەدا دەژین، وریابە ئەوێ که پێم گوتی لە بیرنەکی، دەنا زەرەر بە هەردوو کمان دەگەیهنیت." کێژئ گوتی: "خەمت نەبی، بەلینت دەدەم که هەرگیز نامۆزگاریه کەت لە بیر ناکەم." هەرکه کێژئ وەژورکهوت، ورجە سپی گهراپاوه و پۆی.

هەموو بە دیتنی کێژئ شاد و خوشحال بوو، شادییهکی زۆر بالی بەسەر ماله کەدا کیشا، لەو دەچوو ئەم شادمانییه هەرگیز کۆتایی نەیت. که سوکاری کێژئ وایان دەزانی که ئیدی هەرگیز کێژەکیان نایننەو، تا لە بارتەقایی ئەو چاکەیدا که دەرەهەق بەوان کرد بوو، سوپاسی بکەن. ئێستا لە هیچیان کەم نەبوو و هەر چیهکیان ویستبا، هەیان بوو. کێژئیش گوتی: "ژیانیکی باشی هەیه و بە هەموو ئاوات و ئارەزووییهکی خۆی گەیبوو." بەلام لەمە زیاتری دەرپاریه ژیانی خۆی دەگەڵ ورجە کەدا، بۆ باس نەکردن.

وهكو چۆن ورچه كه گوتبوري، بهو ناوايه دايكي كيژئ ههولئيدهدا، به ته نيا دهگهئ
كيژه كهيدا قسان بكات. كيژئيش كه قسه كاني ورچه ههري ههري بهيربون، ههولئى دهدا به ته نئى
له گهئ دايكيدا نه بئت. به لآم سه ره نجام به ههري جوژئ بوو، دايكه كيژئى قاييل كرد كه
باسى ژيانى خۆى له گهئ ورچه دا، بۆ بگيرئته وه.

كيژئى بۆ دايكي گيژپرايه وه كه چۆن له سه ره تاوه دلته ننگ و په شيو بووه، به لآم كاتى كه
ورچه سپى ديتووه، كه گۆراوه و بووه به به شهر زۆر خۆش حال بووه. ئه و جا له سه رى رۆبى كه
چۆن رۆژانى دريژى ته نيايى. بيتا قه تى كردووه.

دايكه له ترساندا هاوارى كرد و گوتى: "واى، هه بئى و نه بئى ئه م ميژده ي تو بابايه كي
جنه!! تو مؤميك ده گهئ خۆتدا ببه، كه ميژده كه ت خهوى ليكه وت و له خه ودا بوو هه ننگى
له بهر رووناكى مؤمه كه ته مه شاي بكه، به لآم ئاگادار به نه يه لئى دلۆپه مؤميكى پيدا
برئى." كيژئيش مؤميكى برد و له ژيژر جلكه كاني خۆيدا شاردييه وه.

بۆ شه وئى، ورچه سپى هات و كيژئى ده گهئ خۆيدا برد. ورچه سپى له رينگه دا له كيژئى
پرسى: "دايكه هه و لييدا به ته نئى قسه ت ده گه لدا بكات؟" كيژئى ناچار بوو راستى پئى بلئى
و قسه كاني دايكى بۆ ورچه كه گيژپرايه وه.

ورچه سپى گوتى: "ئه گه ر به قسه ي دايكه بكه ي، هه ر دوو كمان به دبه خت ده كه يت."
به لآم كيژئى ليژه دا، درۆى ده گهئ ورچه كه دا كرد و گوتى: "خه مت نه بئى، هه رگيز به گويئ
دايكه ناكه م، و ئه و كاره ش ئه نجام ناده م كه ئه و داواى كردووه." كاتى گه يينه وه مائئى،
هه موو شتئيك وه كو خۆى بوو، شه وئى پياويك هات و له پال كيژئيدا پاكشا. به لآم كيژئى خه و
نه چووه چاوى، كه زانى ميژده كه ي به ته واوه تى خه وى ليكه وتووه و خه وه كه ي قورسه،
هه ستا، ئه و مؤمه ي داگيرساند كه دايكى دابوئى. كيژئى له بهر رۆشنابى مؤمه كه سه يرى
كرد ئه و پياوه ي له گه لئى خه وتووه، شازاده يه كي هينده جوان و قۆزه كه تا ئيستاستا كه س،
جوان و قۆزى واى نه ديتبوو. كيژئى به جوژئ ئاشق و شه يداى شازاده بوو، كه هه ستى كرد
ئه گه ر ئه و ده مه ماچى نه كات، گياني له ده ست ده دات و ده مريت.

کیژئی، کورهی ماچ کرد. به لّام سئ دلوپه مؤم به سهر کراسه کهی کورهدا رژاو بیداری کردهوه.

کورهدا گوتی: "بزانه چیت کرد؟ نه گهر بهک سالتیک خۆت گرتباو سهبرت کردبا، من نازاد دهبووم. من باوهژنیکم ههیه که جادووی لیکردوم، به رۆژوه دهیم به ورچی سپی و شهوان دههوه به به شهر. ئیستا هه موو شتیک تهواو، ریسه که مان بووه به خوری، ده بیئ تو به جئ بیلم و بگه پیمهوه بو لای باوهژنه کم. باوهژنم له کۆشک و قه لایه کدا دهژی که له نیوان رۆژه لاتی خۆرو رۆژاوی مانگدایه. جا له ویدا سازاده خانمیکه جنۆکه ههیه که لووتی له مهتریک درپژتره، و من ده بیئ تهو سازاده خانمه بجوازم."

کیژئی دهستی به گریان کرد، به لّام فایدهی نه بوو، چونکه سازاده دهباویه بروات. ههنگی کیژئی له سازادهی پرسی: "تایا نهویش دهتوانی له گه لیا بروات؟" سازاده گوتی: "نه، نا بیئ."

کیژئی گوتی: "باشه ده کرئ ریگهی تهو کۆشک و قه لایه پئ نیشان بهدیت، تا به دووتا بییم، هه لبه ته بویم ههیه تهم کاره بکهم؟" سازاده گوتی: "به لئی دهتوانی به دووامدا بیی، به لّام تهو کۆشک و قه لایه، کهوتوه ته نیوان رۆژه لاتی خۆرو رۆژاوی مانگه وه و ریگهی تهو کۆشک و قه لایه هه رگیز به تو نادۆزریتهوه."

به یانی زوو، کاتی کیژئی له خه و پابوو، ههم ورچه سپی و ههم کۆشک و قه لاکه نه مابوون و نهویش به تاقی تهنیا له نیو بییشهیه کی تاریکدا، له سهر پارچه قوماشیکه چکولهی که سکدا پاکشا بوو و هیچی به دهوره وه نه بوو، تهنیا تهو بوخچهیه نه بیئ که کاتی خۆی دهگه ل خزیدا بو کۆشک و قه لاکه ی هینابوو. کیژئی چاوانی هه لگلو فتن و دهستی به گریانیکه به کول کرد، تا توانی گریا، پاشان هه ستاو کهوته ری. ههر رۆی ههر رۆی تا گه ییه چیا به کی بهرز که پیره ژنیك له بناریدا دانیشتبوو و سیوئیکی زیرینی به دهسته وه بوو و یاری پیده کرد. کیژئی له پیره ژنی پرسی: "دایکه گیان، ته ری تو شوینی تهو سازادهیه

دهزانی که له رۆژهه‌لانی خۆرو له رۆزاوای مانگ دا ده‌ژی؟ ئەو شازاده‌یهی که قه‌راره ده‌گه‌ل شازاده‌خانیك دا زه‌ماوه‌ند بکات که لووتی مه‌تریک درێژه.

پیره‌ژن پرسى: "تۆ له کوێ ده‌یناسیت، ره‌نگه‌ تۆ هه‌مان کیژ بیت که قه‌رار بوو زه‌ماوه‌ندی ده‌گه‌ل بکه‌ی؟"

کیژێ گوتی: "به‌لێ، من هه‌مان کیژم."

پیره‌ژن گوتی: "که‌واته‌ تۆ هه‌مان کیژی! به‌لام من ته‌نیا ئەوه‌نده ده‌زانم شازاده له کۆشک و قه‌لایه‌ کدا ده‌ژی که که‌وتوه‌ته‌ نیوان رۆژهه‌لانی خۆرو رۆزاوای مانگه‌وه. ده‌بێ رینگایه‌کی زۆر بپری تا بگه‌یته‌ ئەوینده‌ر. هه‌لبه‌ته‌ ئەگه‌ر به‌خت یاوه‌رت بێ و بگه‌ی. تۆ ده‌بێ ئەسپه‌که‌ی من به‌ ئەمانه‌ت به‌ریت و سواری بپی و بپۆی بۆ لای هاوسێ کۆنه‌که‌ی من و داواکه‌ت به‌و بلیتی. کاتی گه‌یشتیه‌ته‌ ئەوینده‌ر، به‌کینک به‌بنا گوێی چه‌پی ئەسپه‌که‌دا بکێشه‌و داوای لێبکه‌ دووباره‌ بۆ ماڵ بگه‌رێته‌وه. ده‌توانی ئەم سپۆه‌ زێرینه‌ش ده‌گه‌ل خۆتدا به‌یه‌یت."

کیژێ، رینگایه‌کی زۆر زۆر دووری بپری و سه‌ره‌نجام گه‌یه‌هه‌ چیايه‌کی تر که پیره‌ژنی دووهم له‌ بناڕیدا دانیشتبوو و شانیه‌کی زێری به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. کیژێ له‌ پیره‌ژنی پرسى که ئاخۆ رینگه‌ی ئەو کۆشک و قه‌لایه‌ی که که‌وتوه‌ته‌ نیوان رۆژهه‌لانی خۆرو رۆزاوای مانگه‌وه، ده‌زانیت؟ پیره‌ژن، هه‌مان زانیاریه‌کانی پیره‌ژنی به‌که‌می دووباره‌ کرده‌وه‌ و گوتی: "من هه‌یج شتی که‌ له‌ باره‌ی ئەو کۆشک و قه‌لایه‌وه‌ نازانم، ته‌نیا ئەوه‌نده ده‌زانم که که‌وتوه‌ته‌ نیوان رۆژهه‌لانی خۆرو رۆزاوای مانگه‌وه‌ و ده‌بێ رینگایه‌کی زۆر زۆر بپری تا بگه‌یته‌ ئەوینده‌ر، هه‌لبه‌ته‌ هه‌یج مه‌علومی‌ش نیه‌ که‌ به‌گه‌یتێ! جا نیستا ئەسپه‌که‌ی من به‌هه‌و بچۆ بۆلای ئەو پیره‌ژنه‌ی که له‌واتری منه‌وه‌ ده‌ژی، له‌وه‌یه‌ ئەو شوینی کۆشک و قه‌لاکه‌ بزانی. که‌ گه‌یشتیه‌ته‌ ئەوینده‌ر، شه‌په‌زلله‌یه‌ک وه‌په‌ناگوێی چه‌پی ئەسپه‌که‌دا بکێشه‌و پێی بلی که‌ بۆ ماڵ بگه‌رێته‌وه. هه‌نگی پیره‌ژن، شانیه‌ زێره‌که‌ی خۆی دایه‌ کیژێ و گوتی: "له‌وه‌یه‌ ئەو شانیه‌ به‌ که‌لکت بیت."

کيڙئڻ ديسان سوارى نەسپ بو، ريگهئى سەخت و دژوارى برى و دواى چەندىن شەوو
رۆژ گەبىيە چيايەكى گەورە، كە پيرەژنى سيبەم لە بناريا دانىشتبو و بە خەرەكەيكي زيرين
خەريكي رستن بوو. كىڙئڻ لەو بيشى پرسى كە ناخۆ ريگاي ئەو كۆشك و قەلايە دەزانئى كە
كەوتوو تە نيوان رۆژەهلاتى خۆرو رۆژئاواى مانگەو؟

پيرەژن گوتى: "واديارە تۆ هاوسەرى ئەو شازادەيە؟"

كىڙئڻ گوتى: "بەلئ، قەرار بوو شوو بەو شازادەيە بكەم."

بەلام ئەم پيرەژنەش، بيشبەتر لە دروانەكەى تر، ريگهئى ئەو كۆشك و قەلايەى
نەدەزانى. ئەويش هەر ئەوئەندەى دەزانى كە كەوتوو تە نيوان رۆژەهلاتى خۆرو رۆژئاواى
مانگەو. پيرەژن گوتى: "تۆ دەبىي ريگايەكى زۆر دوورو دريژ برى تا بگەيتە ئەو قەلايە،
كە مەعلوميش نيبە بىگەيتى! واباشە ئەم ئەسپەى من بە ئەمانەت بەيت و بچى بۆلاى
باى وەشت و لەو پيرسىت، لەو دايە ئەو بزانت و بۆ ئەوئەندەرت ببات. كە گەيشتە لاي باى
وەشت شەپەزلەيەك بەبنا گوتى چەپى ئەسپەكەمدا بگيشەو پيسى بلئى بابگەرپتەو
بۆمالمەو. " ئەوسا پيرەژن خەرەكە زيرينەكەى خۆى بە كىڙئڻ داو گوتى: "لەو دايە ئەم
خەرەكە لە شوينىكدا بە كەلكت بىت."

كىڙئڻ، دەبوايە ريگايەكى زۆر برى تا بگاتە باى وەشت. بەلام سەرەنجام پاش چەندىن
رۆژ گەبىيە ئەوى و لە باى وەشتى پرسى: "ناخۆ دەتوانى شوينى ژيانى ئەو شازادەيەى كە
لە نيوان رۆژەهلاتى خۆرو رۆژئاواى مانگدا دەژى، پى نيشان بدات؟" باى وەشت گوتى:
"من شتم دەربارەى ئەم شازادەو قەلايە بىستوو، بەلام ريگاي ئەم قەلايە نازانم، چونكە
هەرگيز بۆ شوينانى زۆر دوور نەچووم. بەلام ئەگەر دەتەوى بۆلاى برايەكەمت، واتە بۆلاى
باى دەبوورت دەنيرم. رەنگە ئەو ريگاي ئەو قەلايە بزاني، چونكە ئەو لە من بە هيزترە.
دەتوانى بىيتە كۆلى من تا بۆ ئەوئەندەرت ببەم." كىڙئڻ چوو كۆلى باى وەشت و بەلەز
وەرپكەوتن تا گەيشتنە باى دەبوور(غربى). باى وەشت چوو پيشى و بە برايەكەى گوت: "ئەو
شازادەيەى كە لە نيوان رۆژەهلاتى خۆرو رۆژئاواى مانگدا دەژى، قەرارە بىي بە

هاوسەرى ئەم كېزە خانەى كە دەگەن خۆم ھېناوہ و ئىستا ئەم كېزە بە دوای ئەودا دەگەرى، تۆ رىگای ئەو كۆشك و قەلايە دەزانى؟"

باى دەبوور بە كېتتى گوت: "ئەوئەدى من گەراوم، نازانم ئەو قەلا و كۆشكە لە كويىە، بەلام دەتوانم بىتەم بۆ لای باى باشوور، چونكە ئەو لە ھەردوو كمان بەھىترە و بۆ شوپىنانى دوور دەروات. ئەگەر ئەو نەزانى ئەو قەلايە لە كويىندەرە، ئىدى ھىچ كەسك لەم دىنايەدا ناتوانى يارمەتت بەت. وەرە كۆلى من تا بۆلای ئەوت بېم."

ئىدى كېتتى چوہ كۆلى باى دەبوور ھەر رۆيشتن ھەر رۆيشتن تا گەيشتنە مەزل. باى باشوور ھىندە گرزو توورە بو، كاتى كە ئەوان لە مەزلگەى ئەو نىك بوئەوہ، ھەستىان بەسەرمایەكى بەترف كرد. باى باشوور لە دوورە ھاوارىكرد: "چىتان دەوى؟" كە گوپان لە دەنگى بو، لە سەرما جەمەدىن و باى دەبوور گوتى: "من باى دەبوورم و ئەمەش ھەمان ئەو كېزەيە كە قەرارە شو بە شازادەى قەلاى نىوان رۆژەھەلاتى خۆر و رۆژاوى مانگ بكات. جا ھاتوہ بۆ پرسىارى ئەو كە ئاخۆ تۆ تا ئىستا رىت كەوتوہتە ئەويىندەر، دەتوانى رى ئەو قەلا و كۆشكەى پى نىشان بەدەت، تا شازادە بدۆزىتەوہ؟"

باى باشوور گوتى: "بەئى، دەزانم ئەو قەلايە لە كويىندەرە، تەنيا يەك جار رىم كەوتوہتە ئەوى، بەلام بە چ ھىلاكەتتەك، ھىندە ماندو بووم كە چەندىن رۆژ نەمتوانى لە جىي خۆم بچوولم. بە ھەر حال ئەگەر تۆ راست دەكەى و گەرەكتە بۆ ئەوى بۆرەيت و ناترسىت، من دەتەم."

كېتتى گوتى: "من ھەر دەبى بۆ ئەويىندەر بۆم و ئەگەر بە نرخی گىانش بوو دەبى بگەمە ئەو قەلايە. من لە ھىچ شتتەك ناترسم و چەند خىراش بۆرەيت قەيدى ناكات." باى باشوور گوتى: "زۆرباشە، بەلام تۆ دەبى ئەمشەو لىرە بچەوى و پشووئەك بەدەت، چونكە يەك رۆژە رى تەواومان لەبەرە."

باى باشوور، سىپىدە زو كېتتى لەخەو ھەستاندو ئەوئەندە ھەوای كردە خۆى و ئەوئەندە گەرە و توندبو، كە بە راستى دېمەنى ترسناك بو. ھەنگى كېزەى دا بە كۆلى خۆيدا، خۆى بەحەلەلەى ئاسماندا كرد، لەو دەچو تا ئەو پەرى دىنا ئەوئەستىتەوہ. لە ژىريانەوہ،

له لیږه وارو بیښه کاندا، له دهریاکاندا، توفو بؤرانیکي ودها هه لئی کردبوو، کاتئی که بهسره دهریاکاندا تیډه پهرین، سهدان که شتی تهرتونا دهبوون.

به مجوره، موده تیکی زور هر رویشتنو رویشتن، به لام هیشتا هر به ناسمانی دهریاکانهوه بوون. بای باشور تهواو هیلاک و شه که ت و ماندوو بوو، سهره نجام هیزو شنگی له بهر بړا، نهیده توانی پروات، بهر بهر هاته خوارو خوارتره وه و له روپه ری دهریاکه نزیک بووه وه، هیڼده نرم بووه وه، که سهری شه پوله کانی دهریاکه له پاژنه ی پییه کانی کیژدی داموی ددها.

بای باشور پرسى: "نا ترسیت؟"

کیژئ گوتی: "نه خیر، هیچ ناترسم." راستیشی ده کرد. نزیکی وشکایی بوونه وه، بای باشور هیڼده هیزو توانا تیا مابوو که کیژئ بگهیه نیته بهستین و کناری دهریا.

ئیدی خو شبه ختانه سهره نجام کیژتی له ژیر په مجره ی نهو قه لآو کوشکه ی، که له نیوان روژهلآتی خو روژاوی مانگدا بوو، دانا. به لام بای باشور هیڼده شه که ت و ماندوو بوو بوو که ناچار بوو، بهر له وه ی بؤ ماله که ی خوی بگهر پته وه، چهنه روژیک له ویندهر بمینیتته وه تا ئیسراحتی بکات و پشوویه ک بدات.

بؤ سبه ی به یانی کیژئ، له پال دیواری قه لآکه دا که وتته یاری و گه مه به سیوه زیړینه که ی. یه که م جار چاوی بهو کیژه لووت دريژه که وت که قه رار بوو شوو به شازاده بکات. شازاده خانمی که پوو دريژ په مجره که ی کرده وه و له کیژتی پرسى: "نهو سیوه زیړینه به چهنه ددهیت؟"

کیژئ وه لامی دایه وه: "نه مه به زیړو پاره نایه ته کرین."

شازاده خانم گوتی: "نه گهر به زیړو پاره نه یه ته کرین، نه دی به چی دهروشیت؟"
کیژئ گوتی: "نه گهر بمبه ی بؤ لای نهو شازاده یه ی که له م قه لآیه دا ده ژئ و نه مشه و له لای نهو بمینه وه، نه م سیوه دده م ی." کچه ی لووت دريژ، که ته ماحی کرد بووه سیوکه، گوتی: "فهرموو دته توانی بیته ناو قه لآکه."

کاتی کئی وەژوور کەوت، شازادە لە غورابی خەودا بوو. چونکە شازادە خانمی لووت درێژ دەرمانیکی دابووێوە و خەوینکی گران و قوولێ لیکەوتیبوو. کئی بیچارە و داماو چەند جارێک شازادە بانگ کرد و تەکانی دا فایدە نەبوو، لە هۆژژنی گریاندا و هەر خەبەری نەبوو. بەیانی زوو شازادە خانمی لووت درێژ هات و کئی لە قەلاو کۆشکە و دەدرنا.

کئی دیسان لە بن پەنجەرە کۆشکە لێی دانیشت و بە شانە زێرە کەمی کەوتە داھینان و شانە کردنی قزە کەمی. هەمان ریکەوتی دوینی دووبارە بوو. کچەمی لووت درێژ پرسی: "ئەو شانەییە بە چەند دەدە؟" کئی گوتی: "ئەم شانەییە فرۆشتەنی نییە، بە پارە زیری نادات، بەلام ئەگەر ریکەمی بدات بێتە ژوورە و شەوی لەلای شازادە بێت، ئەوسا شانە کەمی هەر واهی دەدات." بەلام کاتی کئی گەییە ژوورە کەمی شازادە، شازادە لە شیرین خەودا بوو کئی چەندی گاز کرد و رای تەکاند و گریا، دادی نەدا و خەبەری نەبوو. کە دوتیا رووناک بوو، شازادە خانمی لووت درێژ وەکو رۆژی پیتشو و هات و کئی لە کۆشک و قەلا و دەدرنا.

دیسان کئی لە ژیر پەنجەرە کۆشکە دانیشت و خەرە کەمی دەرهینا و کەوتە دەزوو رستن، کچەمی لووت درێژ تەماحی کردە خەرە کەش. پەنجەرە کەمی کردە و لە کئی پرسی: "ئەو خەرە کە بەچی دەگۆریتەو؟"

کئی هەمان داخواییەکانی پیتشوی دووبارە کردەو، یانی گوتی: "ئەم خەرە کە بە زیرو پارە نافروشم، بەلام ئەگەر بەگەییە بێتە ژوورە کەمی شازادە و شەوی لەلای ئەو بێنمەو، ئەوسا خەرە کە کەشت و یدە دەم."

شازادە خانمی کەپوو درێژ گوتی: "زۆر باشە، بە کەمائی ئارەزوو، قەبوڵمە." هەلبەتە لەو کۆشک و قەلاوەدا، خەلکانیکی دروستکاریش هەبون، ئەمانە بیستبوویان کە چۆن دوو شەوی دوا بە دوا یەک، ئافرەتێک دەچیتە ژوورە کەمی شازادە و بپه‌وودە بانگی دەکات و فرمیسکان دەریژی.

ئەوانە، ئەم وارىقاتەيان بۆ شازادە گىرپابوۋە. بۆيە ئەو شەۋە كاتى كە شازادە خانى كەپوۋ درىژ دەرمانى بە شازادە دابوۋ، شازادە واى نواند بوۋ كە دەرمانى كەى خواردوۋە، بەلام لەراستىدا دەرمانى كەى رىشتىبوۋ.

كاتى كىژى چوۋە ژوورە كەى شازادە، ئەمجارەيان شازادە بە خەبەر بوۋ، كىژى بۆى كىرپايەۋە كە چۆن رىنگاى كۆشك و قەلا كەى دۆزىۋەتەۋە و بۆ ئەۋىندەر ھاتوۋە.

شازادە بە كىژى گوت: "دەزانى رىك لە كاتى خۇيدا ھاتوۋىت، چۈنكە قەرارە من سبەينى دەگەل شازادە خانى كەپوۋ درىژا زەماۋەند بىكەم. بەلام تازە ئەم كارە ناكەم و تۆ دەتوانى بە تەنيا رىگارم بىكەى." ھەنگى شازادە بۆ دلدارە كەى كىرپايەۋە: "سبەينى دەلىم كە دەمەۋى بزانم بوۋ كەم چ كارگەلىك شارەزايە و داۋا لە شازادە خانى لوت درىژ دەكەم ئەو سى دلۆپە مۆمەى كە رژاۋەتە سەر كراسە كەم پاك بىكاتەۋە و بسىت. شازادە خانم قەبوۋل دەكات كە ئەم كارە بىكات، چۈنكە نازانى تۆ ئەم دلۆپە مۆمانەت بە كراسە كەى مندا رىشتوۋە و تەنيا كەسىكى راستەقىنە و ئاسايى دەتوانى ئەم پەلانە پاك بىكاتەۋە، ئەمە كارى جنۇكان نىيە و بە جنۇكان ناكىت." ھەنگى منىش بىيانوۋ دەگرم و دەلىم: "كەس بۆى نىيە بىي بە ھاۋسەرى من، تەنيا ئەو كىژە نەبى كە بتوانى ئەم دلۆپە مۆمانە لە كراسە كەم پاك بىكاتەۋە و من دەزانم تەنيا تۆ دەتوانى ئەم كارە بىكەت."

لە كۆشك و قەلادا ھەموۋ شادو خۇشحال بوۋن. رۆژى دوايى كە قەرار بوۋ رىۋرەسى زەماۋەند بەرپا بىكرى، شازادە بە زردايە كەى خۆى گوت: "من دەبى بزانم كە دەزگىرانە كەى من چ بەرھەۋ تۋانايە كى ھەيە."

زردايە كە كوتى: "باشە، چ قەيدىە."

شازادە كوتى: "من كراسىكى باشم ھەيە دەمەۋى ئەو كراسە بۆ زەماۋەندە كەم لەبەر بىكەم، بەلام سى دلۆپە مۆمەى تۋاۋەى پىدا رژاۋە دەبى ئەو پەلانەى لى لابرىۋ من مەرجم كرودو يەكىك بىخوام كە بتوانى ئەو پەلە مۆمانە لە كراسە كەم پاك بىكاتەۋە."

ئىدى شازادە خانى كەپوۋ درىژ واى دەزانى ئەمە كارىكى ئاسانە و دەستى بە شۆردنى كراسە كە كرد. بەلام چەندى دەشۆردو ھەلى دەگلوۋت، پەلە كان گەرەتر دەبوۋن. جنۇكەى

پیر، دایکی شازاده خانمی که پورو درپژ گوتی: "ئەوہ چیبیہ، بە تۆ ناشۆردری، کوا بیدە بە من. بەلام ئەویش هیچی پینەکرا، چەندی دەشۆرد پەلەکان رەشترو گەرەتر دەبوون. جنۆکەکانی دیکەش خۆیان تاقیکردەوہ، بەلام سوودی نەبوو، کراسەکە ئەوەندە رەش بوو، دەتگوت لە لوولەمی دۆکەلکیشبان دەرہیتناوہ.

شازادە ھاواریکرد: "ئێوہ بەکەلگی هیچ نایەن. کیشیککی گەدا لە دەریی قەلاکە دانیشتوہ، من دەزانم کہ ئەو لەرہەمووتان باشتر کراسەکە دەشوات." شازادە ھاواریکرد: "ئەمی ئەو کیشی لەویندەر دانیشتوویت، وەرە ژوررەوہ." کیشی یەکسەر وەرژورکەوت.

شازادە پرسی: "نایا دەتوانی ئەم کراسە پاک بەکەیتەوہ؟"

کیشی گوتی: "ناہ، نازانم، بەلام ھەولینک دەدەم."

ھەرکە کیشی، کراسەکەمی بە ناودا کرد، یەکسەر وەکو بەفرو بگرە سپی تریش بووہوہ. کہ کراسەکە پاک و خاوین بووہوہ شازادە گوتی: "من دەبێ دەگەل تۆدا زەماوہند بەکەم."

جنۆکە پیرەکە ھیندە توورە بوو کہ لە داخا شەقی برد. شازادە خانمی لوت درپژو ھەموو جنۆکەکانی دیکەش شەقیان برد و ئیتر لەوہدوا ھیچ ھال و ھەوالیکیان نەما. شازادەو کیشیش ھەر ھەموو ئەو خەلکە باشەیان، کہ زندانی بوون، شازاد کرد، چەندیان توانی، لەو زێرو زیوہی کہ لەوئ بوو، لەگەل خۆدا بردو لەو قەلایەمی کہ لە نیوان رۆژھەلاتی خۆرو رۆژاواي مانگدا بوو، دوور کەوتنەوہ

کۆمەلە چیرۆکی ئاندرو لانگ

سپی به فرین و هوت کورتیله

هه بوو نه بوو، له زه مانو روژگاری کوندا، له جهرگه ی زستاندا، که به فر کلوکلو وده کو ده سپیچکه خووری سپی له ئاسمانه وه دهاته خواری، شازن له بهر په نجه ره ی کوشکه که یدا دانیشتبوو. چوار چپوهی په نجه ره که له عه به نوس بوو، شازن به دهم دهرزی و دورمانه وه چاوی بری بووه دیمه نی سپی به فره که، له پر دهرزیبه که چوو به قامکیکی شازن داو سئ دلوپه خوین رژی به سهر به فره که. رهنگی سووری خوینه که به سهر به فره که وه به جوړیکی شهوتو سهرنجی شازنی راکیشا که شاهیکی هه لکیشاو گوتی: "خوزیا منیش کیژیکم ده بوو پیست سپی وه کو به فر، گونا سوور وه کو خوین و قژ رهش وه کو عه به نوس." له پر ئاوات و ئاره زووه که ی شازن هاته دی و دوا ی ماوه یه کچیکی بوو، پیستی سپی وه کو به فر، گوناکانی سوور وه کو خوین و قژی رهش وه کو رهشی عه به نوس! کچه یان ناونا (سپی به فرین). به لام زوری پیته چوو که دایکی سپی به فرین، واته شازن کچی دوا یی کرد.

دوا ی سالتیک پاشا، ژنی هیئایه وه. ژنه تازه که ی پاشا ئافره تیکی جوان بوو، به لام زور به هه واو هه سوودو له خو بایی بوو، هیچ جوانیکی تری له هه نهر جوانی خویدا قه بول نه ده کرد. شازنی تازه ئاوینه یه کی جادوویی هه بوو که له به رده میا ده وه ستاو له وینه ی خو ی راده ماو له ئاوینه که ی ده پرسی:

"ئاوینه، ئاوینه قه د دیواری

کی شا جوانی ئه م دنیا یه یه؟"

ئاوینه کهش هه میشه وه لامی ده دایه وه:

"شابانو، شازن، شاجوانی له م دنیا یه دا."

شاژن، زۆرى كهيف به وهلامى ئاويينه كه دههات، چونكه دهيزانى ئاويينه كه درۆ ناكات. بهلام سىپى بهفرين، رۆژ له دواى رۆژ جوان و جوانتر دهبوو، كه تهمهنى گهيبه ههوت سالى، يه جگار جوان بوو، ته نانهت له شاژنيش جوانتر بوو، تا رۆژى شاژن پرسىاره هه ميشه بيه كهى له ئاويينه كه كرده وه: ئاويينه كه له وهلاميا گوتى: "تۆ جوانى، بهراستى جوانى، بهلام سىپى بهفرين له تۆ جوانتره."

شاژن، بهم وهلامه زۆر نيگه ران بوو، سهراپاي بوو به كه رب و رق و كينه دهرهق به سىپى بهفرين. لهو سهعاته به دواوه، شاژن ههركاتى سىپى بهفرينى دهبينى، له بهغىلى و هسووديدا چاوى دهپهرييه تهوقى سهرى و رق وهكو گياكه له له دليا رهگو ريشهى داده کوتا.

سه ره نجام شاژن، تواناو تهحه مولى ديستنى سىپى بهفرينى نه ما، راوچييه تاييه تيبه كهى خۆى گاز كردو پى گوت: "نهم مندا له ببه بۆ لي ره وارو كارى بكه كه جار يكي دى چارهى نه بينمه وه، ده بى بيكوژيت و له ناوى بهى، جا بۆ شه وهى دلنيا بم كه مردووه ده بى جهرگو و دل كه يم بۆ بينيته وه."

كابراى راوچى وهكو چۆن شه مرى پيكره بوو، بهو ئاوايه سىپى بهفرينى بۆ لي ره وار برد، لهو ده مه دا كه بىرى ده كرده وه چۆن بيكوژيت. سىپى بهفرين گوتى: "راوچى گيان، به زه بيت به مندا بيته وه. من به ليتت ده ده مى كه له دارستانه كه دا خۆم ون بكه م و هه رگيز بۆ ما له نه گه ريمه وه."

چونكه سىپى بهفرين هه م زۆر مندا له و هه م زۆر جوان بوو، كابراى راوچى دلئى به حالى سووتا و گوتى: "ئهى كچۆ لهى نه گبهت، كه واته له زى (په له) بكه و بۆ خۆت هه لى."

كابراى راوچى له بهر خۆيه وه بىرى له وه ده كرده وه كه بهو زوانه گيان له به رانى درنده و هۆقى سىپى بهفرين ده دز نه وه وه ده بخۆن و ئيدى شه و يش هيج تاوان يكي ناكه و يتته شه ستۆ.

له رینگه‌ی گه‌رانه‌وه‌دا، کابرای راوچی کوده‌له به‌رازیکی بینی که غاری ده‌دا، تیریکی هاویشتی‌ز کوشتی، جه‌رگ و دلّه‌که‌ی ده‌ره‌ینا تا بیبات و پیشانی شازنی بدات، که گوايه سپی به‌فرینی کوشتووه.

ژنه‌ی دلّره‌قیش، جه‌رگ و دلّه‌که‌ی لّ وهرگرت، برژانندی و خواردی. له دلّی خۆیدا ده‌یگوت که بۆ هه‌میشه له ده‌ستی سپی به‌فرین رزگار بووه.

له‌ولاش، کاتی سپی به‌فرینی نه‌گه‌ت و بیچاره خۆی له لی‌ره‌واریکی گه‌وره‌دا به تاقی ته‌نیا بینیه‌وه، دیمه‌ن و شیوه‌ی دره‌خته‌کانی ترسناک هاته به‌رچار، زۆر ده‌ترسا، نه‌یده‌زانی چ بکات. به‌سه‌ر گاشه به‌ردی نووک تیژو به نیو چره تووت‌ره‌کاندا تیپه‌ری، گیانله‌به‌رانی لی‌ره‌که‌ش به‌لایدا ره‌ت ده‌بوون، و هیچ کاریان به کاری نه‌بوو.

سپی به‌فرین، تا هیژ له لاقه‌کانیا هه‌بوو رایکردو رایکرد، تا له ئیواره وه‌ختیکی دره‌نگدا چاوی به کوخته‌یه‌کی بچووک کهوت، خۆی به کوخته‌که‌دا کرد تا پشویه‌ک بدات و نه‌فه‌سیک تازه بکاته‌وه. له کوخته‌دا هه‌موو شتی‌ک بچووک بوو، به‌لام زۆر خاوی‌ن و به ته‌رتیبو ری‌ک پیک بوو. می‌زی‌ک له ناوه‌راستی کوخته‌که‌دا بوو، که په‌رده‌یه‌کی سپی به‌سه‌ردا درا بوو. هه‌وت قایی پر له خواردن، به چه‌قۆو که‌وچک و مراک و چنگال و په‌رداخه‌وه له‌سه‌ر می‌زه‌که ریزکرا‌بوو. هه‌وت ته‌خته خه‌وی چکۆله‌ش به چه‌رچه‌فی ناوه‌خن لۆکه‌وه، له پال دیواره‌که‌دا ریز کرا‌بوون.

سپی به‌فرین، هه‌ستی به برسیه‌تی و تینویه‌تییه‌کی زۆر کرد، له هه‌ر قایی‌ک پاروه نایک و تو‌زی‌ک په‌تاته‌ی هه‌لگرت و خواردی و له هه‌ر په‌رداخ‌یکیش دلۆیه شه‌رابیکی خوارده‌وه. سپی به‌فرین، پاش نان خواردن، هه‌ستی کرد زۆر ماندوووه و خه‌وی دیت، چو له‌سه‌ر یه‌کی‌ک له ته‌خته‌کان راکشا. به‌لام ته‌خته‌که‌ی به دلّ نه‌بوو، ته‌خته‌کانی دیکه‌ی تاقی کرده‌وه. به‌لام یه‌کی‌کیان دریژ بوو یه‌کی‌کیان کورت، تا گه‌ییه سه‌ر ته‌ختی هه‌وته‌م، هه‌ستی کرد نه‌و ته‌خته زۆر خۆش و له باره. سپی به‌فرین وه‌کو مندالیکی ئاقل دوعای خه‌وی خویندو له‌سه‌ر ته‌خته‌که راکشا و هه‌ر زوو خه‌و بردییه‌وه.

که دنیا خهريك بوو تاريخ دهبوو، خاوه نانی کوخته که گه رانه وه. تومەز حەوت کورتيله بوون که له کانی کدا له ناو جەرگه ی کیتوستاندا کاریان ده کرد. حەوت کورتيله که، حەوت فانۆسه چکۆله که یان هه لکرد، که چاویان به رووناکي کوخته که راهات، سهیریان کرد یه کیتک هاتوه ته کوخته که یانه وه هه موو شته کانی داون به یه کدا.

یه کهم کورتيله گوتی: "کی له سهه کورسیه که ی من دانیشتوه؟"

دووره م کورتيله گوتی: "کی له نانه که ی منی خواردوه؟"

سییه م کورتيله گوتی: "کی له خواردنه که ی منی چه شتوه؟"

چواره م کورتيله گوتی: "کی له قاپه که ی مندا خواردنی خواردوه؟"

پینجه م کورتيله گوتی: "کی چنگاله که ی منی به کار بردوه؟"

شه شه م کورتيله گوتی: "کی به چه قۆکه ی من شتی بریوه؟"

حەوتە م کورتيله گوتی: "کی له په رداخه که ی منی نویشیوه؟"

ئه وسا یه کهم کورتيله نیگایه کی ده وره بری کردو سه بری کرد که ته خته خه وه که ی که میک شیناوه، پرسی: "کی له سهه ته خته که م خه وتوه؟" کورتيله کانی دیکه ش هه ر که سهو چوو به لای ته خته که ی خۆیه وه به دم گریانه وه گوتیان: "یه کیتک له سهه ته خته کانی ئیمه ش پالکه وتوه." به لام کاتی حەوتە مین کورتيله چوو به لای ته خته که ی خۆیه وه، سه بری کرد کیتیک له سهه ته خته که ی نووستوه. به سهه رسامی کورتيله کانی دیکه ی گاز کرد. هه موویان به فانۆسه چکۆله کانیانه وه له ده وری ته خته که ی ئه و خرپ بوونه وه سهیریان کرد راست ده کات و کیتیک له سهه ته خته که ی ئه و نووستوه. کورتيله کان، زۆریان پی سه بر بوو، هه موو به یه ک ده نگ گوتیان خودایا! چەند کیتیکي جوانه ؟ هه موو شه ی دای جوانیه که ی بوو بوون و دلایان نه هات خه به بری بکه نه وه. حەوتە مین کورتيله، ئه و شه وه تا رۆژ بووه وه هه ر سه عاته ی لای یه کیتک له دۆسته کانییه وه نووست.

بەيانی، سىپى بەفرىن لە خەو رابوو، كە چاوى بەو حەوت كورتىلەيە كەوت، ترسا. بەلام زۆر دەگەلئا نەرمو نىيان بوون، بە مېرىقانى و دلوقانى نايان پرسى. ئەويش وەلامى دانەو: "من ناوم سىپى بەفرىنە". كورتىلەكان لىيان پرسى: "ئەدى بۆچى بۆ ئىرە ھاتووت؟" ئىدى سىپى بەفرىن بۆى گېرآنەو كە چۆن زردايكى ويستوويەتە بىكوژىت و چۆن راوجىيەك تايەتەكەى شازن، گىانى رزگار كردووەو چۆن ناچار بووە بە درىژايى رۆژ رابكات تا گەيىوئەتە كوختەكەى ئەوان.

كاتى كورتىلەكان گوڤيان لەسەر گورشتە تالەكەى سىپى بەفرىن بوو، لىيان پرسى: "نايا حەز دەكەى تۆ لە مالى ئىمە و لەلای ئىمە مېنىتەو، ناگادارى مالەكەمان بەكەى، چىشت و خواردمان بۆ نامادە بەكەيت، جىگە كامان بۆ رىك بىخەيت، جلمان بۆ بشۆيت و پىنەوپەرۆمان بۆ بەكەيت؟ ئەگەر تۆ ئەم كارانە بە باشى و رىك و پىكى بەكەيت، ئىدى لىرە دەحەسىتەو. "سىپى بەفرىن وەلامى دايەو: "بەلى، بە خۆشحالىو ھەموو ئەو كارانەتان بۆ ئەنجام دەدەم." بەمجۆرە ژيانى سىپى بەفرىن دەگەل كورتىلەكاندا دەستى پىكرد.

كورتىلەكان ھەموو بەيانيەك بۆ كارو زىرپەيدا كردن، دەچوون بۆ كىوان و ئىوارە بۆ مال دەگەرآنەو. سىپى بەفرىن-يش شىوى بۆ حازرو نامادە دەكردن، بەلام چونكە سىپى بەفرىن بە درىژايى رۆژ بە تەنيا بوو، كورتىلە مېرىقانەكان نامۆژگارىيان دەكردو لە شەر و ئۆينى زىر دايكەكەى ناگادارىيان دەكردەو دەيانگوت: "ئەو ژنە ئۆينبازە، زوو بە زوو دەزانى كە تۆ لىرەيت و لەوئە ھەر ساتى، بى ئەوئە بىلى تۆ پى بزانى، يەكىن بۆ ئىرە بنىرئەت."

لەولاشەو، شازن، لە خەويشا ئەوئە بە بىرا نەدەھات لە دنيادا كەسىكى لەو جوانتر ھەبى، رۆژىك بەر لە ھەر كارىك چوو بەر ئاوينە جادووويەكەى و پرسى:

"ئاوينە، ئاوينەى قەد دىوارى

كى جوانى جوانانە؟"

ئاوينەكە وەلامى دايەو:

"ئەي شاژن، بىچ چەندو چوون تۆ لە ھەموو كەس جواناترى
بەلام سىپى بەفرىن لە تۆ جواناترە.

ئەو سىپى بەفرىنەي كە دەگەل ھەوتە كورتىلەدا دەئى."

كاتى شاژن گوتى لەم قسانە بوو، زۆرى سەرسوپماو لە ھەژمەتاندا لەرزى لىھات،
چونكە ئاويىنە كە قەت درۆي نەدەكرد. ئىدى بۆي دەرگەوتىبوو كە راوچىيە كەي فرىوى
داوھ و سىپى بەفرىن ھىشتا ماوھ.

شاژن، شەوو رۆژ لە بىرى ئەمەدا بوو كە چۆن سىپى بەفرىن لە ناو بىبات، لەبەر
بوغزو كىنەي خۆي خەو خواردنى نەما بوو. سەرەنجام شاژن، نەخشەيەكەي كىشا،
سىماو جلەكانى گورپى و خۆي كرد بە پىرەژنىكى چەرچى، و ھەا خۆي گۆرپى بوو، كەس
نەيدەناسىيەوھ. بەو سەرو سىمايەوھ ھەوت كىوانى بىرى تا گەبىشتە كوختەي
كورتىلەكان. ژنەي نارەسەن و بەدەفر، لە تەقەي دەرگاي دا، و بانگى كرد: "كالاي
باشم پىيە، شتى باشم پىيە بۆ فرۆشتن." سىپى بەفرىن لە پەنجەرەكەوھ روانىيە دەري و
گوتى: "رۆژ باش خانم گيان، چىت پىيە بۆ فرۆشتن؟"

پىرەژن وەلامى داىوھ: "شتى باش، كالاي عال، ھەموو جۆرە پىشتىيەك. " يەكەك
لە پىشتىنەكانى، كە لە ئاورىشمى رەنگىنى زۆر باش دروستكرا بوو، بە سىپى بەفرىن
نیشاندا. سىپى بەفرىن لە دلئى خۆيدا گوتى: "دەتوانم ئەم ژنە مېرىقان و دروستكارە
بىنمە ژوورەوھ." ھەنگى دەرگاي كردەوھ و پىشتىيەكەي جوانى لە پىرەژن كرى. پىرەژن
گوتى: "كىژەكەم چەند روخسارىكى جوانت ھەيە؟ وەرە، با ئەگەر بۆ جارپىكىش بووھ
كراسەكەت بۆ رىك بچەم و پىشتىنەكەت بۆ ببەستم." سىپى بەفرىن كە ھىچ گومانىيەكەي
لە پىرەژن نەكرد بوو، لەبەردەميا وەستاو رىگەي دا كە پىشتىنەكەي لە پشت ببەستى.
بەلام پىرەژنە، پىشتىنەكەي ئەوھەندە توند لە پشتى سىپى بەفرىن بەست كە ھەناسەي
توند بوو و بورايەوھو كەوتە سەر عاردى، ژنەي ئۆينبازو خاينىزوك وايزانى سىپى بەفرىن
مردوھ. بەدەم پىكەنەوھ گوتى: "ئىدى تۆ جوانترىن ئافرەت نىت" و بە پەلە لەو
دەقەرە دوور كەوتەوھ.

ئیواری که حوت کورتیله که بۆ مال گه رانه وه، به سهر دیمه نیکی ترسناکدا که وتن. سپی به فرینی ئازیزیان، بی جووله، وه کو مردوو، له عاردی که وتیوو. به ئه سپایی له عاردیان بهرز کرده وه و سه پیریان کرد پشتینیکی زۆر توندی له پشت به ستراره وه هه ناسه ی ته نگ کردوه. به کسه ر پشتینه که بیان بری، دوا ی تو زیک هه ناسه ی وه بهر هاته وه. کاتی کورتیله کان به حال و حیکایه ته که ی سپی به فرینیان زانی، بییان گوت: "بیگومان ئه و چه رچه جگه له شازن هیچ که سیکی تر نه بووه، له ئیستا به دوا وه، ئه گه ر ئیمه له مال نه بووین، تا به ته وا وه تی دلنیا نه بیت، ده رکه له که س مه که وه."

له و لاشه وه، کاتی شازن گه بیشته وه مالی، به کراست خۆی گه یانده بهر ئاوینه که و پرسی:

"ئاوینه، ئه ی ئاوینه ی قه د دیواری کی جوانی جوانه؟"

ئاوینه، هه مان وه لامی پیشووی دایه وه:

"ئه ی شازن، بی چهند و چون تو له هه موو که س جوانتری، به لام سپی به فرین له

تو جوانتره.

ئه و سپی به فرینه ی که ده گه ل حوت کورتیله دا ده ئی، هیشتا ماوه وه له تر

جوانتره و جوانتریش ده بی."

شازن که گوپی له م قسه یه بوو، رهنگی مردووی لینیشت. چونکه ئه مجاره ش بۆی ده رکه وت که سپی به فرین ماوه. ئیدی له دلی خۆیدا گوتی: "ده بی کاریک بکه م که بۆ هه تا هه تابه سپی به فرین له ناو به م." شازن چونکه سیحرو جادووی ده زانی، شانیه کی ژه هراوی دروست کرد. ئیدی شیوه و روخساری خۆی گۆری، خۆی کرد به پیره ژنیکی دیکه. ئه وسه حوت کیتی بری و خۆی گه یاند کوخته ی کورتیله کان و له ده رگای داو بانگی کرد: "کالای باشم پییه بۆ فرۆشتن." سپی به فرین، له په نجه ره که وه ته مه شایه کی ده ره وه ی کرد و گوتی: "پیره ژن، لی ره مه وه سته، کاتی خۆت به فرۆ مه ده، چونکه من بۆم نییه ده رکه له هیچ که سیکی بکه مه وه."

پیره ژن گوتی: "مۆلّه تی ته مه شا کرد نیشته نییه؟" یه کسه ره شانه ژه هراوییه که یه دهره ییناو پیشانی سپی به فرینی دا. سپی به فرین زۆری حهز له شانه که کرد و دهرگی کرده وه. له و ده مه دا که سه و دا ی شانه که یان ده کرد، پیره ژن گوتی: "وه ره باقره شیواوه که تی پێ شانه بکه م." سپی به فرینی داماو هیچ گومانیکی خرابی له پیره ژن نه کرد و ریگهی پیره ژنی دا که قژی شانه بکات. به لآم هه ره که شانه که بهر قژی کهوت، ژه هره که کاری خۆی کرد و بورایه وه و کهوته سه ره زهوی.

ژنه ی ناره سه نو به دهره پ گوتی: "سپی به فرین، بێگومان شه مجاره مردوویت." به په له بۆ مال گه راپیه وه.

خۆشبه ختانه، کات ده مه و ئیواره بوو، حهوت کورتیله بۆ مال گه رانه وه، سه بیران کرد سپی به فرین وه کو مردوو له سه ره عاردی که وتوووه. یه کسه ره زانیان که شه مه کاری شازنه، که وتنه گه ران تا شانه ژه هراوییه که یان له بهینی قژی سپی به فرین دا دۆزییه وه. یه کسه ره شانه که یان له ناو قژی دهره یینا. سپی به فرین وه هۆش هاته وه و بۆی گه رانه وه که چی به سه ره هاتوووه. کورتیله کان دیسان ئامۆژگاریان کرد که دهرکه له هیچ که سه یێک نه کاته وه.

شازن، هه رکه گه ییسته وه مالتی، خۆی گه یانده بهر ئاو یینه که و پرسی: "ئاو یینه، شه ی ئاو یینه ی قه د دیواری، کێ جوانی جوانانه؟"

ئاو یینه که هه مان وه لآمی پێشوی دایه وه:

"شه ی شازن، بێ چه ندو چوون تو له هه موو کهس جوانتری

به لآم سپی به فرین له تو جوانتره،

ئه و سپی به فرینه ی که له و دیوی کێوان، ده گه ل

حهوت کورتیله دا ده ژێ."

شازن، هه ره که گو یی له و قسانه ی ئاو یینه که بوو، له داخا له رزی لی هات، و به دهنگی بهرز هاواری کرد: "سپی به فرین، تو ده بی بریت، ته نانه ت شه گه ره به به های گیانی خۆشم بووه ده بی بریت و وه دنیا دا نه می نی." شازن، پاش شه و قسانه، خۆی به

خه و تنگه یه کی نهیئیدا کرد، که جگه له خۆی هیچ که سینکی تر نهیده زانی دهرگاکه ی خه کوپوهیه، لهوئ دهستی کرد به دروستکردنی سپۆی ژههراوی. سپۆهکان به روالهت زۆر جوان و سوورو سپی بوون. ئهوهنده جوان بوون ههر که سینک دیتبای ههزی دهکرد بیان خوات. کاتئ له دروستکردنی سپۆهکان بووهوه، دهموچاوی خۆی رهنگ کرد، جلهکانی گۆرپی، خۆی کرد به پیریژنیکی دپهاتی تهواو، ئهوسا ههوت کیوانی بری و بهره کوختهی کورتیلهکان بووهوه. پیریژنی نارهنه له دهرگای دا، بهلام سپی بهفرین سهری به پهنجهرکهوه ناو گوتی: "من ناتوانم دهرگا بکهمهوه، ههوت کورتیله نامۆژگاریان کردووم که دهرگا له کهس نهکهمهوه."

پیریژن گوتی: "دهترسیت دیسان ژههراوی بسی؟! ته مهشا من ئهه سپوانه له ناوهراستهوه دهکهه به دوو لهتهوهوه به خۆم لهته سپییهکهی دهخۆم و تۆش دهتوانی لهته سوورهکهی بخۆیت." سپۆهکانی به جۆری دروستکرد بوو که ته نیا لهته سوورهکانیان ژههراوی بوو. سپی بهفرین زۆری ههز چوه خواردنی ئهه میوه ئشتیابزۆینه، که سهیری کرد ئهه ژنه دپهاتییه چهند به تاسووقهوه لهتهکهی خۆی دهخوات، خۆی پینهگیراو لهته ژههراویه کهی لیوهدرگرت. بهلام ههر که قهپی له سپۆهکه دا یه کسه ر وهکو مردوو تهختی سه ر زهوی بوو. چاوانی شازنی دلرَهق پرشنگیان داو له قاقای پیکه نینی داو گوتی: "ئهی کیژۆلهی روخسار بهفرینی، گۆنا خوینینی، قژ عه به نووسی، ئهه جارهیان کورتیلهکان فریات ناکهون و ههوت روحت هه به شتاقیان دهرنا بهیت."

که شازن گه بیشتهوه مائی، له ناوینه کهی پرسی:

"ناوینه، ئهی ناوینهی قهه دیواری

کی جوانی جوانانه؟"

ئهه جارهیان، ناوینه که گوتی: "تۆ، شازن، جوانی جوانانی."

ئهه جارهیان دلئ هه سوودو پر بوغزو کینهی شازن ئاسوده بوو، یان به لای کهمهوه بو یه کهه جار کهه مێک ئاسودهیی به خۆیهوه بینی.

که ئیواری کورتیله کان بۆ ماڵ گهراڤانهوه، سپی به فرین یه که تهخته له سههر عاردی کهوتبوو، نه هه ناسهی ده داو نه ده جوولا. سپی به فرینیان به ته سپایی له عاردی هه لگرت و کهوتنه پشکنینی سهراپای تا به لکو شوینه واریکی ژههراوی بوون بدۆزنه وه. به لām نه پشتینیکی له پشت به ستره بوو، و نه شانیه که به قژییه وه بوو. نازای به ده نیان شوورد، به لām هیچ فایده یه کی نه بوو، کیژۆله ی به سته زمان مرد بوو. له تابووتیان ناو له دهوری دانیشتن و سۆ رۆژی ته واو به دیار سپی به فرینه وه گریان. سه ره نجام پریاریان دا که سپی به فرین له کانه زیړه که ی خویان بنیژن، به لām که ته مه شایان ده کرد، ریک وه کو خونچه یه که بوو که له حالی شکۆفه کردندا بیته. گۆناکانی وه کو هه همیشه سوورو ئال بوون. کورتیله کان گوتیان: "نابی له چالی تاریک و نووته کیدا بنیژین."

تابووتییکیان له شووشه ی روناک دروست کردو سپی به فرینیان له ناونا، و تابلۆیه کی زیړیان پیوه ناو له سههریان نووسی ته مه شازاده خانمیکه. ته وسه تابووته کیان له قولله ی چیدا داناو ههر رۆژه ی یه کیک له کورتیله کان ئیشکی تابووته که یان ده گرت و چاویان لی نه ده گواسته وه. گه لیک له بالئدانی ئاسمان هاتنه خوار و تازیه یان بۆ سپی به فرین گرت. هه وه لچار کونده په پویه ک و ته وسه قژاوله یه ک و ته و جا کۆتریک کی چکۆله هاتنه دیار تابووته که ی.

ماوه یه کی زۆر بوو که سپی به فرین له و تابووته دا پال کهوتبوو، به دریژایی ته م ماوه یه وا ده هاته بهرچا و که خه وتووه، پیستی سپی وه که به فر، کولمه کانی سوور وه که خوین و قژی وه که به نووس رهش بوو.

تا رۆژی شازاده یه ک رپی کهوته لیړه وارو به لای کوخته ی کورتیله کاندایه پری. ته و تابووته ی که سپی به فرینی جوانی تیادا بوو ته و نووسراوه ی سه ره تابووته که سه ره نجیان راکیشا. شازاده به کورتیله کانی گوت: "ته م تابووته م بده نی، هه رچیه کتان له بارته قایا ده وی ده تان ده می." به لām کورتیله کان گوتیان:

"نا، ئیمه تالیک کی قژی ته و، به هه موو دنیا ناگۆرینه وه."

شازاده گوتی: "کهواته به دیاری بدهنی، قهولتان ددهمی که وه کو چاوم بیپاریژم و وه کو نازیزترین شتی خۆم خۆشم بوئ." "

چونکه شازاده، له قوولایی دلّه وه قسهی ده کرد، کورتیله کان دلّیان پینی سووتاو تابووته که میان دایه. شازادهش دهستووری دا که نۆکه رو دهست و پیوهنده کانی، تابووته که بجه نه سه رشانیان و بییهن. له و کاتهدا که خه ریک بوون له چیا که وه داده گه ران، به ریکه وت پییان له بنچکه توتو ترکیکی قژن هه لئوتو تاو تابووته که ته کانیکی توندی خوارد، له ته نجامی ته و ته کانه وه، ژه هره که له زاری سپی به فرینه وه ده رپه ری. سپی به فرین له پر چاوانی هه لئنان، له ناو تابووته که دا دانیشته و بانگی کرد: "من له کویم؟"

شازاده به دلخۆشی وه لّامی دایه وه: "تۆ ده گه ل مندایت." و ته وسا بۆی گیرایه وه که له م ماوه یه دا چی رووی داوه و له سه ری رۆیی: "سپی به فرین، من له م دنیا گه وره یه دا تۆم له هه موو که سیك خۆشته ده وی، ئایا رازیت له گه ل مندای بیی بۆ کۆشکه که ی باجو شوو به من بکه ی؟"

سپی به فرین، داواکه ی شازاده ی قه بوولکر دو له گه لّیا رۆیی.

زه ماوه ندیکی یه جگار گه وره و به شکۆیان گیرا.

زردایکه نارپه سه نه که ی سپی به فرینشیان ده عوه تکرد. کاتج که ته و ژنه شپرنده و دلّپه شه جله به شکۆکانی، که بۆ ته و بۆنه یه کردبوونی، له بهر کرد، چوو به رده م ناوینه که و پرسی: "ناوینه، ته ی ناوینه ی قه د دیواری،

کی جوانی جوانانه؟"

ناوینه که وه لّامی دایه وه:

"تۆ له هه موو که س جوانتری، ته ی شابانۆی من، به لّام بوو که که ی شازاده له تۆ

جوانتره."

کاتی ژنه‌ی هه‌سوود و شپنده گویی له و قسانه بوو، له داخا و له هه‌سوودی دا له خۆی چوو. هه‌و له‌تجار نه‌یده‌ویست بۆ زه‌ماوه‌نده‌که بروات، به‌لام له پرتیکدا وای هه‌ستکرد تا شازاده خانمی گهنج نه‌بینی، دلی سوکنایی نایه‌ت و ئۆقره ناگریت. کاتی شازن، چوو ناو هۆله گه‌وره‌که‌وه، سپی به‌فرین ناسیبه‌وه و له‌زگ بوو (وه‌خت بوو) له ترسا له خۆی بیچیت. ئەوسا له دلی خۆیدا گوتی ئەم ژنه ئۆینبازو مه‌کربازه ده‌یه‌وی چ به‌لایه‌کم به‌سه‌ردا بینی؟ هه‌ر چه‌نده بیویست نه‌بوو که چیتر سپی به‌فرین بترسیت، چونکه به‌ ده‌ستووو فرمانی شازاده جوتی پیلای ناسنی سووره‌وه‌کراو بۆ شازن ناماده کرابوو ناچاریان کرد که ئەو پیلوانه له پی بکات و تا ده‌مریت و روحی ده‌رده‌چیت هه‌ر پیلان‌ه‌وه به‌ه‌قسیت .

جاکوب و ویلهم گریم

فەرھەنگۈك

ئا

ئەداۋ ئەتۋار: رەۋشەت و ئاكار
ئارايشتكار: ئارايشتگەر ، مكياجكار
ئەوك: قورگ، گەروو، بەرمەل
ئاسيو: ئازار، بەلا، زيان، زەرەر
ئاشخانە: موۋبەق، چىشتخانە
ئەنگۆ: ئىۋە، ھە، ھون
ئەگەرنا: دەنا، ئەگىنا، ئەگىن، گەرنا
ئىۋى: دەلىۋى
ئەفسونناۋى: سىحراۋى، جادوۋى
ئىكلام: كىرپۇش، سەرچەماندىن بۇ رىزگرتىن
ئامىز: باۋەش، ھەمىز
ئەزىبەنى: گەۋرەم، قوبان
ئاران: گەرمەسىر، گەرمىيان، زىستانەۋار
ئۆين: پىلان، دەسىسە، فىل و مەكر
ئۆينباز: بەمەكرو فىلېباز، پىلانگىر
ئىشك: پاس، كىشك

پ:

باۋەژن: زىرايك، ھۆى دايك، باجى
باب: باوك
بالانما: بالانۋىن، ئاۋىنەى بالاپران
بەلەز: خىرا، بەپەلە، گورج
بلوور: شوۋشە

بېننهوا: هه ژار، بېنچاره، داماو
 به توږزی: به زور، به خورتی
 به روحم: به بهزه بی، دلوقان
 برنجه: جوړه کانزایه که، زهردی سه ماوهر (قصدير)
 به له ننگاز: بېنچاره، نه دار، به سه زمان
 به رۆك: یاخه، یه خه
 به کاوه خو: به هیواشی
 به رشف: وه لام
 به رك: گیرفان، باخه ل
 بالیفوکه: سه رینی بچووک، گوښه
 بوری: تیپه ری
 بیلبتون: به ته واو ه تی
 بهو ناوایه: بهو جوړه، بهو شپوهیه
 باریه: لوسه
 به ستین: رۆخ، که نار، گوی چه م، ده م چه م
 بېشه: دارستان، لیتر
 بهرکوشه: به رهه لېینه
 بن پیاله: ژیر پیاله
 بوړه قنه: نامال بوړ، مه یله و بوړ، بوړ باو
 بویر: نازا، دلیر
 بیوهی: بی زیان، سه لامه ت
 بار: بېچووه مه لی به هاره
 بیزوو: بیترگ، مه گیرانی
 بیترکه وان: بیزوو که ر
 به لانس: هاو سه نگی
 بارته قا: باته قا، هه نبر، بهر انبر

پ:

پیشخزمهت: نۆكهرى بهردهستان

پارك: باخ

پواز: سنگيکه له درزى دارى قه‌لشواوى ده‌نېن تا نه‌يه‌ته‌وه يه‌ك

پۆر: بالنده‌يه‌كى خۆش گۆشته، له مريشك گه‌وره‌تره

پيشكار: خزمه‌تكار

په‌يف: وشه، وته، قسه

په‌ز: مه‌ر، ميگه‌له مه‌ر و بزن

په‌رى: فريسته

پاژ: به‌ش

پرته‌و: تيشك، رووناكى

ت:

ته‌مه‌شاقان: بينه‌ر، سه‌پركه‌ر

ته‌ژى: پې، لىپاو لىپ، سه‌ر ريژ

تيشت: نانى به‌يانى، قاوه‌لتى، به‌رقلبان، تاشتى

تالووكه: مه‌ترسى، خه‌ته‌ر

ته‌باره: ده‌غلى گه‌يشتوى نه‌دوراو، قايمه ده‌غل

ته‌ژه‌و ناقولاً: گه‌وره‌و ناشپرين

تاين: يارۆ، فلان، ناقه‌رى

تاژى: سه‌گى راو، تانجى

ته‌شقه‌له: گه‌ر، بيانووپيگرتن

ج:

جه‌گه‌ن: گيايه‌كه لاسكى سى سوچه له زه‌لكاودا ده‌پوى

چ:

چه‌لونگ: چوست و چالاک، گورج و گۆل، شوخ و شه‌نگ

چينى: جۆرى سواله‌تى هه‌ره‌باشه، وه‌كو كاشى

چتۆ: چۆن، چلۆن، کوو
چرپن: وتن (بۆ گۆرانى و قام)
چیلن: مانگا
چەنگ: ئامپىرىكى موسىقىيە، ھارپ
چەكمە: جەزمە، پووت
چەمەنزار: مېرگ، مېرغوزار، سەوزەزار
چما: بۆچى، ئەرا، لەبەرچى
چقلن: دېر، دېر، دېر
چەرچى: فرۆشپىارى گەپىدە، دەستفرۆش

ح:

حایرمان: سەرسام بوون
حەسار: حەوش

خ:

خەنى لە خۆتان: خۆشى لە خۆتان
خشكۆك: دەلال، جوانكىلە، جوان، قەشەنگ
خورجین: ھەگبەى لە بەن، جانتای لە بەن، خورج
خا: خات، خاتوون، خانم، يا
خاپاندن: فریودان، تەفرەدان، خەلەتاندن
خاپىنۆك: فریپۆك، فیلپاز

د:

داماو: بېنەوا، بەلەنگاز، بېچارە
دەقەر: ناوچە، ئاقار، شوپىن، جى
دېرکەوتن: دواکەوتن
دلپاقۆ: دلپاك، بى فرۆ فیل، بى گزی
دەربار: دیوہخان و بارەگای پاشا
ژنەوتن: بېست

داگه پان: هاتنه خواره وه
دلته واز : دلگير، مايه ي دلخوشي
دلوثان: به به زه يي، دلنه رم، ميرهبان
هاژوتن: ليخورين
ديده واني: ئيشكگرتن (به تاييه تي ئيشكي سه ر قه لات و بورجان)
داپيره: دايه گه وره، نه نك
ده ليشفه: ده رفه ت ، هه ل
دره خت: دار
ده رباريان: ده ست و پتوه نداني ديوه خان و باره گاي پاشايه تي
دروو: درك، چقل، دري
دلر ه ش: بي ه زه يي، سته مكار، دلره ق، ركووني

ڤ:

ره قسين: سه ما، هه لپه رين
رنهك: قه شه و
ردين: ريش
رونك: فرميسك، رونتك، ته سر، ته سرين
روحاني: پياوي ئايني
راز: نه يني

رابوون: هه ستان
روخانه: رووبار، چوم، چيم، پروو
رند: جوان، خوشيك، خوشكوك

ز:

زركيژ: كچي ميرو بؤ باوه ژن، يان كچي ژن بؤ باوه پياره
زيده: زياده
زه لام: گه وره، ناقولاو ته ژه
زار: ده م، ده و

زورپيهت: وه چه و نه وه و نه تيره

ژ:

ژيوان: په شيمان

س:

سهرزه نشت: سهر كونه، لومه

سهندهل: قاپقاپ، تهفته قيله

سپله: پينه زان، بي نه مهك، بي وه فا، مهك حرام

سوز: په يمان، به لين

ستران: گوراني، قام، لاوك

سپيډه: بهر به بيان

سهرزه زار: ميړگ، ميړگوزار، چه مه نزار

سه مت: لا، ثالي، ره خ

سهر بورده: به سهرهات، سهرگوزه شته، سهر بهورد

سهرگوروشته: سهر بورده،

ش:

شړنده: ژني ده مدريژي شه پاني بيحيا

شړپوش: شړوله، بي بهرگ و بار

شه پيور: بوقی، كه په نا

شام: شيو، شيف، خواردني نيواران

شكهفت: نه شكهوت

شكهسته ني: ناسك، شتي زوو بشكي

شتاقيان، هيچيان، كهسيان

شنگ: هيژ، تاقهت، توانا

شه قاو: ههنگاو

شلينگ: پاره به كه

شاپ: شق

شەكەت: ماندوو، هیلاك

شورە: دیوار

شەپیار: پېشەر، شەپرانى

ع:

عاسا: دار عاسا، دار دەست

عەیار: زیتەل، زۆرزان

عەبەننوس: دارىكى رەش و رەق و بەنرخە

غ:

غار: ئەشكەوت

غورابى خەو: شېرنە خەو، خەوى قورس

غەوارە: غەرببە، بېگانە

ف:

فەرمايشت: فەرموودە، قسە

فەرخە: بېچووه مەل و جانەوهران

ق:

قالیچە: مافوورى بچووك

قرمز: سوور

قەرال: پاشا

قەرالئىشىن: پاشانىشىن، ئىمپراتورىيەت

قورباقە: بۆق

قاوالتى: تاشتى، بەرقلیان، نانى بەیانى، تىشت، قاووتوون

قوچانى: ھەلھات

قشتیلە: بچووكى جوانكىلە

قالور: قاوغ

قاپ: قاچ

قاوغ: قەپىلك، قاپۆرە

قوشقى: توورە، وەرەز، سل، رەوەك
قەر قەشە: تەشقەلە، شەرو ناخۇشى
قۆيى: زەلگەوى قامىشەلان
قەلەمپرە: سنوور و كەوشەنى ژيىر دەسەلەتى كەسپك يان دەولەتتەك
قوو: بالندەيەكە لە قاز سىپى ترو زلتە
قەلەيى: كاتزايەكى سىپى نەرمە مسى پى سىپى دەكەنەو
قزاولە: تاق تاقكەرە

ك:

كوت و مت: ەقاودەق
كوانگە: كوانوو، تاگردان
كارمامز: بەچكە ئاسك
كودەلە: بىنچوو بەراز
كوختە: كۆخ، خانووى چكۆلە و خراب
كۆلكە: موو، توك
كۆلۆ: كۆللە
كەوەيى: شىنكى، شىنباو، خۆلەمىشى
كيتوہ: بو كوى
كەپەك: سۆس
كۆمەك: يارمەتى، ھاربيكارى
كلۆر: ناوبەتال
كوپيژگە: كوپى بچووك
كەپوو: لووت، دفن
كەونارا: زۆركۆن، شوپنەوار
كەسك: سەوز
كۆمىدى: بىكەنىناوى
كامكردن: نەوس تكان

كەزى: پىرچ، زلف
كلاوخود: كلاوى ئاسىنىنى شەپقان
كەرب: رىق و كىنە
كان: مەعدەن
كىيۇستان، كۆسار، كۆچار

ك:

كۆساخت: چاوقايم، رووقايم
گەدا: پارسەك، سۈلكەر، دەرۋزەكەر
گورزە: باقى گەرە
گەرەكمە: دەمەۋ، دەخۈازم
گەمە: يارى، وازى، كايە
گەنج: زىرو زىو، مالى دىنيا
گەردنبەند: ملوانكە
گازكردن: بانگكردن
گۆرىن: يارۆ، ناقتىرى
گوندى: دى، ئاۋايى
گومناۋ: ناۋبىز، نەناسراۋ

ل:

لە كەيفان: لە خۇشيان
لە بىيلادەۋە: لە ئىجادەۋە، لە بىنەرەتەۋە
لېرەۋار: دارستان، جەنگەل، بېشەلان
لاپرەسەن: فزول، فزولى
لەزگ بوو: خەرىك بوو، وەخت بوو
لى: بەلام
لېپرا: بىپارى دا
لۆسە: بارىيە

لاق: قاچ، لنگ
له زكرن: خيٲراكردن، په له كردن

م:

موازه: فرۆشگه، دوكان
ميٲريقان: دلؤقان، ميٲهه بان
مشوور: ته گبير، به خه م كردن
مژوول: سه رقال، سه رگه رم
مل و موش: ملومؤ، گهران و بوٲنكردنى زه مين بوٲ په يداكردنى خو اردن
مؤل: زؤر، فره، زه حف

مژمه: مه ساسه

مي رغه زه ب: جه لاد

مه زرا: كيٲلگه

مقاش: ماشه

مه گيرانى: بيٲزوو

مه رزو بوٲ: ولات، نيشتمان

مقهوا: كارتؤن

مه نهؤل: زيٲراب

مه زل: قؤناع، جيٲى مه به ست

ن:

هيٲورين: هه وانه وه

نه زاكه ت: نه ده ب، سه لارى

نيگابان: پاسه وان

نه بجه زار: قاميشه لان

نسيه ت: به لا

نه تره: وره

ناچيز: هيٲچ، زؤر كه م

نه ژاد: ره گهز، ره چه لئهك، ته سل

ناحهز: ناشيرين

و:

وه مينى: ميينيته وه

وه كرد: كرده وه

وه شيرت: شارده وه

ويتا: ته سه ور

وار: هه وار، شوين، مه لبه ن

ويده ده م: ده ده م

ه:

هانكه هانك: هه ناسه بركى

هه ژگ: لكه دارى وشكه وه بوو، چروچيلكه ي ئاوردوو

هه پروگيڤ: هه ره شه و گوره شه

هه لدير: جيگه ي زور به رزو قيت له شاخ و كيودا

هه زاربه هه زار: شاخى زور به رزو عاسى

هه لزان: هه لگه پان بو سه ره وه

هه يم: سه رگه ردان، ويل

هه نبه ر: به رانبه ر

هه تره ش: زه نده ق، زراو

هه نوو كه: ئيستا، نها، نهوو

هه شن: به هوش

هه ته ر: مه وداى حوكمى چاو

هه قى: كيوى، وه حشى

ي:

يال: تووكى سه ر مى شيرو يه كسم

يه كه او ي: يه كجور، يه كده ست، بيگوران

حه مه كه ريم عارف:

- * كه ركوكوييه و له سالي ۱۹۵۱ دا له دايك بووه.
- له سالي ۱۹۷۵ كوليژي ئه ده بياتي به خدای ته او كردووه.
- يه كه م به ره مه مي شيعر يكه به ناوي (هه ليه ستيكي هه تيو كه وتوو) كه له ژماره (۱۷۰) رۆژنامه ي هاوكاري له ۱۹۷۳/۶/۸ بلاو بووه ته وه.
- له سالي ۱۹۷۵ وه به به رده وامي نووسين و به ره مه مي ئه ده بي بلاو ده كاته وه.
- سه ر نووسه ر يان به رپوه به ري نووسين يان سكرتيري نووسين يان ئه ندامي ده سته ي نووسه راني ئه م گوڤار و بلاو كراوانه بووه: گوڤاري گزنگي نووسه راني كه ركوكو، نووسه ري كوردستان، كه لتوو، نووسه ري كورد، گولاني عه ره بي، ئالاي نازادي تا ژماره ۲۲۲، گوڤاري نه وشه فق.
- * جگه له ناوي خو ي، به تاي به تي له گوڤاري گزنگي نووسه راني كه ركوكو، نووسه ري كوردستان، كه لتوو، رۆژنامه ي ئالاي نازادي تا ژ: ۲۲۲ به ناوي گوڤه ند، زنا ر، سيبان، پاكزاد، محمه دي حاجي، سپروان عه لي، ديدار هه مه وه ندي، هيژا، ح. ع، هامون زيباري، بازه وان عه بدولكه ريم به ره مه مي بلاو كردو وه ته وه.
- * له سالي ۱۹۷۴ - ۱۹۷۵ دا پيشمه رگه ي شوڤشي كوردستان بووه، له هه شتا كاندا بو ماوه ي نو سال، بي وابه سته گي حيزبي پيشمه رگه بووه و وه كو به شدارييه كي مه يداني و ويژداني له خه باتي ره واي نه ته وه ي كوردا شانازي پپوه ده كات و منه ت به سه ر كه سدا ناكات، چونكه باوه ري وايه كه رۆلني ميلله تي مه زلوم مه حكومه به پيشمه رگايه تي.
- له هه شتا كانه وه تا ۲۰/۸/۲۰۱۰، راسته وخو سه ربه رشتي و سه رۆكايه تي لقي كه ركوكوي يه كي تيبي نووسه راني كوردي كردو وه.

• زۆر بەرھەم و کتیبى چاپ و بلاو کردووتەو، لى زۆربەى ھەرە زۆريان، بە تايبەتى ئەوانەى لە چيادا چاپ بوون بە نوسخەى ھيئندە کەم بلاو بوونەتەو، لە نرخى نەبوو دان و ھەر ئەوئەندەيە کە لە فەوتان رزگار بوون. ھەندىک لە وانە:

- ۱- تيرۆژ، کۆ چيرۆک، چاپى يەكەم ۱۹۷۹
- ۲- کۆچى سوور، رۆمان، چاپى يەكەم، ۱۹۸۸، چاپى سيبەم ۲۰۰۷
- ۳- بەيداخ، چيرۆک، چاپى يەكەم ۱۹۸۸
- ۴- داوتى کۆچەرييان، کۆ چيرۆک، چاپى دووهم ۲۰۰۵
- ۵- لە خۆ بىنگانە بوون، کۆمەللە چيرۆک، چاپى يەكەم (۱۹۹۹) دەزگای گولان
- ۶- کوچ سرخ، کۆ چيرۆک، بە فارسى، وەرگيران چاپى يەكەم ۱۹۸۷ شاخ
- ۷- نينا، رۆمان، سابت رەحمان، چاپى يەكەم، شاخ، ۱۹۸۵ چاپى سيبەم ۲۰۰۵
- ۸- نامۆ، رۆمان، ئەلبير کامۆ، چاپى يەكەم، شاخ ۱۹۸۷ چاپى چوارەم ۲۰۰۹
وہشاخانەى ساپە، سليتمانى
- ۹- ريبەر، رۆمان، مەھدى حسين، چاپى يەكەم (شاخ) ۱۹۸۳، چاپى دووهم،
۲۰۰۷
- ۱۰- شکست، رۆمان، ئەلکساندەر فەدايەف، چاپى شاخ (راہ کارگر)، چاپى دووهم،
۲۰۰۹ خانەى وەرگيران.
- ۱۱- ھاومالەکان، رۆمان، ئەحمەد مەھموود، چاپى دووهم ۲۰۰۰ دەزگای گولان
- ۱۲- بيناسنامەکان، رۆمان، عەزیز نەسين، چاپى سيبەم ۲۰۰۶
- ۱۳- قوربانى، رۆمان، ھيرب ميدۆ، چاپى يەكەم ۲۰۰۴ دەزگای شەفەق
- ۱۴- دوورە ولات، رۆمان ع. فاسموف، چاپى يەكەم ۲۰۰۰ دەزگای گولان
- ۱۵- ئازادى يا مەرگ، رۆمان، کازانتزاکيس، چاپى يەكەم ۲۰۰۳ کتیبخانەى سۆران،
چاپى دووهم: ۲۰۰۸
- ۱۶- چيرۆکەکانى سەمەدى بېھرەنگى، چاپى دووهم، ۲۰۰۴ کتیبخانەى سۆران
ھەولير

- ۱۷- تامانجی ئەدەبیات. م. گۆزکی، چاپی شاخ ۱۹۸۵
- ۱۸- ئەو رۆژەى كە ونبووم (كۆمەلە چیرۆكى بیانی) چاپی یەكەم، ۲۰۰۶
- ۱۹- جى پى (كۆمەلە چیرۆكى فارسی) چاپی یەكەم ۲۰۰۶، نووسەرانی كەرکوك
- ۲۰- زنده خەون، كۆمەلە چیرۆك، چيخۆف، چ ۱، دەزگای موكریانی
- ۲۱- چیرۆكستان، كۆمەلەك دەق ورەخەنى جیهانی چ ۱، ۲۰۰۵، نووسەرانی كەرکوك
- ۲۲- دیدارو دەق ورەخە، چ ۲۰۰۵، ۱
- ۲۳- دیداری چیرۆكفانی، چ ۲۰۰۵، ۱
- ۲۴- ئەو بەرخەى كە بوو بە گورگ، چ ۲۰۰۸، نووسەرانی كەرکوك
- ۲۵- میوان، چیرۆك، ئەلبیتر كامۆ

- ۲۶- مەسەلەى كورد لە عێراقدا، عەزیز شەریف، چاپی دووهم ۲۰۰۵
- ۲۷- میژووی رەگ و رەچەلەكى كورد، ئیحسان نوری پاشا، چ ۱، ۱۹۹۸
- ۲۸- كورد گەلى لە خستەبراوى غەدر لىنكراو، د. كوینتەر دىشنەر، چاپی سىيەم ۲۰۰۴
- ۲۹- لە مەهابادى خویناوییه وە بۆ كەنارىن ئاراس، نەجەف قولى پسییان، چاپی یەكەم ۲۰۰۶
- ۳۰- كورد لە سەدەى نۆزدەویستەمدا، كریس كۆچرا، چاپی شەشەم ۲۰۱۱
- ۳۱- كورد لە ئىنسكلۆپىدىای ئىسلامدا، چاپی یەكەم ۱۹۹۸
- ۳۲- چینی كۆن، چ ۱ (دەزگای موكریانی)

- ۳۳- دلیری خۆراگرتن، ئەشەرفى دەهقانى
- ۳۴- خەباتى چەكدارى هەم تاكتىكە هەم ستراتىژ، مەسعودى ئەحمەد زاده

- ۳۵- قسننت قان گوگ، شانۆنامە، باول تائیز لەر

- ۳۶- به دوعا شاعیره کان، شانۆنامه، جه لیل قه یسی (گزنگ ژ: ۱۲)
- ۳۷- جوله که که ی مالتا، شانۆنامه، کریستۆفه ر مالرۆ.
- ۳۸- دادپه روه ران، شانۆنامه، ئەلبیر کامۆ
- ۳۹- به د حالی بوون، شانۆنامه، ئەلبیر کامۆ.
- ۴۰- چا و به چا و، شانۆنامه، گه وهه ر مراد (غولام حسه ینی ساعیدی)
- ۴۱- ریچاردی سییه م، شانۆنامه، شه کسپیر. چاپی یه که م ۲۰۰۹، بلاوه خانه ی سایه، سلیمانی
- ۴۲- گه مه ی پاشا و وه زیر، شانۆنامه، عه بدوللا ئەلبوسیۆری..

- ۴۳- مندالّه دارینه، چیرۆکی درێژ بو مندالان.
- ۴۴- فاشیزم چیه؟ کۆمه له چیرۆک بو مندالان، یه لماز گونای
- ۴۵- شوانه بچکۆله که، چیرۆکیکی درێژی چینی یه بو مندالان
- ۴۶- زارۆکستان (چوار شانۆنامه بو منالان)
- ۴۷- چەند چیرۆکیک له ئەفسانە ی یونانی کۆنەوه (۲۳ ئەفسانە)

- ۴۸- له گه نجینه ی حیکایه تی تورکمانیه وه. (ئەفسانە ی ئەسپی ناشق) چاپی یه که م ۲۰۰۸
- ۴۹- ئەفسانە یین گریکی و رۆمانی، چاپی یه که م (۲۰۰۴) کتیبخانه ی سۆران، هه ولییر
- ۵۰- نیلیاده، هۆمیۆس، چ ۱، ده زگای سه رده م ۲۰۰۹

- ۵۱- گۆقه ند و زنار (فه ره هه نگی فارسی - کوردی) حه مه که ریم عارف، چ ۱ (۲۰۰۶)
- ۲۰۰۸ ده زگای موکریانی
- ۵۲- چۆنیه تی فیۆبونی زمانی فارسی، چ ۱، ۲۰۰۱

- ۵۳- چرنیشفسکی، فیله سوف و زانای گوره‌ی میلله‌تی روس
- ۵۴- چایکۆ فسکی، ژیان و بهره‌می.
- ۵۵- ئیدگار ئالین پۆ، ژیان و بهره‌می.
- ۵۶- جاک له‌ندهن، ژیان و بهره‌می
- ۵۷- گوگول، نووسه‌ری ریالیست
- ۵۸- یه‌لماز گونای، ژیان و بهره‌می
- ۵۹- سادقی هیدایه‌ت، ژیان و بهره‌می
- ۶۰- خافروغ له شیعەر ده‌دوی، ژیان و بهره‌می

- ۶۱- راگه‌یانندن له په‌راویزی ده‌سه‌لاتدا (به شه‌ریکی) چاپی یه‌که‌م (۲۰۰۱) ده‌زگای گولان
- ۶۲- راگه‌یانندن له نیوان حه‌قیقه‌ت بیژی و عه‌وام خه‌له‌تیینی دا، حه‌مه‌ که‌ریم عارف، چ (۱)، ۲۰۰۵

- ۶۳- میژووی ئەده‌بیاتی جیهان (له کۆنه‌وه تا سه‌ده‌کانی ناخین). چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۸
- ۶۴- میژووی ئەده‌بیاتی جیهان (له سه‌رده‌می رینیسانسه‌وه تا ئیستا). چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۸
- ۶۵- میژووی ئەده‌بیاتی جیهان (ئه‌ده‌بیاتی ئینگلیزی زمان- ئەمهریکا و ئینگلیستان له سه‌ره‌تاوه تا ئیستا). چاپی یه‌که‌م ۲۰۰۸
- ۶۶- ریالیزم و دژه‌ ریالیزم له ئەده‌بیاتدا، سیروس پره‌ام، چ ۲۰۰۴، ۱، ده‌زگای سپریت
- ۶۷- قوتابخانه ئەده‌بییه‌کان، ره‌زا سه‌ید حسه‌ینی، چ ۲۰۰۶، ۱، ده‌زگای موکریانی
- ۶۸- میژووی ئەده‌بیاتی روسی، سه‌عیدی نه‌فبسی
- ۶۹- لی‌کدانه‌وه‌یه‌ک له مه‌ر نامۆ، لوئیس ری، چ ۲، ۲۰۰۶
- ۷۰- هونه‌روژیانی کۆمه‌لایه‌تی، بلیخانۆف، چ ۱ (۲۰۰۵) ده‌زگای موکریانی

- ۷۱- گوزارشتی مؤسیقا، د. فواد زکریا، چ ۱، یانہی قہلہم ۲۰۰۶
- ۷۲- ریبازہ ہونہریہکانی جیہان
- ۷۳- پیکھاتہی بہدہنی و چارہنوسی ئافرہت، (چ ۱) ۲۰۰۶
- ۷۴- دہربارہی شیعروشاعیری، حمہمہ کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۷
- ۷۵- دہربارہی رۆمان و چیرۆک، حمہمہ کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۸
- ۷۶- مەرگی نووسەر و چہند باسیکی دیکہی ئہدی-رۆشنبیری، حمہمہ کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۵ نووسەرانی کەرکوک
- ۷۷- ناودارانی ئہدہب، حمہمہ کەریم عارف، (چ ۱) دہزگای موکریان، ۲۰۰۹
- ۷۸- پەییستانی من، حمہمہ کەریم عارف، چاپی یەکەم ()
- ۷۹- پەلکە رەنگینە، حمہمہ کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۴
- ۸۰- خیانہتی حەلال، حمہمہ کەریم عارف
- ۸۱- بووکی ہەزار زاوا، کۆچیرۆک، بزورگی عەلەوی
- ۸۲- ئەبوزەر، د. عەلی شەریعەتی
- ۸۳- ربوایەت، رۆمان، بزورگی عەلەوی
- ۸۴- وقفات فی رحاب الیقافہ الکوردیہ، حمہمہ کەریم عارف
- ۸۵- ہەژاران، رۆمان، دوستوفسکی
- ۸۶- دہیشید کۆپەر فیلد، (رۆمانی کورتکراوہ بۆ نەوجەوانان) چارلس دیکنز
- ۸۷- ئۆدیسە، داستان، ھۆمیرۆس
- ۸۸- ظل الصوت و قصص اخرى، تقدیم و ترجمہ جلال زنگابادی
- ۸۹- شازادە و گەدا، رۆمان، مارک توین
- ۹۰- توحفەنای ئەدەبیاتی جیہانی
- ۹۱- سفرہی فەقیران حمہمہ کەریم عارف
- ۹۲- بەلندەکەی من رۆمان، فریبا وفی
- ۹۳- نامەکانی تولستۆی

- ۹۴- جەمىلە، رۆمان جەنگىز ئايماتۆف
- ۹۵- ھەفتا چىرۆكى چىنى بۆ مىنالانى كورد
- ۹۶- الرحيل الدامى...تقديم وترجمه: جلال زنگابادى
- ۹۷- كۆلوانە سوور... كۆچىرۆك بۆ مىندالان
- ۹۸- ئەو پىاوەى كە سىبەرى خۆى فرۆشت ..رۆمان..شامىسو
- ۹۹- دكتۆر...شانۆنامە...برانسىلاڧا
- ۱۰۰- خەيام...زانانى شاعىران وشاعىرى زانايان /جەلال زەنگابادى
- ۱۰۱- دۆزەخى پىرۆز، رۆمان ،بورھان شاوى
- ۱۰۲- من و نەنكم و ئىلارىون و ئىلىكۆ / رۆمان / نودار دومبادزە

* لە راپەرىنەو تا نھوو چالاكانە بەشدارى بزاڧى ئەدەبى و رۆشنىبىرى كوردى دەكات وبەرھەمى ھەمە جۆر (نووسىن و ئامادە كردن و ھەرگىران) بلاودەكاتەوہ..

* ئەو بەرھەمانە و زۆرى دىكەى ئامادەن بۆ چاپ و چاپكردنەوہ و ھەر كەس و گروپ و لايەن و دەزگايەك تەماحى بلاو كردنەوہى ھەبن، دەبى پىرس بە نووسەر بكات...